

संस्कृतश्रीः

पाठमाला- ३

SAMSKRITASRI

PATAMALA - 3

(Sanskrit - Tamil)

Published by :

SAMSKRIT EDUCATION SOCIETY (REGD.)

Head Office :

Old 212/13-1, New No. 11
St. Mary's Road, R.A. Puram
Chennai - 600 028.
Phone : **2495 14 02**

Admn. Office :

283, T.T.K. Road,
Chennai-600 018

8th Edition

2011

[Price : **35/-**]

संस्कृतश्रीः - पाठमाला ३
ஸம்ஸ்கிருதபூரி - பாடமாலா 3

सरस्वति नमस्तेऽस्तु वरदे कामरूपिणि ।
विद्यारंभं करिष्यामि सिद्धिर्भवतु मे सदा ॥

प्रथमः पाठः - पाठम् 1

पद्यानि

उदेति सविता रक्तो, रक्त एवास्तमेति सः ।

संपत्तौ च विपत्तौ च महान्तास्तुल्यसौभगाः ॥ १ ॥

अन्वयः - सविता (१-१) रक्तः (१-१) उदेति (लट् प्र.१) । सः (१-१) रक्तः (१-१) एव (अ) अस्तं (२-१) एति (लट् प्र.१) । महान्तः (१-३) संपत्तौ (७-१) विपत्तौ (७-१) च (अ) तुल्य सौभगाः (१-३) ।

கடின பதவுரை - உடேதி உதிக்கிறான், சவிதா சூரியன், ரக்த: சிவந்தவனாக, அஸ்தம் எதி மறைகிறான், சம்பத்தி. செழிந்த நிலையில், துல்யசௌபகா: - சமமான பெருமைபுடையவர்கள், (துல்ய சௌபக யேஷா தே) ஸந்த - ரக்த: + ரக்த: । ரக்த: + எவ + அஸ்த் + எதி । மஹந்த: + துல்ய ।

कन्या वरपते रूपं माता वित्तं पिता भुतम् ।

बान्धवाः कुलमिच्छन्ति मृष्टानामितरे जनाः ॥ २ ॥

अन्वयः - कन्या (१+१) रूपं (२-१) वरपते (लट् प्र.१) । माता (१-१) वित्तं (२-१) (वरपते) । पिता (१-१) भुतं (२-१) (वरपते) । बान्धवाः (१-३) कुलं (२-१) इच्छन्ति (लट् प्र.३) । इतरे (१,३) जनाः (१,३) मृष्टानं (२-१) (इच्छन्ति)

(க.ப.உ) வரபதே சிறந்ததாகக் கருதுகிறான்(ள்). தேர்ந்தெடுக்கிறான்(ள்). வித்தம் பொருளை, ஐயுத் கவ்வியறிவை, மூடான

க.ப. உ. கृபண: கருமி டாடா வன்னல், மூத: முல் இரூந்தான், அஸ்மூஷந், (ந
ஸ்மூஷந்) டொடாமல், பரேம்ய: பிறகுக்கு, மற்றவர்களுக்கு சம: + டாடா,
மூத: + ந, அஸ்மூஷந் + ஁வ, ச: + பரேம்ய: ।

வூஷிகஸ்ய விபம் பூஷ்டே மஷிகாபாஷ மஸ்தகே ।

தஷகஸ்ய விபம் டந்நே சவங்கி டுர்ஜநஸ்ய தத் ॥ 9 ॥

அந்வய: - வூஷிகஸ்ய (6-1) பூஷ்டே (7-1) மஷிகாபா: (6-1) ச (அ)
மஸ்தகே (7-1) விஷம் (1-1) । தஷகஸ்ய (6-1) டந்நே (7-1) விஷம்
(1-1) । தத் (விபம்) (1-1) டுர்ஜநஸ்ய (6-1) சவங்கி (7-1).

க.ப. உ. - வூஷிக: தேள், மஷிகா: ஈ, தஷக: தஷகப் பாம்பு.

ஸந்தி மஷிகாபா: + ச । சவீ - அங் தஸிந் ।

நாஸ்தி காமசமோ வ்யாபிநாஸ்தி மோ஁சமோ ரிபு: ।

நாஸ்தி க்ரோதசமோ வ஁நிநாஸ்தி ஜ்நானசமம் சூலம் ॥ 10 ॥

அந்வய: - காமசம: (1-1) வ்யாபி: (1-1) ந (அ) அஸ்தி (லட் ப்ர.
1) । மோ஁சம: (1-1) ரிபு: (1-1) ந அஸ்தி । க்ரோதசம: (1-1) வ஁:
(1-1) ந அஸ்தி । ஜ்நானசமம் (1-1) டு:ஸம் (1-1) ந அஸ்தி ।

க.ப. உ. - காமசம: காமத்திற் கொப்பான, மோ஁சம: மஹிமயக்கந்திற்
கொப்பான, க்ரோதசம: கோபத்திற் கொப்பான, வ஁: நெகுப்பு, ரிபு: எதிரி,
ஸந்தி, ந + அஸ்தி, காமசம: + வ்யாபி: + ந + அஸ்தி, மோ஁சம: + ரிபு:,
க்ரோதசம: + வ஁: காமேந சம:, மோ஁ந சம:, க்ரோதேந சம:, ஜ்நானேந சமம் ।

பரோபகாராய ஁லந்தி வூஷா: பரோபகாராய வ஁ந்தி நய: ।

பரோபகாராய டு஁ந்தி காவு: பரோபகாராய சதா் விமூதய: ॥ 11 ॥

அந்வய: - பரோபகாராய (1-1) வூஷா: (1-1) ஁லந்தி (லட் ப்ர. 1) । பரோபகாராய
நய: (1-1) வ஁ந்தி (லட் ப்ர. 1) । பரோபகாராய காவு: (1-1) டு஁ந்தி (லட்
ப்ர. 1) । பரோபகாராய சதா் (6-1) விமூதய: (1-1) ।

க.ப. உ. - வ஁ந்தி பெருவி ஁டு஁ந்றன, டு஁ந்தி (பால்) கறக்கிந்றன, சதா்
நல்வோருடைய, விமூதய: செல்வங்கள். பரோபா் ஁பகார:, தரமீ ।

ஷாஸிநா ச நிஷா, நிஷயா ச ஶாஸி, ஶாஸிநா நிஷயா ச விமாதி
நம: । பபஸா கமல், கமலேந பபய:, பபஸா கமலேந விமாதி சர: ॥ 12 ॥

ஷாஸிநா (3-1) ச (அ) நிஷா (1-1) விமாதி (லட் ப்ர. 1) । நிஷயா
(3-1) ச ஶாஸி (1-1) (விமாதி) । ஶாஸிநா நிஷயா ச நம: (1-1)
(விமாதி) । பபஸா (3-1) கமல் (1-1), கமலேந (3-1) பபய: (1-1),
சர: (1-1) கமலேந பபஸா ச விமாதி । (விமாதி என்ற வினைச் சொல்லைச்
சேர்ந்து ஆறு வாக்கியங்கள் இங்கு அமைக்கலாம்.)

க.ப. உ. ஶாஸி சந்திரன், நிஷா இரவு, நம: வானம், பபய: நீர், கமல் தாமரை,
சர: தீரோடை, விமாதி விளங்குகிறது.

குறிப்பு :- செய்யலில் பதங்களின் வரிசை மாறிக் காணப்படும். அதனை
வரிசைப்படுத்துவதை அவ்வயம் என்பர். ஁ரு சொல்வோடு மற்றொரு
சொல் சேரும்போது. முதற் சொல்லின் கடைசி எழுத்தும் பின் வருகிற
சொல்லின் முதலெழுத்தும் மாறுபடும். இதனை ஁ந்தி என்பர். ஁ந்தி
பற்றிப் பின் விளக்கப்படும். கடின பத உரை க.ப.உ. பதங்களின் விபக்தி
வசனங்கள் நகக்குறியினுள் தரபட்டுள்ளன. முதலில் உள்ள எண்
விபக்தியையும், இரண்டாவது எண் வசனத்தையும் குறிக்கும்.
வினைச்சொற்கள் அமைந்த வகாரங்கள் ஁ட்-஁ட் என்றவாறும் அவற்றின்
புருஷங்கள் ப்ரயமபுருஷ - ப்ர, ம஁யமபுருஷ-ம, ஁த்தமபுருஷ 3. என்றும் வசனங்கள்
1.2.3 என்றும் தரப்படுகின்றன.

பயிற்சி 1. இந்தப் பாடத்தில் வினைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் நிகழ்
காலத்தில் வந்துள்ளன. இவற்றில் ஁ச்சந்தி, மவதி, அஸ்தி, மர்ஜசி, பததி,
஁லந்தி, வ஁ந்தி, ப்ரயச்சதி இவற்றின் 3 புருஷங்களிலும் 3 வசனங்களையும்
எழுதுக.

2. பதம் பிரித்து செய்யுட்களின் பொருளைத் தமிழில் எழுதுக.

द्वितीयः पाठः - பாடம் 2

धातुरूपाणि

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 10 லகாரங்கள் உண்டு. அவைகளிலிருந்து ஏழு லகாரங்கள் மட்டும் இத்தொகுதியில் சேர்க்கப்படுகின்றன. அதிகம் அவை வழக்கில் உள்ளன. ஆரம்பப் பாடமாக அவைகளைக் கற்போம்.

लट् - நிகழ் காலத்தை குறிக்கின்றது. முதல் தாதுவாக भू (भु) என்ற முதல் விகரணத்தின் முதல் தாதுவைக் கொடுப்பது வழக்கம், பிரதம புருஷனில் ஏகவசனம் - துவிவசனம் - பஹுவசனமாக भवति, भवतः भवन्ति என அமையும். ஏகவசனத்திற்கு மாந்திரம் இங்கு பொருள் கூறுகிறோம். भवति இருக்கிறான். மத்யம புருஷன் भवति இருக்கிறான், உத்தமபுருஷன் भवामि இருக்கிறேன். மற்றவைகளை நீங்களே கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

இறந்த காலத்தை குறிக்க लृट्। अभवत् இருந்தான். अभवः இருந்தாய். अभवत् இருந்தேன், नामधेयानाम् எப்போதோ நிகழ்ந்ததைக் குறிக்க लिट्। இதல் बभूव இருந்தாலும், बभूविथ இருந்தாயாம், बभूव இருந்தேனும்.

लृट्, विधिलिङ् என, வருங்காலத்தைக் குறிப்பவை இரண்டு. लृट् - भविष्यति இருக்கப் போகிறான். भविष्यसि இருக்கப்போகிறாய், भविष्यामि இருக்கப் போகிறேன். கட்டாயம் நடக்க விரும்பதை க்ருட் விளக்குகிறது. நடக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பதை विधिलिङ् கூறும். செய்யலாம் செய்யக் கூடாது என பொதுவான உத்தரவு, இதைச் செய்து கொள் என்ற அனுமதி, மரியாதையுடன் உள்ள கோரிக்கை, செய்யலாமா கூடாதா என்று யோசித்தபின் செய்வாயாக என்று நிர்ணயித்துக் கூறுவது, நனக்கு வேண்டுமென்ற இஷ்டத்தைத் தெரிவிப்பது என்று பொருள்பட விதிவிய் பயன்படும். भवेत् இருக்கும், भवेः இருப்பாய், भवेयं இருப்பேய்.

இப்படி நடந்தால் இதுதேரும் என்ற காரிய காரணத் தொடர்பைக் குறிப்பிட लृट् க்ருங் பயன்படும். अभविष्यत् अभविष्य; अभविष्याम् ।

கட்டளை வினை लोट् - भवतु இருக்கட்டும். भव இருப்பாயாக. भवानि இருப்பேனாக.

உபஸர்க்கங்கள் சேர்ந்தால் பொருள் மாறுவது உண்டு. இவைகளின் கருக்கமான குறிப்பு இங்கு. விளக்கம் தக்க உதாரணத்துடன் பின்னர் வரும்.

பாடமாலா 1ல் பாடம் 9,10,23, பாடமாலா 2ல் பாடம் 14,15,16,17,23 மீண்டும் ஒருமுறை பார்க்கவும்.

भू - सत्तायां परस्मैपदं - अकर्मकम्

भवति இருக்கிறான்

लट्	प्र	भवति	भवतः	भवन्ति
	म	भवसि	भवथः	भवथ
	उ	भवामि	भवामः	भवामः
लृट्	प्र	अभवत्	अभवतां	अभवन्
	म	अभवः	अभवतं	अभवत
	उ	अभवं	अभवाव	अभवाम
लोट्	प्र	भवतु	भवतां	भवन्तु
	म	भव	भवतं	भवत
	उ	भवानि	भवाव	भवाम
विधिलिङ्	प्र	भवेत्	भवेतां	भवेयुः
	म	भवेः	भवेतं	भवेत
	उ	भवेयं	भवेव	भवेम
लिट्	प्र	बभूव	बभूवतुः	बभूवुः
	म	बभूविथ	बभूवयुः	बभूव
	उ	बभूव	बभूविव	बभूविम
लृट्	प्र	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति
	म	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ

	उ	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः
लृङ्	प्र	अभविष्यत्	अभविष्यतां	अभविष्यन्
	म	अभविष्यः	अभविष्यतं	अभविष्यत
	उ	अभविष्यं	अभविष्याव	अभविष्याम

உ.ப.ஸங்கங்களால் பொருள் மாற்றம் - அநுभवति அனுபவிக்கிறது. அபிभवति - மீறுகிறது, வெல்கிறது, உழ்வதில் உண்டாகிறது. பராभवति வெல்கிறது, परिभवति அவமதிக்கிறது, प्रभवति கிடைப்புகிறது. तक्कवत्युक्ति, सम्भवति உண்டாகிறது.

तृतीयः पाठः - பாடம் 3

कन्याकुमारी सुहृदी ।

அரவிந்த்: பிரகாசம் விராமகாலே கன்யாகுமாரீ அகந்தாம் । சமுத்திரே திष्ठन्ती தீ ரமணியம் கிஷித் ட்யம் அப்யயதாம் । ப்ராத: சூர்ய: உதயே: உதேதி ப்ராச்யா டிசி । ததேவ சந்த்ர: ப்ரதீச்யா டிசி அஸ்தம் எதி । ஁கதேவ கஸ்யசித் உத்ரதி:, அபரஸ்ய அவநதி: । ததா சாய் சூர்ய: அஸ்தம் எதி ப்ராச்யா டிசி, சந்த்ர: உதேதி ப்ராச்யா டிசி । கதிசித் டினானி தத்ர திष्ठन्ती தீ விசித்ரம் இத் ட்யம் அபிக்ருத்ய சம்பாபமாணீ அஸ்தாம் ।

ப்ரகாச: - அயே அரவிந்த! ப்ய சூர்யஸ்ய சந்த்ரஸ்ய ச டிசாம் । சா டிசா நீசை: கந்தி கதாசித் । கதாசித் உபரி ச கந்தி । தத்ர ச கதந க்ரம: வர்தை இவ । யதா வா சக்ரஸ்ய கதி: நீசை: உசை: இதி க்ரமேண பரிவர்தை, ததா சூர்யஸ்ய அதவா சந்த்ரஸ்ய உதய: அஸ்தமயத க்ரமேண சம்பவத: ।

அரவிந்த்: - எய: க்ரம: கி் போதயதி?

ப்ரகாச: - உதய: வ்யசநம் ச க்ரமேண ப்வத: । யதா சூர்யஸ்ய உதய: அஸ்தமநம் ச । சூர்ய: உதயேந ந ச்மயம் அநுபவதி । அஸ்தமயேந ந டு:சுமநுபவதி । யதா அஹ: ராத்ரி அநுசரதி, ராத்ரி: அஹ: அநுசரதி ததா சுகம் டு:சும அநுசரதி, டு:சும சுகம் அநுசரதி । டு:சும, அந்ய: ததேவ சுகமீ ।

அரவிந்த்: - ததானு ! சுகானுபவாயேதி காலோ விதயை வா?

ப்ரகாச: - டு:சுகானுபவகாலே டு:சும அநுபவதி । சர்வதா சுகமீ, சர்வதா டு:சும இதி கோடிபி ந பவதி । தத: ஹ்ர்ப் சோகம் ச விசுஜ । யத் யத் யதா யதா பவதி, தத் தத் ததா ததா அநுபவ । சூர்ய: ஁கம் மஹத் தைஜ: । சந்த்ர: அந்யத் மஹத் தைஜ: । ததாவிதஸ்ய தைஜஸோடிபி வுத்தி: க்ஷயத பவத: । கிமு கதயாமி, அஸ்தாடிசானா டிசாம்?

அரவிந்த்: - கதம் எதத் த்வயா ஜாதம் ।

ப்ரகாச: - காலிடாஸோ வததி அபிஜ்ஞானசாகுந்தலே நாடகே-

यात्येकतोऽस्तशिखरं पतिरोपधीनां

आविष्कृतांऽरुणपुरस्सर एकतोऽर्कः ।

तेजोद्वयस्य युगपद्व्यसनोदयाभ्यां

लोको नियम्यत इवात्मदशान्तरेषु ।

அரவிந்த்: - ஶ்லோக: மம டுரவகாஹ: । அந்வயம் க்ருதவா விவேசய ।

ப்ரகாச: - ஆஃபதீனா பதி: (சந்த்ர:) ஁கத: (ப்ரதீச்யா) அஸ்தசிசுரம் யாதி । ஁கத: (ப்ராச்யா) அரூணபுர:சர: (அரூணம் புரத: க்ருதவா தம் அநுசரந்) அர்க: (சூர்ய:) ஆவிஷ்ருத: (உதித:) । (சூர்ய: சந்த்ர: இதி) தைஜோட்ரயஸ்ய யுஃபத் (஁ககாலமேவ) வ்யசந - உதயாப்யா (வ்யசநம் - க்ஷய:, உதய: - உத்ரமநம், தாப்யா) லோக: (ஜீவசமுதாய:) ஆத்மடிசான்தரேஷு ஆத்மந: சுவஸ்ய, டிசா-சுகஸ்ய டு:சுகஸ்ய ச க்ரமேண அநுபவகால: - தஸ்ய அந்தரேஷு (பேதேஷு) நியம்யதே (வஹ்யதே) இவ ।

அரவிந்த்: - சுகம் ஆகதம் இதி ச்மயம் மா பஜ । டு:சுகம் ஆகதம் இதி தீந்யம் மா பஜ । ஹ்ர்ப்: சோகோ வா தாத்காலிக: । சக்ரவத் பரிணமதி । சம்யக் எதத் ।

ப்ரகாச: - புநரபி சாயம் ததா த்: ப்ராதத ஆகந்தாவ: । ரமணியம் ட்யம் இத் அநுபவாவ: ।

உ.ப. உ விராம: விடுமுறை, ட்யம் காட்சி, உதயி: கடல், ப்ராசீ கிழக்கு, ப்ரதீசீ மேற்கு, உத்ரதி: உயர்வு, அவநதி: தாழ்வு, அபிக்ருத்ய குறித்து.

दशा नीलैः, अनुभव वेविका, विनैकैः पयन् त्रुकिरुनेरम्. नीचैः
 क्रेप्रे, उचैः उपरि मेले, क्रमः वरीशे, कुत्तिपिड्ड पारीणाम
 முறை, उदयः உயர்வு, व्यसनं, துன்பம், தாழ்வு, स्मयः விதைப்பு,
 त्रिमिरं, अहः பகல், तेजः ஒளி மண்டலம், பெருமைமிக்க பொருள்,
 वृद्धिः வளர்ச்சி, क्षयः தேய்வு, अस्माद्देशः நம்மைப் போன்றவன்,
 दुरवगाहः எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியாதது. विवेचय
 விளக்குவாய், एकतः ஒருபுறம், अरुणपुरःसरः அருணை
 முன்னிட்டுக் கொண்டவராக, उद्गमं மேல் எழுச்சி, अन्तरं
 மாறுபாடு, नियम्यते பிணைக்கப்படுகிறது.

(இந்த ஸம்பாஷணத்தின் முன் பகுதி பாடமாலா 2ல் பாடம் 24ல் வந்துள்ளதை முதலில் படித்துப்பின் இதனைப் படிக்கவும்.)

चतुर्थः पाठः — பாடம் 4

हस्तौ काकेन अपहतौ

माता दीहितं आह्वयत्। दीहितः मातामह्याः पुरतः आगन्तुं अजिहेत्। सः
 किमपि भक्ष्यं तस्याः अनुमतिं विनैव आदाय बहिः गन्तुं श्येष। मातामही तस्य
 दुर्वृत्तं अजानात्। तमाहूय अपृच्छत्।

-जात ! हस्ती ते दर्शय।

-मातामहि ! हस्ती मे काकेन अपहतौ।

-काकः कुत्र?

-तित्रिणीवृक्षस्य शाखायां तिष्ठति।

-कुत्र तित्रिणीवृक्षः?

-छिन्नः।

-तस्मिन् छिन्ने काष्ठानि क?

-दग्धानि।

-दग्धेषु तेषु भस्म क?

-दन्तधावनाय पधिकर्गृहीतम्।

-तर्हि दन्तधावनाय जलं उपयुक्तं किल? तत् क?

-तेन शाद्वलानि प्ररूढानि।

-तर्हि तानि शाद्वलानि क्व?

-गवा अजेन च कवलितानि।

-गौः क्व?

-गोष्ठे तिष्ठति।

-अजः क्व?

-क्यापि अजयासह गतः क्वपि।

बालेन ज्ञातं, मातामही उपयुं परि प्रश्नानुत्यापयेत्। न शाम्येत् इति। हस्तस्थं
 भक्ष्यं दूरतः उत्सारयामास। हस्ती मातामह्यै अदर्शयत्।

-अहो मातामहि। पश्य पश्य! प्रत्यागती मम हस्ती।

-मातामहीसोरः कम्पं अहसत्।

आह्वयत् கூப்பிட்டான் ஆகந்து வருவதற்கு அஜிहेத்
 வெட்கப்பட்டான் இயே விசும்பினுன் அஜானாத் அறிந்தான் (ன்) ஜாத்
 குழந்தாய் தித்ரிணிவൃக்ஷ: புனிமரம் திந்: வெட்டப்பட்டது காஷானி விறகு
 து்றானி எரிக்கப்பட்டது தந்தாபவனாய் பற்கள் துலக்குவதற்காக ஶாட்வலானி
 புல் ப்ரூடானி முனைத்தன கோஸ்ட்டிலில் ப்ரஶ்நான் உத்யாபயேத் கேள்விகளை
 எழுப்புவான் உத்யாரயாமாச விட்டெறிந்தான் ப்ரத்யாஶுதீ
 திகும்பிவந்துவிட்டன சோர:கம்ப் மாப்புக்குலங்க.

पञ्चमः पाठः — பாடம் 5

न् என்ற எழுத்தில் முடிகிற (नकारान्त) சப்தங்களின் முக்கியமான
 வகை மூன்று. முதல்வகை குण-बल-धन-मन्त्र போன்ற சொற்களின் மேல்
 इन् என்ற விசுதி சேர்ந்து गुणिन् बलिन् धनिन् मन्त्रिन् போன்ற சொற்கள்
 குணமுடையவன், வலிமையுடையவன், பொருளுடையவன், மந்திரம்

உடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. யசஸ், தபஸ், மெபா போன்ற சொற்களின் மேல் விந் விருதியைச் சேர்த்து யசஸிந் தபசிந் மெபாவிந் போன்ற சொற்கள் புகழுடையவன் தவமுடையவன் மேதைபுகழுடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. இவை முதல் வகை. இவற்றின் முதல் வேற்றுமை ஒருமையில் இந் என்பது ீ என்று மாறுகிறது.

குளி	குளிநீ	குளின:
குளினம்	குளிநீ	குளின:
குளிநா	குளிநீயா	குளிநி:
குளிநெ	குளிநீயா	குளிநீய:
குளின:	குளிநீயா	குளிநீய:
குளின:	குளிநீயோ:	குளிநீயாம்
குளிநி	குளிநீயோ:	குளிநீயு
குளிந்	குளிநீயீ	குளின:

வனமாலி கதி சாஈீ சாஈீ சகரி ச நந்கி ।

சுரிமான் நாராயணு விணு: வாகுதெவோஈமிரக்து ॥

இந்தச் செய்யுள் விஷ்ணுஸஹஸ்ர நாம ஸ்தோத்திரத்தில் வரும் பிரார்த்தனை. நாராயண: விணு: வாகுதெவ: என்ற மூன்று சொற்களும் விஷ்ணுவைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் அமிரக்து (காப்பாற்றட்டும்) என்ற விஷைச்சொல்லுக்கு ஏதாவது ஒரு சொல்லைத்தான் எழுவாயாகக் கொள்ளமுடியும். எனவை மற்ற இரு சொற்கள் அடைமொழிகள் ஆகின்றன. விணு: எங்கும் வியாபித்து நின்ற வாகுதெவ: வகதெவர் மைத்தனான நாராயண: அமிரக்து நாராயணன் காப்பாற்றட்டும் என்று பொருள். இங்கு வனமாலி கதி சாஈீ சாஈீ சகரி நந்கி என்ற சொற்கள் நகாராந் சப்தங்களுக்கு உதாரணம் பலிந் தநிவ் வனமாலிந் கதிந் சாஈீந் நந்கிந் சப்தங்கள் குளிந் சப்தத்தைப்போல் அமையும்.

மநிந் சாஈீந் சகரிந் என்ற சப்தங்களில் நகாலம் ணகாரமாகிவிடும்.

மநி
மநிணம்
மநிணா, மநிணெ, மநிணை:, மநிணோ:, மநிணி, என்று ரூபங்கள் வரும்.
சாஈீந் சகரிந் சப்தங்களிலும் இவ்வாதே நந்கெ பகவானின் கத்தி.

நகாராந்: புலிங்: தபசிந் சந்: தவமுடையவன்

தபசி	தபசிநீ	தபசின:
தபசிநம்	தபசிநீ	தபசின:
தபசிநா	தபசிநீயா	தபசிநி:

மற்றவை குளிந் போல் 7-ம் வேற்றுமை பன்மை தபசிநு

இரண்டாவது வகை. ஆத்மந் (ஆத்மா) மஹத்மந் (மஹாத்மா) த்ரஸந் (திரம்மா) அவ்ந் (குதிரை) யக்மந் (க்யரோகம்) முதலிய சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. இதில் முதல் வேற்றுமையிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை இருமைகளிலும் ஆத்மா ஆத்மனீ.... என்ற நெடினுடன் கூடிய ரூபங்கள் காணப்படுகின்றன.

நகாராந்: புலிங்: ஆத்மந் சந்: ஆத்மா

ஆத்மா	ஆத்மனீ	ஆத்மன:
ஆத்மநம்	ஆத்மனீ	ஆத்மன:
ஆத்மநா	ஆத்மநீயா	ஆத்மநி:
ஆத்மநெ	ஆத்மநீயா	ஆத்மநீய:
ஆத்மந:	ஆத்மநீயா	ஆத்மநீய:
ஆத்மந:	ஆத்மநீயோ:	ஆத்மநீயாம்
ஆத்மநி	ஆத்மநீயோ:	ஆத்மநீயு
ஆத்மந்	ஆத்மநீயீ	ஆத்மந:

இதுபோல் த்ரஸத்மந், மஹத்மந் சப்தங்கள்.

நகாராந்: புலிங்: யக்மந் சந்: க்ய நோம்.

யக்மா	யக்மாநீ	யக்மாந:
யக்மாநம்	யக்மாநீ	யக்மாந:

யக்ஷமணா	யக்ஷமய்யா	யக்ஷமயி:
யக்ஷமணே	யக்ஷமய்யா	யக்ஷமயி:
யக்ஷமண:	யக்ஷமய்யா	யக்ஷமயி:
யக்ஷமண:	யக்ஷமணோ:	யக்ஷமணா
யக்ஷமணி	யக்ஷமணோ:	யக்ஷமணு
யக்ஷமந்	யக்ஷமாணீ	யக்ஷமாண:

இங்கு யக்ஷமாணீ யக்ஷமணா யக்ஷமணே என்றவாறு நகாரம் ணகாரமாகிவிட்டதைக் கவனிக்கவும். அவ்ந் சப்தமும் இப்படி இவ்விடங்களில் அவ்ணீ அவ்ணா என்றவாறு மாறும்.

மூன்றாம் வகை - ராஜந் பூந் போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

நகாரान्त: पुंलिंग: राजन् शब्द: अरक्षन्.

ராஜா	ராஜானீ	ராஜான:
ராஜானம்	ராஜானீ	ராஜ:
ராஜா	ராஜமய்யா	ராஜமயி:
ராஜே	ராஜமய்யா	ராஜமயி:
ராஜ:	ராஜமய்யா	ராஜமயி:
ராஜ:	ராஜோ:	ராஜா
ராஜி-ராஜினி	ராஜோ:	ராஜசு
ஹே ராஜந்	ஹே ராஜானீ	ஹே ராஜான:

சில இடங்களில் ராஜந் என்ற சொல்லில் ஜ் வில் உள்ள உயிர் எழுத்து 'அ' மறைகிறது. ஜ்+ந் சேர்ந்து ஜ் என்றாகிறது. ப் - ஶ் சப்தத்தில் ஶ் விலுள்ள அ மறைத்து ப்-ஷ் என்று ஆகும். ஆகவே பூஷா: பூஷா பூஷோ, பூஷா: பூஷா: , பூஷா பூஷி பூஷோ: என்ற சூபங்களில் வரும். 7-ம் வேற்றுமை ஒருமைமில் ராஜி, ராஜினி, பூஷி, பூஷி என்று இரண்டு சூபங்கள் உண்டு. பூஷந் சப்தத்தில் நகாரம் ணகாரமாகியுள்ளது.

பதிற்சி: 1 தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

दशरथः रामं राजानं कर्तुं ऐच्छत् ।
 सर्वं वस्तु आत्मनः कामाय सृष्टम् ।
 उद्धरेत् आत्मना आत्मानम् ।
 महात्मना गान्धिना अहिंसाया स्वाराज्यं सम्पादितम् ।
 अर्वणः पादेषु एकैकः शफः वर्तते ।
 अद्यत्वे राज्येषु मन्त्रिणां शासनं अस्ति ।
 एकेन तेजस्विना सूर्येण जगत् प्रकाशते ।
 मनस्विनि रामे प्रजाः अस्मिन् चक्रिण विष्णुना अहं रक्षितः ।
 बलिना नरेण सर्वे साध्यते ।
 तपस्वी बाल्मीकिः तपस्विनं नारदं अपश्यत् ।
 अयं यक्षमणा पीडितः ।
 राज्ञः आज्ञां मन्त्री प्रकटयति ।
 गुणी शिष्यः धीमन्तं गुरुं प्रीणयति ।
 रामः धन्विषु प्रथमं गण्यो भवति ।
 यशस्विना कविना इदं काव्यं रचितम् ।
 मेधाविने माणवकाय पुरस्कारः दत्तः ।
 वनमालिनं भगवन्तं गोदा देवी पतिं वृतवती ।
 चित्रे उष्णीषी मम सखा दृश्यते ।

பதிற்சி: 2 ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

குடையுடன் இருப்பவர் என் மாமன்.
 முண்டாகடன் கூடிய சிப்பந்தி எங்கோ போகிறான்.
 கவசமணிந்த சிப்பாய்கள் எங்கும் நிற்றிறர்கள்.
 அரசர்கள் அரண்மனைகளில் வசித்தனர்.
 நாரதர் தவசியான வால்மீகியின் ஆசிரமம் வந்தார்.
 பலமுள்ளவைகளை எல்லோரும் பின்பற்றுகிறார்கள்.

கூடியத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் செங்கிப்பட்டி கிராமத் துக்கோ
மதஸப்பள்ளி நகரத்துக்கோ செங்கிரூர்கள்.

8. சூர்யனுடைய கிரணங்கள் உஷ்ணமாக உள்ளன.

उत्रं कुण्ड उष्णीषः मुण्डाक उष्णीषी मुण्डाकடன் கூடியவன். कपचं
கவசம். இச்சொற்களுடன் इन् விருதியைச் சேர்த்து நகராந்தத்
சொற்களாக்கி உபயோகப் படுத்தவும். उदरेत् மேல் தூக்கிவிட
வேண்டும்.

சப்த ரூபங்களைப்பற்றி விரிவாகக் கற்க எமது சப்தமஞ்சரியை
வாங்கிப் படியுங்கள்.

षष्ठः पाठः— பாடம் 6

आत्मनेपदधातवः ஆத்மநேபத தாதுக்கள்.

பாடமாலா 2ல் 7 வினைச் சொற்களின் அமைப்பைக் கற்றோம்.
விகரணங்களின் அமைப்புப் பற்றியும் 1-4-6-10 விகரணங்களின்
அடையாளங்களையும் (अ-य-अ-अय) மற்றும் சாதாரண தாதுக்கள்,
விதிமுறைகளை ஒட்டிய தாதுக்கள், விதிமுறையை மீறிய தாதுக்கள்
என்று வகைப்படுத்தியும் தெரிந்து கொண்டோம். இந்த வகையில்
அதிகம் பழக்கத்திலுள்ள சில தாதுக்கள் அமையும் வகையையும்
அகரவரிசையில் கற்றோம்.

தாதுக்களைப் பரஸ்மைபதம், ஆத்மநேபதம் என்று இரு வகைப்
படுத்தியுள்ளார்கள். தாதுக்களின் முன்னும் பின்னும் இணையும் விருதிகள்
முதலியன மாறுபடுவதையொட்டி இந்த பெயர்கள். முன் நாம் கற்றவை
அனைத்தும் பரஸ்மைபத தாதுக்கள். இப்போது கற்கவிருப்பது
ஆத்மநேபத தாதுக்கள். பரஸ்மைபத தாதுக்கள் - ஆத்மநேபத
தாதுக்களின் விருதிகள் இரண்டையும் இங்கு காட்டி ஒப்பு
நோக்குவோம். (விட் பற்றி விரிவான விளக்கம் தேவை. பிறகு
அதனைப்பார்ப்போம்)

लृट् निकृत्कालम् Present Tense

பரஸ்மைபத தாதுக்கள் ஆத்மநேபத தாதுக்கள்

प्र पु	ति	तः	अन्ति	ते	इते	अन्ते
म पु	सि	थः	थ	से	इथे	ध्वे
उ पु	मि	वः	मः	इ	वहे	महे

लृङ् इறந்தகாலம் Past Tense

प्र पु	त्	तां	अन्	त	इतां	अन्त
म पु	स्	तं	त	थाः	इथां	ध्वं
उ पु	अं	व	म	इ	वहि	महि

लोट् कட்டகை Imperative Mood

प्र पु	तु	तां	अन्तु	तां	इतां	अन्तां
म पु	—	तं	त	स्व	इथां	ध्वं
उ पु	आनि	आव	आम	ऐ	आवहे	आमहे

विधिलिङ् நம்பிக்கைப் பொதுவிதி Potential Mood

प्र पु	इत्	ईतां	ईयुः	ईत	ईयातां	ईरन्
म पु	ईः	ईतं	ईत	ईथाः	ईयाथां	ईध्वं
उ पु	इयं	इव	इम	इय	इवहि	इमहि

लृट् வருங்காலம் Future Tense

प्र पु	स्यति	स्यतः	स्यन्ति	स्यते	स्येते	स्यन्ते
म पु	स्यसि	स्यथः	स्यथः	स्यसे	स्येथे	स्यध्वे
उ पु	स्यामि	स्यावः	स्यामः	स्ये	स्यावहे	स्यामहे

लृट् நிபந்தனை Conditional mood

प्र पु	स्यत्	स्यतां	स्यन्	स्यत	स्येतां	स्यन्त
म पु	स्यः	स्यतं	स्यत	स्यथाः	स्येथां	स्यध्वं
उ पु	स्यम्	स्याव	स्याम	स्ये	स्यावहि	स्यामहि

சில ஆத்மநேபத தாதுக்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.

வந்-வन्दे வணங்குகிறேன் भाप्-भाषावहे (இருவர்) பேசுகிறோம்
 एधु-एधसे வளர்கிறாய் याच्-याचन्ते பிச்சைக்கேட்கிறார்கள்
 ऊह्-ऊहते ஊக்குகிறான் सेव्-सेवामहे பணிபுரிகிறோம்
 ईक्ष-ईक्षते (இருவர்) दीप्-दीप्यते ஒளிவீசுகிறது

பார்க்கிறார்கள்

சில தாதுக்களை பரஸ்மைபதம் என்றும் சில தாதுக்களை ஆத்மநேபதம் என்றும் பாகுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரே பொருளில் உள்ளவையையினும் பரஸ்மைபத தாதுவை பரஸ்மைபதத்திற்கான விசுதிகளுடனேயேயும், ஆத்மநேபத தாதுவை ஆத்மநேபத விசுதிகளுடனேயேயும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும். மாறிலால் இலக்கணப்பிழை. पश् पரஸ்மைபதம் पश्यति ईक्षते என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். पश्यते ईक्षति என்று நம் விருப்பப்படி மாற்றக்கூடாது. சில தாதுக்கள் இருபதங்களிலும் வரும். அவைகளைப் பின்னர் கவனிப்போம். सेव् என்ற வினைச்சொல்லின் 7 லகாரங்களையும் கவனிப்போம்.

लट्

सेव् + अ + ते = सेवते
 सेव् + अ + इते = सेवेते
 सेव् + अ + अन्ते = सेवन्ते
 सेव् + अ + से = सेवसे
 सेव् + अ + इये = सेवेये
 सेव् + अ + ध्ये = सेवध्वे
 सेव् + अ + इ = सेवे
 सेव् + अ + वहे = सेवावहे
 सेव् + अ + महे = सेवामहे

இதுபோல் மற்ற லகாரங்களிலும் பிரத்யயம் சேரும் முறையைத்தெரிந்து கொள்ளலாம்.

प्र	असेवत	असेवेतां	असेवन्त
म	असेवथाः	असेवेथां	असेवध्वं
उ	असेवे	असेवावहि	असेवामहि
		लोट्	
प्र	सेवतां	सेवेतां	सेवन्तां
म	सेवस्व	सेवेथां	सेवध्वं
उ	सेवे	सेवावहे	सेवामहे
		विधिलिट्	
प्र	सेवेत	सेवेयातां	सेवेरन्
म	सेवेथाः	सेवेयाथां	सेवेध्वं
उ	सेवेय	सेवेवहि	सेवेमहि
		लिट्	
प्र	सिषेवे	सिषेवाते	सिषेविरे
म	सिसेविषे	सिषेवाथे	सिषेविध्वे
उ	सिषेवे	सिषेविवहे	सिषेविमहे
		लृट्	
प्र	सेविष्यते	सेविष्येते	सेविष्यन्ते
म	सेविष्यसे	सेविष्येथे	सेविष्यध्वे
उ	सेविष्ये	सेविष्यावहे	सेविष्यामहे
		लृङ्	
प्र	असेविष्यत	असेविष्येतां	असेविष्यन्त
म	असेविष्यथाः	असेविष्येथां	असेविष्यध्वं
उ	असेविष्ये	असेविष्यावहि	असेविष्यामहि

பொருள் கூறுக அதே பருஷணில் மற்ற இருவசனங்களைத்தருக.

भाषसे, वन्दावहे, सेविष्ये, याचेतां, याचै, सेवावहे, अदीप्यत, ऊहिष्ये, एधामहे, एधेथाः, भाषध्वं, ईक्षेमहि।

சப்தம: பாட: — பாடம் 7
கந்துகேன க்ரீடாவ !

- படிநி ! एहि, कन्दुकेन क्रीडाव ।
-सुन्दरि ! प्रियं मे । क्षिप कन्दुकम् । अहं गृह्णामि ।
- पद्मिनि ! अन्या काचित् क्रीडा । तले कन्दुकं प्रहत्य क्रीडाव ।
शतं यावत् गणय । यदि मध्ये कन्दुकस्य प्रहरणे विच्छेदः, क्रीडा विच्छिन्ना भवेत् । तर्हि अन्यया क्रीडितव्यम् । एष समयः आवयोः ।
-सुन्दरि ! त्वमेव क्रीडां आरभस्व । एकं द्वे त्रीणि ... विंशतिः, एकविंशतिः आः, कियत् चिरं त्वमेव क्रीडसि । न मस्यं ददासि ।
-पद्मिनि ! त्वमपि मम क्रीडाविच्छेदे जाते कन्दुकं गृहीत्वा क्रीडिष्यसि । कुतः विमनायसे?
-सुन्दरि ! नवतिः, एकनवतिः, आ ! अपविद्धः कन्दुकः, । विच्छिन्ना ते क्रीडा । कुतोऽपि गच्छति कन्दुकः ।
-पद्मिनि ! त्वरया अनुद्रव कन्दुकम् ।
-सुन्दरि ! कुत्र कन्दुकः? अहो गोवर्धनः इतः । गोवर्धन ! त्वमेव चोरः । देहि कन्दुकम् ।
-न अहं चोरः ! केनापि आदत्तः स्यात् ।
-गोवर्धनो बालो मुग्धमुखः । किं अलीकं भणिष्यति?
-सुन्दरि ! कुतः अन्यं मुधा शङ्कसे? असौ मुग्धवत् भाति । धूर्तः खलु असौ । न एषः विश्वासं अर्हति । अनेन कति कति दुरचेष्टितानि प्रत्यहं न क्रियन्ते? कति वारान् असौ न दण्डितः पित्रा?
-अहो ! स्वसः, क्षाम्य ! अयं वां कन्दुकः । मयैव अपहतः । एनं क्षित्वा पलाये ।

க்ரீடாவ விளையாடுவோம் கணய எண்ணிக்கொள் ப்ரஹ்ய அடித்து ப்ரஹ்ணே அடிப்பதில் விच्छேद: தடை சமய: உடன்பாடு ஆரஹஸ்வ ஆரம்பி கியத், சிரம் எத்தனை நேரம் க்ரீடாவிच्छேद: ஆட்டத்தடை விமநாயசே வேதனைப்படுகிறது! அபவிद्ध: அடிபடாமல் கை நழுவி விட்டது குதோ஽பி எங்கேயோ ஆதத்த எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது முग्஢ுமுக: அறியாமையைக் காட்டும் முகமுள்ளவன் அலீகம் பொய் முதா விண்ணுக் முग्஢வத் அறியாதவன் போல் பூர்த: போக்கிரி விதாச: நம்பிக்கை துர்ச்சேஷ்டிதானி விஷயங்கள் ப்ரத்யஹ் தினந்தோறும் வாரா: தடவைகள் சாம்ய பெறுத்துக்கொள் பளாயே ஓடுகிறேன்.

அநுவாதமாலா - 2

அஹ் மடீயம் க்ராமம் கச்சாமி । க்ராமம் அ஢ித: ச்வேரணி சந்தி । தத்ர சாலிசஸ்யானி ரோஹந்தி । சஸ்யே஢்ய: தான்யம் ல஢்யதே । விதுபம் தான்யம் பக்த்வா மாதா அந்ந் சா஢யதி । க்ராமம் சமயா விதாசாலா அஸ்தி । தத்ர சஹ்ஸம் மாணவகா: பதந்தி । விதாலயம் நிகபா உதானம் அஸ்தி । தத்ர ஆப்ரதரவ: நிவதரவத சந்தி । தेषாं சீதலாயாं சாயாயாं வயம் க்ரீடாம: ।

மடீயம் என்னுடைய சாலி: நெல் சஸ்யம் பயிர் ரோஹந்தி விளாகின்றன ல஢்யதே கிடைக்கின்றது விதுபம் உமிநீக்கப்பெற்ற பக்த்வா சமையத்து சா஢யதி தயாரிக்கிறார்கள் சஹ்ஸம் ஆயிரம் ஆப்ரதரவ: மாமரங்கள் நிவதரவ: வேப்பமரங்கள் அ஢ித: சுற்றி, சூழ்ந்து சமயா நிகபா அருகே. இவை மூன்றும் அவ்யயங்கள்.

அஃம: பாட: — பாடம் 8

ராமநாதோ கோபாலஸ்த்

ராமநாதோ கோபாலஸ்த் சேனபட்டினே கைரவிண்யா வஸத: . தீ பிராதரீ । ராமநாத: பஃஷ்யா, கோபாலோ டஷம்யுத்தர஢ிதீயாயா ச கஃஷ்யாயா பஃதத: । ராமநாதஸ்ய கஃஷ்யாபரிஷா அவஸிதா । கோபாலஸ்ய து மேமாஸஸ்ய அஃமீ தாரிகா யாவத் பரிஷா ப்ரவலிஷ்யதி । உபாவபி விராமகாலே த்ரிஷிர:- புரஸ்ய் மாதுலம் ட்ருஃ ப்ரதிவத்ஸர் அஃகஃஷத: । மேமாஸஸ்ய ஃகா஢ஷ்யா தாரிகாயா ராவீ ஃலுமூரத: ப்ரஸ்தாஸ்யமானேன கிரிடூர்஢்வரிஃகாமிநா பஃஷிகாஸகடேன த்ரிஷிர: புரீமாஃகமிஷ்யத: । த஢்ரீ சீடிகாஃகாஃஷ்யா அஃ ப்ராத: தீ ஃலுமூரஸ்ய் பஃஷிகாஸந்நிநிஸ்தானம் அஃகஃஷதாம் । சீடிகா஢ானகவாஷஸ்ய சமூஸ்தே பஃஃ; க்ரமவஃஷா: அதிஷ்நு । கோபால: தेषு ஢ா஢ஷ: அவர்தத । க்ரமேஃ தஸ்ய பூர்வா: சீடிகா: கூ஢ீத்வா அபாஃகஃஷ்நு । கோபால: கவாஷாந்த: ரூப்யகாணி ஢்வா மேமாஸஸ்ய ஃகா஢ஷ்யா தாரிகாயா தயோ: உபயோ: த்ரிஷிர:புரநகர நிஸ்தான பர்யந்தம் ப்ரயாணாய த்ரிஸ்தரவத்யா சயநபேத்யா, ஢்வயோ: ச்தானயோ: அரஃஷா பத்ரமூஸ்தேன ப்ரார்யயத । தத்ர ச்தானானாம் அரஃஷாஸ்தே நியுக்த: சீடிகா஢ாதா தஸ்யா தாரிகாயா தயோரஸ்ய் ஢்வயோ: ச்தானயோ: அரஃஷா அஃகரோத் । ஢்வே சீடிகே தயா உஃஃஷிரவ்ய கோபாலஸ்ய ஃஸ்தே அ஢்஢ாதா । கோபால: ச்வஸ்ய அநுஃகஸ்ய சாஃகமநம் மாதுலாய ந்யவே஢யத் பத்ரமூஸ்தேன ।

கைரவிணி த்ருவல்விக்ஃகேணீ ஢்ஷம்யுத்தர஢ிதீயாயா பத்தாவது வகுப்பைத் தொடர்ந்த (இரண்டாண்டுக்கான கல்வித்திட்டத்தில்) இரண்டாம் வகுப்பில் கஃஷ்யாபரிஷா வகுப்புத் தேர்வு அவஸிதா முடிந்துவிட்டது தாரிகா தே஢் விராமகால: விடுமுறை ப்ரதிவத்ஸர் ஒவ்வோர் ஆண்டிலும் ப்ரஸ்தாஸ்யமானேன கிளம்பவிருக்கின்ற கிரிடூர்஢்வரிஃகாமி மலைக்கோட்டை எக்ஸ்பிரஸ் பஃஷிகாஸகட ரயில்வண்டி பஃஷிகாஸந்நிநிஸ்தானம் ரயில்வே ஜங்ஷன் ஸ்டேஷன்

சீடிகா஢ானகவாஷ: ஢ிக்கெட் கொ஢ுக்கும் ஜங்ஷன் சமூஸ்தே எதிரில் க்ரமவஃஷா: வரிஸையில் அ஢்ந்நியவர்களாக, க்யூவில் திற்பவர்களாக பூர்வா: முன் சேல்பவர்கள் அபாஃகஃஷ்நு விவகிஸூர்கள் த்ரிஷிர:புரநகரநிஸ்தானம் த்ருச்சிடவுன் ஸ்டேஷன் த்ரிஸ்தரவதீ சயநபேதீ மூன்று அ஢ுக்குள்ள ப஢ுக்கை வசதியுள்ள பெட்டி அரஃஷா ரிஸர்வேஷன் - ஒதுக்கீட்டுப்பதிவு சீடிகா஢ாதா ஢ிக்கெட் கொ஢ுப்பவர்ஃஃஷிரவ்ய குறிப்பிட்டெழுதி ந்யவே஢யத் தெரிவித்தான்.

நவம: பாட: — பாடம் 9

அத்யநேப஢ாதவ: ஆத்மநேபத தாதுக்கள் (2)

இறந்தகால விஸேச்சொற்களில் தாதுக்களின் முன்னால் அ சேர்க்க வேண்டுமென்பதை முன்பு கற்றோம். உயிர் எழுத்துக்களுடன் துவங்கும் தாதுக்களுக்கு முன்னால் குறிலான அ வுக்குப் பதில் நெடில் அ சேர்க்கப்பட வேண்டும். இந்த அ மேல் உள்ள உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது வுடி எழுத்துக்களாக அ அ எ அ என மாறும் என்பது இலக்கண விதி. அதன்படி ஃபு ஃஷி ஃஃஃ போன்ற தாதுக்களுக்கு முன்னால் குறிலான அ விற்குப் பதில் அ சேர்க்கப்படுகிறது. அ + ஃ=ஃ, அ + ஃ=ஃ, அ + ஃ=அ என்கு மாறுகின்றன. எனவே ஃயத ஃயதாம் ஃயந்த, ஃயத ஃயதாம் ஃயந்த, அஃத அஃதாம் அஃந்த என்று இறந்தகாலத்தின் கிரியாஃரூபங்கள் சொல்ல வேண்டும். நன்கு புரிவதற்காக ஃய தாதுவின் 6 வகாரங்களிலும் எல்லா ஃரூபங்களையும் காண்போம்.

	லஃ	
ஃயதே	ஃயதே	ஃயந்தே
ஃயசே	ஃயதே	ஃயதவே
ஃயதே	ஃயதவே	ஃயதமஃஃ

	லங்	
ஏபத ஏபதா: ஏபே	ஏபேதா ஏபேதா ஏபாவஹி	ஏபந்த ஏபதவ் ஏபாமஹி
	லோட்	
ஏபதா ஏபசுவ ஏபே	ஏபேதா ஏபேதா ஏபாவஹி	ஏபந்தா ஏபதவ் ஏபாமஹி
	விபிலிங்	
ஏபத ஏபதா: ஏபேய	ஏபேயதா ஏபேயதா ஏபேவஹி	ஏபேரந் ஏபேதவ் ஏபேமஹி
	லூட்	
ஏபிப்யதே ஏபிப்யசே ஏபிப்யே	ஏபிப்யேதே ஏபிப்யேயே ஏபிப்யாவஹி	ஏபிப்யந்தே ஏபிப்யப்யே ஏபிப்யாமஹி
	லூங்	
ஏபிப்யத ஏபிப்யதா: ஏபிப்யே	ஏபிப்யேதா ஏபிப்யேதா ஏபிப்யாவஹி	ஏபிப்யந்த ஏபிப்யதவ் ஏபிப்யாமஹி

ஆதம்நேபத தாதுக்களும் பொருளும்

லபு	லபதே	பெறுகிறான்
ஸ்பர்ப்	ஸ்பர்பதே	போட்டி மிடுகிறான்
வேபு	வேபதே	நடுங்குகிறான்
கம்பு	கம்பதே	நடுங்குகிறான்
லம்பு	லம்பதே	தொங்குகிறான்
ஹேபு	ஹேபதே	களைக்கிறது (குதிரை)

ஹேபு வ்ஹே ஜும்பு	ஹேபதே வ்ஹேதே ஜும்பதே	களைக்கிறது (குதிரை) மின்றுகிறது (யானை) கொட்டாவி விடுகிறான் அசைகிறான் நழுவுகிறான் நழுவுகிறான் வெட்கப்படுகிறான் வெட்கப்படுகிறான் செல்கிறான் விரும்புகிறான் அவசரப்படுகிறான் புகழப்பெறுகிறான் துன்புறுத்துகிறான் அமிழ்கிறான் பொறுத்துக் கொள்கிறான் சந்தேகிக்கிறான் கற்றிக்கொள்கிறான் துன்புறுகிறான் நாடுகிறான் தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்கிறான் சிக்குகிறான், உராய்கிறான் இன்புறுகிறான் சந்தோஷப்படுகிறான் பிடிக்கிறது விளங்குகிறான் இருக்கிறான் பிரகாசிக்கிறது
ஸ்பந் ஸ்சு ப்ரஸு ன்பு லங் அபு இஹ் தவ் ப்ரபு பாபு காஹ் சஹ்	ஸ்பநதே ஸ்சுசுதே ப்ரஸுசுதே ன்புதே லங்தே அபுதே இஹ்தே தவரதே ப்ரபுதே பாபுதே காஹதே சஹதே	சங்கு வேங் வ்யபு பஜ கத்பு
சங்	சங்தே	சங்தே வேங்தே வ்யபுதே பஜதே கத்புதே
ரம முட் (மோட்) ரூ (ரோ) சுபு (சோ) வூ (வோ) யூ (யோ)	ரமதே மோடதே ரோசுதே சோபுதே வோவூதே யோயூதே	ரமதே மோடதே ரோசுதே சோபுதே வோவூதே யோயூதே

கம்	காமயதே	விரும்புகிறான்
சூ	சூயதே	பிரஸவிக்கிறான்
டூ	டூயதே	துன்புறுகிறான்
டீபு	டீப்யதே	ஒளிவீசுகிறது
விட	வித்யதே	இருக்கிறான்
யுடி	யுடியதே	சண்டை
		போடுகிறான்
ஓ	ஓயதே	பறக்கிறான்
படி	படியதே	செல்கிறான்,
		அடைகிறான்
ஜன்-ஜா	ஜாயதே	உண்டாகிறான்
மூ	மூயதே	மரணமடைகிறான்

10 வது விகரணத்தில் எல்லா தாதுக்களுமே பெரும்பாலும் பரஸ்மைபத ஆத்மநேபத விசுதிகள் இரண்டையுமே ஏற்கின்றன. எனவே முன்பு படித்த பரஸ்மைபத தாதுக்களுடன் ஆத்மநேபத தாதுக்களையும் சேர்த்து சூரயதே அர்யயதே யோஜயதே போன்ற ரூபங்களிலும் சொல்லலாம்.

வட்டில் விணைப்பகுதிகளுடன் ரூபங்கள் தாப்பட்டுள்ளன. மற்ற வகாரங்களில் எவ்வாறு மாறுகின்றன என்பதைப் பிரதமபுருஷ ஏகவசன ரூபங்களைத் தந்து விளக்கம்பெறுவேலாம்.

லடி	லடி	லோடி	விதிலிடி	லூடி
ஏபதே	ஏபத	ஏபதா	ஏபத	ஏபிப்யதே
ஓஹதே	ஓஹத	ஓஹதா	ஓஹத	ஓஹிப்யதே
இக்ஷதே	ஏக்ஷத	இக்ஷதா	இக்ஷத	இக்ஷிப்யதே
வந்ததே	வந்தத	வந்ததா	வந்தத	வந்திப்யதே
த்யோததே	த்யோதத	த்யோததா	த்யோதத	த்யோதிப்யதே
பிரகாசதே	பிரகாசத	பிரகாசதா	பிரகாசத	பிரகாசிப்யதே
சஹதே	சஹத	சஹதா	சஹத	சஹிப்யதே
வேததே	வேதத	வேததா	வேதத	வேதிப்யதே

பிரியதே	அபிரியத	பிரியதா	பிரியத	மரிப்யதே
அர்யயதே	அர்யயத	அர்யயதா	அர்யயத	அர்யயிப்யதே
ரமதே	அரமத	ரமதா	ரமத	ர்யயதே

இது போல் மற்றதாதுக்களையும் சொல்லலாம். அந்தந்த தாதுக்களுக்கு சில விசேஷ ரூபங்கள் வரும். வகுதாதுமாலாவில் அதனைக் காணலாம்.

பயிற்சி - தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

அஸ்மிந்ரூகூலே ஶதம் வித்யாதிந: வர்தந்தே ।
 தே ப்ராத: அகாத்ய அகார்யாத் ஓபதேஷம் லபந்தே ।
 பாஹ்யேஷு தேஷாம் கௌஷலம் த்ரஹ்வா குரவ: மோதந்தே ।
 அஸ்மிந் அரப்யே வஹவ: கஜா: விதந்தே ।
 ததா ததா தே ப்ரஹந்தே ।
 கஜஸ்ய முக்தாத் ஶுஷ்டா லபந்தே ।
 வயம் த்ரய: சஹஸ்யமிதிதாஹநே ஶ்பர்தாமஹே । (மிதி: மீட்டர்)
 சீதா ராஹணம் த்ரஹ்வா ப்ரவாதே கதலீ இவ அவேபத ।
 ஹய: சாதிநம் த்ரஹ்வா தே ।
 வஹவ: ஓதிரா: பரீக்ஷாயாம் ஓத்திரா: பாரிதோபிகம் லபந்தே ।
 கந்யா வரம் த்ரஹ்வா த்ரபதே । (லபந்தே)
 ஶ்ரான்தோ வாலக: கஹ்யாயாம் ஜம்பதே ।
 பீஷ்மாதிந் த்ரஹ்வா அர்ஜுநஸ்ய ஹஸ்தாத் காஷ்டீவம் அப்ரஶத ।
 ஶுக்லபக்ஷே சந்த்ரகலா ப்ரதிதிநம் வர்தந்தே ।
 திவா சூர்ய: ப்ரகாஷதே । ராத்திரீ ச நக்ஷத்ராணி ப்ரகாஷந்தே ।
 வாலா: ப்ரதர்சிநீநி த்ரஹ்வா த்வரந்தே ।
 ப்ரயாगे गङ्गा यमुना सरस्वती च सम्मिलन्ति । अत: तत्स्थलं त्रिवेणीनाम्ना
 ப்ரததே ।
 ஶிரோவேதநா மாம் அதீவ வாததே ।
 மஹிஷா: தடாகம் காஹந்தே ।
 புரா காங்ரஸு கக்ஷீயா: அக்ஷலேயானாம் மஹாந்தம் ஓபரோதம் அஸஹந்த ।
 லக்ஷ்மண: ஶ்வர்ணமூர்த்தம் த்ரஹ்வா அக்ஷத ।
 லதா: வூக்ஷாந் வேதந்தே ।

बुद्धः यागपशून् दृष्ट्वा अव्यथत ।
अल्पज्ञः जनः विकल्पते, बहुज्ञः तूष्णीं वतते ।
लङ्कां गत्वा, सीतां दृष्ट्वा प्रतिनिवृत्तं हनुमन्तं रामः अस्वजत ।
तैलशून्यं चक्रं अक्षे सज्जते ।

दशमः पाठः — पाठम् 10

आपणं गच्छावः

(सम्प्राप्तकाले)

- मोहनः — प्रिय सोहन, किं त्वं मया सह आपणं आगमिष्यसि?
सोहनः — बाढम्, अहं अपि अवश्यं आगमिष्यामि ।
मोहनः — तत्र किं करिष्यसि?
सोहनः — अहं वस्त्राणि पादत्राणे च क्रेष्यामि ।
मोहनः — ह्यः अहं मम वस्त्रजातं अक्रीणाम् ।
सोहनः — अद्य त्वं किं क्रेष्यसि?
मोहनः — पादत्राणमात्रम् ।
सोहनः — त्वरितं आगच्छ । (उभौ आपणं गच्छतः)
मोहनः — प्रियसोहन, पश्य ! द्वौ रक्षिणौ पुरुषं नयन्तौ गच्छतः ।
सोहनः — ओह ! आगच्छ, आगच्छ, किमर्थं सः पुरुषः ताभ्यां
गृहीतः? पश्याव ।
मोहनः — बाढम्, अहं अपि ज्ञातुं इच्छामि ।
सोहनः — असौ चोरः भवेत् इति अहं मन्ये ।
मोहनः — अहं अपि तथैव चिन्तयामि ।
सोहनः — गच्छतु असौ । फलानां आपणं आगच्छ ।
मोहनः — साधु, अत्र बहवः फलापणाः सन्ति । त्वं कानि
फलानि क्रेतुं इच्छसि?
सोहनः — मह्यं आम्रफलानि रोचन्ते । हे फलविक्रेतः, फलानां
मूल्यं किम्?
आपणिकः — एकैकस्य फलस्य मूल्यमेकं रूप्यकम् ।
मोहनः — मह्यं एकं फलं देहि ।
सोहनः — अहं एकं आस्वादयानि । एतत् मधुरं वा न वा इति

ज्ञातुं इच्छामि ।

आपणिकः — सर्वाणि फलानि मधुराणि एव । न अत्र कोऽपि
सन्देहः ।

मोहनः — साधु, मूल्यं गृहाण । (उभौ फलानि क्रीत्वा गच्छतः)

पादत्राणे **இருகாலணிகள்** वस्त्रजातं **ஆணிமணி** रक्षिणौ **இரு**
காலங்காரர்கள் विक्रेतः **வியாபாரியே** (विक्रेता सम्बोधनाप्रथमैक)

एकादशः पाठः पाठम् 11

अरविन्दः प्रकाशश्च ।

- अरविन्दः — भ्रातः । चिराय त्वां पश्यामि ।
प्रकाशः — सत्यम् । दिल्लीं गतः आसम् । ह्यः एव प्रत्यागतः ।
एहि वृक्षच्छायायां उपविशः ।
अरविन्दः — अपि कुशलम्?
प्रकाशः — कुशलम् । अपि ते परीक्षा संपूर्णा (संपन्ना)?
अरविन्दः — सम्पन्ना । परं कठिना आसीत् ।
प्रकाशः — कुतः? किं न सम्यक् पठितम्?
अरविन्दः — पठितम् । अथापि श्रमः आसीत् ।
प्रकाशः — कश्चित् पर्वतं आरोहति । अन्यः पर्वतात् अवतरति ।
कस्य श्रमः अधिकः?
अरविन्दः — यः आरोहति, तस्य ।
प्रकाशः — कुतः?
अरविन्दः — भूमेः आकर्षणशक्तिः अस्ति । तस्याः प्रतीपं गच्छति ।
ततः श्रमः अधिकः ।
प्रकाशः — साधु । नदी प्रवहति । तस्यां एकः अनुप्रवाहं तरति ।
अन्यः प्रतीपं तरति । कस्य श्रमः अधिकः?
अरविन्दः — यः प्रतीपं तरति, तस्य ।
प्रकाशः — कुतः?
अरविन्दः — नदी निम्नं प्रति वेगेन प्रवहति । मनुष्यः वेगस्य प्रतीपं
गच्छति । अतः तस्य श्रमः अधिकः ।

- புராசா: — குரு: ஁படிசாதி । சிஷ்ய: அபி஑க்ச்சதி । கஸ்ய ஁ரம: அபிக:?
- அரவிந்஑: — சிஷ்யஸ்ய ।
- புராசா: — குத:?
- அரவிந்஑: — ஑ ஜானே । குரு: அஸகூத் வ஑தி । “அதீவ ஁ரல் ஁தத் । ஑஑மபி ஑ ஜானாசி வா?” ஑தி ।
- புராசா: — வயஸ்ய! ஁ரு஑ு । காரணं வ஑மி । குரு: பா஑ஸ்ய விஷயं ஜானாதி । யத் ஜானாதி தத் வ஑தி । அத: தஸ்ய ஁ரம: ஑ । அவதரணं ஁கரं கில? சிஷ்ய: ஁஑்஑ாத் தத் (ஜ்఑ாந்) அபி஑஑஑ி । ஁: ஑ ஜானாதி । அாசார்யஸ்ய வா஑்யாத் தத் (ஜ்఑ாந்) ஜானாதி । அத: ஁ர஑்யதி ।
- அரவிந்஑: — ஁வ் வா? குரூ: ஁஑்஑் ஁ரு஑ுமி । தத: தஸ்யா஑் விந்தயாமி । தத: தத்வ் கயச்சித் ஑நசி ஑ாரயாமி । அத: க்லி஁யாமி ।
- புராசா: — ஁வ் ஁தத் । குரு: அபி அ஑்யய஑காலே ஁வ஑ேவ அக்லி஁யத் ।
அத: ஁த்சா஑்வா஑் ஑வ ।
ஜ்఑ாநாத் ஁஑்஑்வதரதி ஁஑்஑ாத் தத் அபி஑஑஑ி ।
வி஑ேதா ச வி஑ேயசு ஑ர: ஁ர஑்யதி ஑ா஁஁஑ி஑: ॥
- அரவிந்஑: — அ஑் அ஑்வய் வ஑மி ।
- புராசா: — கதய ।
- அரவிந்஑: — வி஑ேதா ஜ்఑ாநாத் ஁஑்஑்வ அவதரதி ।
- புராசா: — க: அர்ய: ।
- அரவிந்஑: — குரு: ஜ்఑ாநாத் ஁஑்஑்வ அவதரதி । ஜ்఑ா஑்வா ஁படிசாதி ।
- புராசா: — தத: ஑ர஑்?
- அரவிந்஑: — வி஑ேய: ஁஑்஑ாத் தத் அபி஑஑஑ி । சிஷ்ய: ஁஑்஑் ஁ரு஑்வா ஜ்఑ாந் ஑ர஑்஑ு஑் ஑ர஑்஑ு஑் கர஑ி ।
- புராசா: — ஁ா஑ு ஁க஑்஑ு । (஁ா஑்஑ு஑்஑ு)
- அரவிந்஑: — ஑ர: (஑஑்வா஑ு஑்஑ு:) சிஷ்ய: ஁ர஑்யதி । அா஑ி஑: (஑ு஑்஑ு ஁க஑்஑ு:) ஑ । ஑ ஁ர஑்யதி ।

புராசா: — வலே ! வலே !!

சிராய தீ஑்஑ட ஑ா஑்கள் கழி஑்தபி஑், ஑ெ஑ு஑ேர஑ாக ஑ரதி + அா + ஑த: = ஑்஑்யா஑த: திர஑ும்பி வ஑்஑ே஑். அபி வா஑்கியத்தி஑் ஁ர஑்஑த்தி஑் வ஑ும்஑ோ஑ு கே஑்வியை஑் குறி஑்கும் yov go த் ஑ோகிர஑்யம் Do you go த் ஑ோகிர஑்யா? ஁஑்஑஑ு஑ோல். ஑ர் ஁ரு஑ுல் அ஑ாபி ஁ரு஑ு஑ும் ஑ரதி஑் ஁திரி஑ையாக அ஑ு஑்வா஑் ஑ிரவாக஑்கதை ஁஑்஑ி தரதி த்஑்஑ுகிர஑ு஑் ஑ி஑்஑் ஑஑்஑஑ம் ஜானாதி அ஑ிககிர஑ு஑் அபி஑஑஑ி ஁றுகிர஑ு஑், ஁ரு஑ுமி கே஑்கிர஑ு஑் க்லி஁யாமி கஷ்஑ப்ப஑ுகிர஑ு஑் வி஑ேதா ஁ரு஑ிரியர், ஑ோ஑ி஑்வ஑ர் வி஑ேய: ஑ோ஑ிக்க஑்஑஑ு஑்வ஑ர் ஁ர஑்யதி சிர஑ப்ப஑ுகிர஑ு஑் வலே !வலே !! ஁஑்஑்஑ியை஑் குறி஑்கும் ஁ால். ஑ொழி஑்கு அ஑்஑ா஑்஑்஑்஑ு ஑லே! ஑லே!.

While teacher descends from knowledge to words, the taught ascends from words to knowledge. So the latter feels fatigued, while the former does not.

஁ரு஑ிரியர் அ஑ிவிலிரு஑்஑ு ஁ால்லி஑்஑ு (஑ே஑்஑ிலிரு஑்஑ு ஑஑்஑த்தில் ஑ு஑்஑ுவ஑ு ஑ோல் ஁஑ி஑ில்) ஑ு஑்஑ுகிர஑ு஑். க஑்஑ும் ஑ா஑்வ஑் ஁ால்லிலிரு஑்஑ு அ஑ிவிலிரு஑்஑ு ஁றுகிர஑ு஑். அத஑ு஑் ஑ி஑்஑வ஑் கஷ்஑ப்ப஑ுகிர஑ு஑். ஑ு஑்஑வ஑் அ஑்஑ி அல்஑.

஑ா஑்஑: ஑ா஑: — ஑ா஑்஑் 12

஁ரு஑்஑஑ே஑த்தி஑் ஑ே஑ும் சில தா஑ு஑்கள் அ஑ிக஑் ஑ழ஑்கத்தில் ஁஑்஑வ஑். தா஑ு஑்க஑ும் அவைகளி஑் ஑஑்஑ு஑஑ும், ஑ொரு஑ும் தர஑்஑ுகி஑்஑஑.

ஸ஑்஑்	ஸ஑்஑ே	அ஁சகிர஑ு, து஑ிக்஑ிர஑ு
஑்஑ு	஑்஑ுதே	஑ு஑ி஑்஑ு஑், வி஑்஑்஑ுகிர஑ு஑்
஑ா஑்	஑ா஑ுதே	஑ேசகிர஑ு஑்
஑ா஑்	஑ா஑ுதே	கொ஑்஑ா஑ுகிர஑ு஑்
஑஑்	஑஑ுதே	஑ொ஑ு஑்஑ு஑் கொ஑்஑ு஑், திர஑஑஑
		஑ெறுகிர஑ு஑்
஑ா஑்	஑ா஑ுதே	அ஑ி஑்஑ு஑், து஑ு஑ுகிர஑ு஑்

शिक्ष	शिक्षते
भिक्ष	भिक्षते
ध्वंस	ध्वंसते
चेष्ट	चेष्टते
शुभ्	शोभते
दयुत्	द्योतते
मुद्	मोदते
कूप	कल्पते
डि	डपते
स्मि	स्मयते
तप	तप्यते
मन्	मन्यते
दीप	दीप्यते
जा	जायते
बुध	बुध्यते
युध	युध्यते
रुध	रुध्यते
दू	दूयते
द्रि	द्रियते

கற்கிறான்
பிச்சை எடுக்கிறான், யாசிக்கிறான்.
அழிகிறான்
இயங்குகிறான்
விளங்குகிறான்
ஒளிக்கிறான்
சந்தோஷப் படுகிறான்
அமைகிறது, திறமை பெறுகிறான்
பறக்கிறது
சிரிக்கிறான், வியக்கிறான்.
தவம் செய்கிறான், வாடுகிறான்
நினைக்கிறான்
ஒளிக்கிறான், எரிகிறான்
பிறக்கிறான், தோன்றுகிறான்
அறிகிறான்
சண்டையிடுகிறான்
தடைசெய்கிறான்
வருந்துகிறான்
ஆதரவு தருகிறான். பெரும்பாலும் ஆ என்ற
உப லர்க்கத் துடனேயே வழக்கிலுள்ளது.

இவைகளின் லட்டின் வடிவம் கொடுத்திருக்கிறோம். மற்ற ஐந்திலும் பிரதம புருஷனில் (தன்னிலையில்) ஏக வசனத்தில் ரூபங்களைத் தருகிறோம். மற்றவைகளை முன்வழி காட்டிய படி நீங்களே ஊகிக்கமுடியும்.

लङ्	लोट्	विधिलिङ्	लृट्
अस्पन्दत	स्पन्दतां	स्पन्देत	स्पन्दिष्यते
अभ्राजत	भ्राजतां	भ्राजेत	भ्राजिष्यते
अभाषत	भाषतां	भाषेत	भाषिष्यते
अश्लाघत	श्लाघतां	श्लाघेत	श्लाघिष्यते

अक्षमत	क्षमतां	क्षमेत	क्षमिष्यते
अगाहृत	गाहृतां	गाहेत	गाहिष्यते
अशिक्षत	शिक्षतां	शिक्षेत	शिक्षिष्यते
अध्वंसत	ध्वंसतां	ध्वंसेत	ध्वंसिष्यते
अचेष्टत	चेष्टतां	चेष्टेत	चेष्टिष्यते
अशोभत	शोभतां	शोभेत	शोभिष्यते
अद्योतत	द्योततां	द्योतेत	द्योतिष्यते
अरोचत	रोचतां	रोचेत	रोचिष्यते
अमोदत	मोदतां	मोदेत	मोदिष्यते
अकल्पत	कल्पतां	कल्पेत	कल्पिष्यते
अडपत	डपतां	डपेत	डपिष्यते
अस्मयत	स्मयतां	स्मयेत	स्मयिष्यते
अकामयत	कामयतां	कामयेत	कामयिष्यते
अतप्यत	तप्यतां	तप्येत	तप्यते
अमन्यत	मन्यतां	मन्येत	मंस्यते
अविद्यत	विद्यतां	विद्येत	वेत्स्यते
अदीप्यत	दीप्यतां	दीप्येत	दीपिष्यते
अजायत	जायतां	जायेत	जनिष्यते
असूयत	सूयतां	सूयेत	सोष्यते सविष्यते
अबुध्यत	बुध्यतां	बुध्येत	भोत्स्यते
अयुध्यत	युध्यतां	युध्येत	योत्स्यते
अरुध्यत	रुध्यतां	रुध्येत	रोत्स्यते
अदूयत	दूयतां	दूयेत	दोष्यते
आद्रियत	आद्रियतां	आद्रियेत	आदरिष्यते
अम्रियत	म्रियतां	म्रियेत	मरिष्यते

பயிற்சி - தமிழில் மொழிபெயர்க்கவம்.

मनुष्यस्य दक्षिणवामयोः (வலது இடது இரு) हस्तयोः रक्तनाडी (ரத்தக்குழாய்) स्पन्दते
स्पन्दनं (துடிப்பை) अनुसृत्य सुगणस्य (நோயாளியுடைய) परिस्थितिं

(நிலைமையை) வோபதே/புய்யதே।

माता यथा भाषया अभिकेन (சிகவுடன்) सह भाषते, सा मातृभाषा।

भगवान् दीनानां अपराधान् क्षमते।

ग्रीष्मेषु (கோடையில்) महिषा: पङ्किलानि (சேறுமிக்க) निपानानि (குட்டைகளை) गहन्ते।

बालः शङ्करः कालटीग्रामे कस्माश्चित् दरिद्रायाः गृहस्य द्वारे अभिक्षत।
परं सा तस्मै किमपि दातुं न अकल्पत।

जनाः स्थानात् (பதவியிலிருந்து) भ्रष्टं (நழுவிவலை) निन्दन्ति, पुनः
तमेव स्थानमापन्नं (பதவியடைந்தவனை) श्रापन्ते।

यथा यथा शासनं परिवर्तते, (மாறுகிறது) तथा तथा पारिवारिकाः
(குழந்திருப்பவர்கள்) चेष्टन्ते।

“यदि एकस्य नरस्य भोजनं न सुलभं, तर्हि जगदेव ध्वंसतां” इति
भारती गर्जति स्म।

दन्ताः केशाः नखाः नराश्च यदि स्थानभ्रष्टाः (இருக்கும் நிலையிலிருந்து
விழுந்து விட்டால்) न शोभन्ते। अतः कोऽपि स्थानं न परित्यजेत्।

पाण्डवाः कौरवाश्च द्रोणाचार्यात् अस्रविद्यां अशिक्षन्त।

इयं वीथी नालदीपैः (குழாய் விளக்குகளால்) धोतते।

मोदकः बालकाय रोचेत एव। (एव कட்டாயம்)

यदि महात्मा गान्धिः पुनः अजीविष्यत् तर्हि अस्य देशस्य परिस्थितिं
(குழந்திலையை) दृष्ट्वा अशोचिष्यत (அசுமயிஷ்யத)।

பயிற்றி - ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்,

1. வானத்தில் மின்னல் (विद्युत्) மின்னுகிறது.
2. கௌஸல்யை ராமனைப் பெற்றெடுத்தாள்.
3. நீலவானத்தில் சந்திரன் விளங்குகிறான்.
4. தசரதர் ராமனை அரசனாகச் செய்ய (राजानं कर्तुं) விசும்பினார்.
(ईह-कम् இரண்டில் ஒன்றை பயன்படுத்தவும்)
5. நீ சங்கீதம் கற்றுக்கொள்கிறாய்? (शिक्ष)
6. நீ நடனம் கற்றுக்கொள்வாய்.
7. மகான்கள் பொய் பேசமாட்டார்கள்.
8. கடிகாரம் நொடிக்கு நொடி (प्रतिक्षणं) துடிக்கிறது.
9. ராமன் காட்டில் நுழைந்தான்.

10. எனக்கு கரணக்கிழங்கு (सूरणकन्दः) பிடிப்பதில்லை.

11. உங்களது வரவால் நாங்கள் சந்தோஷமடைகிறோம்.

12. சிட்டுக்குருவிகள் (चटकाः) சிறகுகளை (पक्षान्) அசைத்து
(विधूय) பறக்கின்றன.

13. அயோத்தி மக்கள் "ராமன் ராஜாவாக ஆகட்டும்" என
ஆசைப்பட்டனர்.

14. சீதை வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில் இரட்டைக்குழந்தைகளைப்
(यमलौ पुत्री) பெற்றாள்.

15. 'மக்கள் தங்களை ஆதரிக்கிறார்கள்' என்று எல்லா
அபேக்சுக்களும் (सर्वे अपि अपेक्षकाः) நினைக்கிறார்கள்.

16. புத்திர சோகந்தால் இறக்கப்போகிறாய் என ஒரு சாபம்
தசரதருக்கு இருந்தது. (त्रिय-विद्य)

17. அஸாமிய ஜனங்கள் (असमीयाः प्रजाः) மண்ணெண்ணையின்
(मृत्तैलस्य) வெளியேற்றத்தைத் (बहिर्गमनं) தடுக்கிறார்கள்.

18. தேவகிக்கு எட்டாவது பிள்ளை பிறக்கப்போகிறான்' (जन्) என
கம்ஸன் வருந்தினான். (दु)

19. இறைவா! என் பிழைகளைப் பொறுத்தருள்வாய்.

त्रयोदशः पाठः — பாடம் 13

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम् १

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलं என புதிய பாடம் இணைக்கப்பட்டு
இருக்கிறது. மஹாகவிகளின் இலக்கியங்களுடன் உங்களுக்கு
நேரிடைத் தொடர்பு ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் இது முன்னோடி.
காளிதாஸன் மூன்று செய்யுள் காவியங்களையும், மூன்று
நாடகங்களையும் இயற்றியுள்ளார். அவரது நூல்களில்
தனிச்சிறப்புப் பெற்றது சாகுந்தலம் எனும் அபிஜ்ஞான
சாகுந்தலம். அதனைச் சுருக்கி இங்கே தருகிறோம். ரஸம் நிறைந்த
இனிமையான கலோகங்கள் அதில் அதிகம் உண்டு. அவைகளைப்
பின்னர் கற்கலாம். ஸம்பர்ஷணைகளை மட்டும் கூடியவரை அவரது
சொற்களைக் கொண்டே அமைத்திருக்கிறோம். கடின பதவுரையும்
தரப்பட்டுள்ளது. இதில் உள்ள வினைச்சொற்களைச் சிறிது சிறிதாக
அவற்றின் வேறுபாடுகளுடன் இணிக் கற்போம்.

இதனைப் படியுங்கள். தமிழில் அழகாக மொழிபெயர்த்துப் பாருங்கள். எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். திருத்திச் சீர்படுத்தித் தருகிறோம். சிறு ஸம்ஸ்கிருத நாடகங்களைப் பள்ளிக் கூடங்களிலும் மற்றவிழாக்களிலும் இடையே நிகழ்ச்சியாகப் புகுத்தி நாடகமாக நடித்துப் பாருங்கள். ஸம்ஸ்கிருத மொழியை எளிதில் நம்பிக்கையுடன் கையாளப்படுக இது ஒரு நல்ல வழி. இந்த வழியில் எல்லா மஹாகவிகளுடன் வரிசையாகத் தொடர்பு கொள்வீர்கள்.

प्रार्थना

भूरापोऽग्निर्मरुद्व्योम सूर्यश्चन्द्रश्च दीक्षितः ।
प्रत्यक्षास्तनवो यस्य स शंभुः शं तनोतु नः ॥

प्रथमं दृश्यम्

(स्थानं - हिमवतः प्रदेशः । मालिनीतीरं, तत्र कण्वस्य ऋषेः आश्रमः ।
हरिणः कश्चित् वेगेन धावति । युवराजः दुष्यन्तः रथेन त्वरितं हरिणं अनुसरति,
तं बाणेन वेद्नुं इच्छति । सारथिः परावृत्तः दुष्यन्तं पश्यति)

सारथिः - राजकुमार! इमं हरिणं, धनुष्पाणिं त्वां च पश्यन् अहं दारुकावने
हरिणं अनुधावन्तं कैलासपतिं स्मरामि ।

दुष्यन्तः - सूत! अनेन सारङ्गेण वयं सुदूरं आकृष्टाः । अयं इदानीमपि
वेगेन धावति । पश्य! पश्य! सुदूरं गतः हरिणः ।

सारथिः - भूमिः अत्र न समा । उत्खाताः बहवः । अतः रथः मन्दं
गच्छति । इतः परं समा भूमिः दृश्यते ।

दुष्यन्तः - तर्हि अभीशून् विमुञ्च ।

सूतः - यत् आज्ञापयति आयुष्मान् । इदानीं अथाः वायुवेगेन धावन्ति ।

दुष्यन्तः - (रथवेगं अनुभवन्) सूत! इदानीं रथो वेगेन चलति किल!
अतः यत् दूतः सूक्ष्मं क्षणात् प्राक् अवर्तत, तत् क्षणात् विपुलं भवति ।
यद् वक्रं अभवत्, तत् समरेखं भवति । हन्त! न किमपि दूरे, न

वा समीपे । न च पार्श्वे । सर्वं क्षणेन तिरोभवति । अहो रथस्य
वेगः ! एष हतः हरिणः । (चापे शरं सन्दधाति । तदा रथस्य पुरतः
तपस्विनः उपस्थिताः ।)

तपस्विनः - भो राजन् । अयं आश्रममृगः । न हन्तव्यः । न हन्तव्यः ।

दुष्यन्तः - (ससंरंभं) वाजिनः प्रगृहाण । (सूतः रथं स्थापयति । तपस्विपु
अन्यतमः वैखानसः पुरतः आगच्छति । द्वौ ऋषिकुमारी तं अनुगच्छतः)

वैखानसः - (हस्तं उद्यम्य) आश्रममृगः अयम् । न हन्तव्यः । न हन्तव्यः ।
तूलराशौ अग्निं मा क्षिप । अतिलोलं हरिणस्य जीवितम् । तव शराः
वज्रसाराः ।

दुष्यन्तः - एषः प्रतिसंहरामि । (शरं तूर्णरि निक्षिपति ।)

वैखानसः - सदृशं एतत् तव, पुस्वंशे जातस्य राज्ञः । एवंगुणोपेतं चक्रवर्तिनं
पुत्रं आप्नुहि । (राजा तान् प्रणमति ।)

वैखानसः - राजन्! वयं समिधां आहरणाय प्रस्थिताः । एषः कुलपतेः
कण्वस्य आश्रमः । अन्यत् कार्यं न चेत् अतिपतति, आश्रमं प्रविशतु
भवान् । अतिथेः उचितं सत्कारं आप्नोतु ।

दुष्यन्तः - अपि कुलपतिः अत्र सन्निहितः?

वैखानसः - इदानीमेव सोमतीर्थं गतः । तस्य दुहिता शकुन्तला सन्निहिता ।
सा अतिथेः सत्कारं करिष्यति । साधयामः । (तपस्विनः निर्गच्छन्ति ।)

दुष्यन्तः - सूत! चोदय अश्वान् । आश्रमदर्शनेन आत्मानं पुनामि ।

सुतः - यत् आज्ञापयति आयुष्मान् । (रथः चलति ।)

दुष्यन्तः - सूत! आश्रम भूमिं आगताः वयम् । तत् अत्रैव रथं स्थापय ।
अवतरामि ।

सूतः - तथा । धृताः प्रग्रहाः । अवतरतु आयुष्मान् ।

दुष्यन्तः - (अवतीर्थं) सूत! आश्रमं प्रविशामि । त्वमपि अत्र अश्वान्

चतुर्दशः पाठः - பாடம் 14
धातवः उपसर्गाश्च

தாதுக்களும் உபஸர்க்கங்களும் (1)

உபஸர்க்கங்களைப் பற்றி முன்பு (பாடமாலா 2ல் 14ம் பாடம் அனுவாதமாலா 20ல்) படித்தோம். தாதுக்களுடன் இணைந்து அவற்றின் பொருளை அவை மாற்றுகின்றன. பொதுவாக தாதுக்கள் அவற்றின் பொருள் காரணமாக அகம்கம் (intransitive) சகம்கம் (transitive) என இரு வகைப்படுகின்றன. உபஸர்க்கங்கள் சேரும் போது அகர்மகம் ஸகர்மகமாகவும், ஸகர்மகம் அகர்மகமாகவும் மாறிவிடக் கூடும். உபஸர்க்கங்கள் 22. அவை ஒவ்வொரு தாதுவுடனும் சேரும் என்பது நியதி அல்ல. சில ஸமயம் 2-3 உபஸர்க்கங்கள் கூட கூட்டணியாக ஒரு தாதுவுடன் சேரும். கீழே சற்று விரிவான பட்டியல் தரப்படுகின்றது.

१. भू-भू (अकर्मकं) भवति இருக்கிறது. प्रभवति தோன்றுகிறது, வல்லவனாகிறது. सम्भवति நேருகிறது, अनुभवति (सकर्मकं) அனுபவிக்கிறது. उद्भवति உண்டாகிறது, अभिभवति தோற்கடிக்கிறது, மீறுகிறது.

உதாஹரணம் :- सः नीरोगः भवति ।

गिरेः नदी प्रभवति ।

मनसि दुष्टे कलहः संभवति

साधु कर्म कुर्वन् सुखं अनुभवति ।

भूमेः वृक्षः उद्भवति ।

रामः रावणं अभिभवति ।

२. शुच-शौच शौचति வருந்துகிறது, अनुशौचति பின் வருந்துகிறது.

உதாரணம் :- विभीषणः भ्रातरं स्मरन् शौचति ।

रावणः इन्द्रजिति हते स्वेन कृतं दुष्कृत्यं (கெட்ட செயலை) अनुशौचति ।

३. जप-जपति ஐபிக்கிறது, उपजपति ரகசியமாய் சொல்கிறது, கோள் சொல்கின். ऋषिः ईश्वरस्य नाम जपति । मन्थरा कैकेय्याः कर्णे उपजपति ।

४ चर-चरति நடக்கிறது, प्रचरति தாங்கு பக்கங்களிலும் செல்கிறது. परवृत्तिरनुचरति ஸஞ்சரிக்கிறது, अनुचरति செல்கிறது. आचरति (सकर्मकं) தொடர்ந்து செய்கிறது. अतिचरति (सक) தாண்டிச் செல்கிறது, उचरति (सक) உச்சரிக்கிறது, अभिचरति சூன்யம் வைக்கிறது, व्यभिचरति (वि + अभि + चरति) விபசாரம் செய்கிறது, कட்டுपपांत्तै मीरिचि செல்கிறது, परिचरति துணைநின்று செயல் புரிகிறது, उपचरति அருகிலிருந்து பணிவிடை புரிகிறது.

सः वीथ्यां चरति । तस्य विजयवार्ता (வெற்றிச் செய்தி) प्रचरति । मम पिता देशं परितः सञ्चरति । तस्य पुत्रः पितरं सर्वदा अनुचरति । श्रेष्ठः नरः शुभं आचरति । दुष्टः साधुं मार्गं अतिचरति । बालः शोकान् सम्यक् उचरति । मात्रिकः पत्नीं वशीकर्तुं अभिचरति । तस्य भार्या दुष्टा व्यभिचरति । अयं सेवकः कार्यालये सम्यक् परिचरति । अन्नापणे कर्मकरः आगतान् मिष्टेन भोजनेन उपचरति ।

५. लप-लपति பேசுகிறது, प्रलपति புலம்புகிறது, மிகற்றுக்கிறது. विलपति அழுகிறது, புலம்புகிறது, अपलपति மறுக்கிறது, இருப்பதை இல்லை எனவும் இல்லாததை இருப்பதாகவும் ஸாதிக்கிறது. संलपति பிறருடன் கூடிப் பேசுகிறது, आलपति பாடுகிறது.

भार्या एकान्ते किमपि लपति । सः धनं नष्टं इति प्रलपति । निद्राणः स्वप्ने किमपि दृश्यं दृष्ट्वा प्रलपति । माता पुत्रं गतं ज्ञात्वा विलपति । ऋणं गृहीतवान् रामः ऋणं न गृहीतं इति अपलपति । रामः भ्रातृभिः सह संलपति । गायिका भैरवीरागं आलपति ।

गै-गायति பாடுகிறான். विगायति இழிவாய் பேசுகிறான், उद्गायति உரக்கப்பாடுகிறான்.

रामः मधुरं गायति । सः अलव्यवेतन स्वामिनमधिकृत्य विगायति ।
(अलव्यवेतनः சம்பளம் பெருதவனாக) कोलाहलः महान् रंगे । अतः
सीता उद्गायति ।

७. दा-यच्छति கொடுக்கிறான், प्रयच्छति நன்கு அளிக்கிறான்.

रामाय सीतां यच्छति जनकः । प्रभो वेङ्कटेश मह्यं प्रियं प्रयच्छ ।

८. यम-यच्छति அடக்குகிறான், नियच्छति சய்ந்சி நன்கு அடக்குகிறான், उयच्छति முயற்சி செய்கிறான்.

मुनिः मनः यच्छति । साधकः स्वे लक्ष्ये मनो नियच्छति । आत्मनो
दृष्टिः न परदारेषु पतेत् इति सः आत्मनः चक्षुषी संयच्छति । रमेशः
नूतनं गृहं निर्मातुं उयच्छति ।

7-8 தாதுக்கள் ஒரே வடிவில் காணப்பட்டாலும் பொருள் வேறுபடும்.

दा என்ற தாது ஸார்வதாதுகமான வட் வங் விதிவிங் லோட் என்ற லகாரங்களில் யக்ஷ என்று மாறுபட்டு யக்ஷதி அயக்ஷத் யக்ஷேத் யக்ஷது என்று வரும். வ்ருட்டிவ் டாஸ்யதி விட்டிவ் டடீ என்ற ரூபம் பெறும். யம என்ற தாது யக்ஷதி, அயக்ஷத், யக்ஷேத், யக்ஷது என்று 7ம் தாது போல் ரூபம் பெறும் ஆனால் வ்ருட்டிவ் யஸ்யதி விட்டிவ் யயாம என்றும் ரூபம் பெறும்.

एते अष्टौ धातवः उपसर्गेण विशिष्टं अर्थं बोधयन्ति ।

பயிற்சி ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. கங்கை எங்கிருந்து தோன்றுகிறது?
2. செய்த செயலின் பலனை அநுபவிக்கிறேன்.
3. ரமேசன் விஜயனைப் போட்டியில் தோற்கடிக்கிறான்.

4. என் மாட்டுப் பெண் என் பிள்ளையிடம் நடந்ததைப் பற்றி கோள் சொல்கிறான்.

5. அவன் இனிமையாகப் பாடுகிறான்.

6. நடந்ததைப் பற்றி அவன் வருந்துகிறான்.

7. ராமன் காட்டில் ஸீதையுடன் ஸஞ்சரிக்கிறான்.

8. நீங்கள் கலோகங்களை நன்கு உச்சரிப்பீர்கள்.

9. குருவை வினயத்துடன் உபசரிப்பாய்

10. மனத்தை நன்கு அடக்குவாய்.

11. ரகு குருவின் உபதேசத்தால் கார்யத்தை நன்கு தொடர்ந்து செய்கிறான். (அநுஷ்டிக்கிறான்.)

12. அவன் உனக்குப் பணம் தரப்போகிறான்.

13. நீ இவனுக்கு உணவைக் கொடு.

14. அவள் பைரவி ராகத்தை அழகாகப் பாடுகிறாள்.

15. எங்கும் இவனே ஐயிப்பான் எனச் செய்து (வார்த்தை) பரவுகிறது.

16. தாய் மகனை நினைத்து (ஸ்மர்த்து)ப் புலம்புகிறாள்.

மேலும் சில தாதுக்களை உபஸர்க்கங்களுடன் பின்னர் தெரிந்து கொள்வோம்.

पञ्चदशः पाठः - பாடம் - 15

अभिज्ञान शाकुन्तलम् (संक्षेपः) २

[स्यानम् - कण्वस्य आश्रमः । तस्य अन्तः वृक्षवाटिका । कण्वेन वर्धिता कन्या शकुन्तला । कण्वं महर्षिं सा पितरं पश्यति । ताः संभूय वृक्षाणां सेचनं कुर्वन्ति । दुष्यन्तः वृक्षेण अन्तरितः ताः पश्यति]

अनसूया - शकुन्तले! तातस्य कण्वस्य त्वं प्रिया सुता । त्वत्तोऽपि प्रियतराः

इमे वृक्षाः । अतः सुकुमारीं अपि त्वां वृक्षसेचने नियोजयति ।

शकुन्तला - न केवलं तातस्य नियोगः । ममापि सोदरेष्विव स्नेहः एतेषु ।

- दुष्यन्तः - कथं इयं सा कण्वदुहिता । पादपान्तरितः विस्रब्धं पश्यामि ।
सरसिजं शैबलेनापि रम्यम् । चन्द्रः कलङ्केनापि रम्यः । इयं बल्कलेनापि
मनोज्ञा । स्वभावतः मधुराणां आकृतीनां सर्वं मण्डनं नाम ।
- शकुन्तला - प्रियंवदे! पश्य! एषः केसरवृक्षः पल्लवैः मां आह्वयति
अङ्गुलीभिरिव । गच्छामि ।
- प्रियंवदा - शकुन्तले! तत्रैव त्वं मुहूर्तं तिष्ठ!
शकुन्तला - किं निमित्तम्?
प्रियंवदा - एकाकी केसरवृक्षः । त्वं लतेव दृश्यसे । त्वया सः लतासनायः
भवति ।
- शकुन्तला - छिः - अपेहि ।
- अनसूया - शकुन्तले! नवमालिकां विस्मृतासि । एषा बालसहकारस्य
नववधूः । तव प्रियतमा किल ।
- शकुन्तला - कथं विस्मरामि? (लतां उपेत्य दृष्ट्वा) अनसूये! उचिते काले
पादपेन व्यतिकरः संवृतः ।
- प्रियंवदा - अनसूये! शकुन्तला किमर्थं वनज्योत्स्नां पश्यति इति किं जानासि?
अनसूया - न खलु विभावयामि ।
- प्रियंवदा - वनज्योत्स्ना अनुरूपेण पादपेन सङ्गता । एवं नाम अहमपि...।
शकुन्तला - एषः तव आत्मगतः मनोरथः ।
- दुष्यन्तः - (संलापं श्रुत्वा) अपि नाम इयं कुलपतेः असवर्णक्षेत्रे जाता?
(मधुकरः शकुन्तलां अभिगच्छति)
- शकुन्तला - (ससंभ्रमं) अयि अहो! सलिलस्य सेकेन संभ्रान्तः मधुकरः
मां अभिगच्छति । परित्रायेयां परित्रायेयाम् । (इतस्ततः धावति)
- सख्यी - (सहेलं) के आवां परित्रातुम्? दुष्यन्तं आक्रन्द । राजा हि
रक्षति तपोवनानि ।
- दुष्यन्तः - (सहस्रं) अयं एव अवसरः आत्मानं दर्शयितुम् । (निर्गत्य,
समीपे उपसृत्य) कः कः, अत्र भोः? कोऽयं अविनयं आचरति

तपस्विकन्यासु?

(सर्वाः राजानं दृष्ट्वा संभ्रान्ताः ।)

- अनसूया - आर्य! इयं नौ प्रियसखी शकुन्तला । सा मधुकरेण उपद्रुता ।
दुष्यन्तः - (शकुन्तलां दृष्ट्वा) भवति! अपि तपो वर्धते? (शकुन्तला ससाध्वसं
अवनतमुखी तिष्ठति ।)
- अनसूया - स्वागतं आर्यस्य । उपविशतु आर्यः । हला शकुन्तले! गच्छ
उदजम् । फलं अर्घ्यं उपाहर । इदं पादोदकं भविष्यति ।
(सेचनघटं दर्शयति)
- दुष्यन्तः - भवतीनां सूनृतया गिरा कृतं आतिथ्यम् ।
प्रियंवदा - तर्हि अस्यां वेदिकायां उपविश्य विश्राम्यतु आर्यः ।
दुष्यन्तः - यूयमपि वृक्षाणां सेचनेन भ्रान्ताः । उपविशत ।
(सर्वे उपविशन्ति ।)
- प्रियंवदा - (अनसूयायाः कर्णे) अनसूये! कः एषः, मधुरं प्रियं आलपति ।
अनसूया - ममापि कौतूहलम् । पृच्छामि । (राजानं विलोक्य) आर्य!
भवतः मधुरः स्वभावः मां मञ्जयते । आर्यस्य कतमो राजवंशः? को
देशः? किमर्थं तपोवनं आगन्तुं प्रयासः?
- दुष्यन्तः - (क्षणं विचिन्त्य) पीरवेण राज्ञा निपुक्तः अहं, आश्रमवासिनां
क्षेमदर्शनाय आगतः ।
(शकुन्तला दुष्यन्तं पश्यति ।)
- सख्यी - (उभयोः आकारं दृष्ट्वा) यदि अयं तातः अत्र भवेत्?
शकुन्तला - (सरोषं) किं भवेत्?
सख्यी - इमं अतिथिविशेषं उचितं संभावयिष्यति ।
शकुन्तला - जानामि । किमपि हृदये कृत्वा वदथः । न वां वचनं
श्रोष्यामि ।
- दुष्यन्तः । सख्यी! वयमपि भवत्योः सखीं प्रति किञ्चित् पृच्छामः ।
सख्यी - पृच्छतु आर्यः ।

दुष्यन्तः - भगवान् कण्वः ब्रह्मचारी इति प्रसिद्धम् । इयं सखी कथं तस्य आत्मजा?

अनसूया - कौशिकः राजर्षिः अस्याः जनकः । तेन उज्जितायाः अस्याः संबर्धनादिभिः कण्वः पिता ।

दुष्यन्तः - विशेषतः श्रोतुं इच्छामि ।

प्रियंवदा - कौशिकः घोरं तपः चचार । देवानां तस्मिन् शङ्का अजायत । मेनका तपसो विग्राप प्रेषिता । तस्याः अन्मादकं रूपं प्रेक्ष्य (लज्जया विरमति)

दुष्यन्तः - अवगच्छामि । अप्सरसो जाता एषा । उचितं नाम तत् । न सौदामिनी वसुधातलात् जदेति ।

(शकुन्तला अधोमुखी तिष्ठति । राजा तामेव पश्यति ।)

प्रियंवदा - (राजानं प्रति सस्मितं) किं पुनरपि वक्तुकामः इव आर्यः ।

दुष्यन्तः - सम्यक् उपलक्षितं भवत्या । सख्याः वैखानसं व्रतं किं आ प्रदानात्? आहो अत्यन्तमेव?

प्रियंवदा - अयं जनः धर्माचरणे परवशः । गुरोः पुनः अनुरूपाय वराय प्रदाने सङ्कल्पः ।

दुष्यन्तः (मनसि) हृदय! साभिलाषं भव । सन्देहस्य निर्णयः जातः । यत् अग्रिं आशङ्कसे, तत् स्पर्शक्षमं रत्नम् ।

शकुन्तला - अनसूये । अहं गमिष्यामि ।

अनसूया - किं निमित्तम् ?

शकुन्तला - प्रियंवदा असंबद्धं प्रलपति । तदेतत् आर्याय निवेदयामि ।

अनसूया - न युक्तं अतिरिधिं उज्जित्वा गन्तुम् ।

(शकुन्तला प्रस्थिता । प्रियंवदा उत्थाय तां वारयति)

प्रियंवदा - द्वे वृक्षसेचने मे धारयसि । एहि आत्मानं मोचय । ततः गच्छ ।

दुष्यन्तः - इयं अतीव भ्रान्ता । अहं एनां अनृणां करोमि । (इति अंगुलीयं

वदाति । तत्र दुष्यन्तः इति नामाक्षराणि दृष्ट्वा परस्परं अवलोकयतः आश्रमद्वारि कोलाहलः श्रूयते)

“भोः भोः” तपस्विनः! मृगयाविहारी राजा दुष्यन्तः प्रत्यासन्नः । राहः स्यन्दनं दृष्ट्वा भीतः वनगजः आश्रमं प्रविशति । अवहिताः भवत! अवहिताः भवत!

(सर्वे संभ्रान्ताः ।)

अनसूया - आर्य! वनगजवृत्तान्तेन संभ्रान्ताः वयम् । उदजं गच्छामः ।

दुष्यन्तः - गच्छन्तु भवत्यः । आश्रमपीडा यथा न भवति, तथा वयमपि यत्र कुर्मः । मा भैष्ट । (सर्वे उत्तिष्ठन्ति । सखी गच्छतः ।)

शकुन्तला - (क्षणं विलम्ब्य) अनसूये! क्षणं तिष्ठ । कुशसूच्या विद्धं चरणं अहं शोषयामि । (इति दुष्यन्तं पश्यन्त्येव निष्क्रान्ता ।)

दुष्यन्तः - (शकुन्तलां पश्यन्) इदानीं नगरगमने मे औत्सुक्यं मन्दम् । शकुन्तला व्यापारात् आत्मानं निवर्तयितुं न शक्नोमि । किं करोमि? (यवनिका परिवर्तते ।)

குறிப்பு - சந்தி: + அபி, சோதரேபு + இவ, சீவலே + அபி, கலகலேன + அபி, வல்கலேன + அபி, அகூலிமி: + இவ, லதா + இவ, விஸ்முதா அசி. க: + அய், கதம: + ராஜவ்ஷ:, க: + தேஷ:, அப்சரஸ: + ஜாதா, வகூகாம: + இஹ.

தாத: - தந்தை, தந்தைபோன்று அன்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர். வர்த்திதா வளர்க்கப்பட்ட, சம்பூய ஒன்றாகக் கூடி, அந்தரিত: மறைத்துக் கொண்டவனாக, மறைந்தவனாக, த்வ: அபி உண்டைக் காட்டிலும் த்வ (புஷ்பத்) சத்தத்தின் மீ வேற்றுமை. த: என்பது மீ வேற்றுமையைக் குறிக்கின்ற அவ்யய விகுதி. ராமாத் என்பதை ராமத:, ராமாத் என்பதை ராமத:, நகராத் - நகரத:, பாஷணாத் - பாஷணத: என்றும் கூறலாம். ராமத: த்வ: நகரத: என அவ்யயச் சொல், சுகுமாரி மென்மையான உடலமைப்புள்ள (பெண்)

वृक्ष(स्य) सेचनं - மரங்களுக்கு நீர் வளர்த்தல், नियोजयति ஏவுகிறார், नियोगः ஏவுதல், உத்தரவு, கட்டளை, सोदरः கூடப் பிறந்தவன், कण्व(स्य) दुहिता கண்வரின் பெண், पादपान्तरितः மரத்தால் மறைக்கப்பட்டவனாக, विस्रव्यं (अव्ययं - adverb) நிம்மதியாக நம்பிக்கையுடன், वल्कलं மரவுரி, शैवलं பாசிக் கொத்து, सरसिजं தாமரை, मनोज्ञा மனத்தை கவர்பவன், मणत्तुக்கिनीय, स्वभावतः (स्वभावात्) இயல்பால் मधुर இனிய அழகிய, मण्डनं அணி, अमृकन्दुवतु, नाम (अ) (இங்கே) போலும், केसरवृक्षः புன்னை மரம். पल्लवं தளிர், एकाकी தனித்துள்ளது. लतासनाथः கொடி (காதலி)யுடன் இணைந்ததாக छिः! छि (உணர்ச்சிச் சொல்) अपेहि 'போ'! विस्मृतासि மறந்துவிட்டாய் नवमालिका முல்லைக் கொடி बालसहकारः ஒட்டுமாங்கன்று நவமயூ; புது மணப் பெண் पादप व्यतिकरः மரத்துடன் இணைப்பு சவூத்; நிகழ்ந்து விட்டது, वनज्योत्सा முல்லைக் கொடிக்கு சகுந்தலை இட்ட பெயர், विभावयामि அறிகிறேன் புரிந்து கொள்கிறேன், एवं नाम இப்படியே आत्मगतः மனதிலுள்ள कुलपति: முனிவர்களின் தலைவர் असवर्ण क्षेत्र அயல் வர்ணத்தைச் சேர்ந்த மனைவியிடம் अपि नाम स्यात् இருப்பாரோ? ससंभ्रमं பரபரப்புடன் सलिलसेकः நீர்வார்த்தல் संग्रान्तः பரபரப்படைந்த मधुकरः வண்டு परिव्रायेथां காப்பாற்றுங்கள் (கட்டளைச் சொல் இருமை) सख्यौ தோழிகள் (இருமை) के आवां நாங்கள் யார்? आक्रन्द கூவி அழை அவசர: வாய்ப்பு कः कः अत्र भौ: எவர் இங்கே? कः अयं யாரிவன் अविनयं தகாத செயல், नौ [अस्मद्-प-द्वि] எங்கள் இருவர்களுடைய उपद्रुता துன்புறுத்தப்பட்டாள் भवति அம்மையே! मरियानातेसं சொல்) तपः அறப்பணி वर्धते வளர்ச்சி அடைகிறது, ससाध्वसं பயத்துடன் उपनत குனிந்த अटजं பர்ணசாலை उर्यं காணிக்கைப் பொருள் सूनृतया गिरा பிரியமாயும் உண்மையாயும்

பிரியமாயும் உண்மையாயும் உள்ள வார்த்தையால் आतिथ्यं விருந்தினரின் உபசரணை सप्तपर्णं वेदिका ஏழிலை மரத்தடி திண்ணை विश्राम्यतु இளைப்பாற வேண்டும் आर्यः தாங்கள் (மரியாதைச் சொல்) वृक्षसेचनं மரத்துக்கு நீர்வார்த்தல், कौतूहलं அவா मन्त्रपते பேசவைக்கிறது, कतमः எது? प्रयासः ச்ரமம் पौरवेण राज्ञा புருவம்சத்து அரசரால் नियुक्तः நியமிக்கப்பட்டவன், क्षेमदर्शनाय நலன்களைக் கண்காணிப்பதற்கு आकारं இங்கிதத்தை सरोषं கோபத்துடன் अतिथिविशेषं சிறப்புள்ள விருந்தினரை हृदये कृत्वा மனதில் வைத்து, न श्रोष्यामि கேட்கமாட்டேன் भवत्यो: உங்களிருவருடைய भगवान् தவமிகு ब्रह्मचारी திருமணம் ஆகாதவர், तदात्मजा அவரது பெண் जनकः பிறப்புத் தந்தை उज्जितायाः கைவிடப்பட்ட சுவர்ணாதிமி: வளர்ப்பு முதலியவற்றால் चचार செய்தார் विघ्नय कெடுப்பதற்காக प्रेषिता அனுப்பப்பட்டாள், उन्मादकं மதிமயக்கம் தருவதான प्रेष्य கண்டு विरमति ஒய்கிறான் सौदामिनी மின்னல் கொடி वक्तुकामः பேச விரும்புவவர் उपलक्षितं கண்டுகொள்ளப்பட்டது, वैखानसं व्रतं ஆச்ரமவாச வ்ரதம், आ प्रदानात् தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் வரையிலா, अत्यन्तं முடிவில்லாமலா? अयं जनः இந்த ஜீவன் (சகுந்தலை) परवशः ஈடுபாடுள்ளது गुरोः पुनः தந்தைக்கோ தகுந்த வரலுக்குக் கொடுப்பதில் நாட்டம். सामिलापं भव ஆசையோடு இரு सन्देहनिर्णयः சந்தேகத்தின் தீர்வு, (சகுந்தலை கூடித்திரியப் பெண்தான் என்ற முடிவு) यत् अग्निं... எதைத் தனாலாக நினைக்கிறாயோ அது தொடக் கூடிய இரத்தினம். असम्बद्धं சம்பந்தமில்லாதவாறு आयपि அம்மைக்கு न युक्तं நியாயமல்ல उज्जित्वा விட்டுவிட்டு वारयति தடுக்கிறான், द्वे वृक्षसेचने ... இரண்டு மரங்களுக்கு தண்ணீர் வார்த்தலை எண்குக் கடன் பட்டிருக்கிறது, आत्मानं मोचय உன்னை விடுவித்துக் கொள் (வேலைகளைக் கூடக் கடனாக ஒருவருக் கொருவர் கொடுப்பது பண்டைய வழக்கம் போலும், சகுந்தலை ஊற்ற வேண்டிய மரங்களுக்கு பிரியம்வதை தண்ணீர் வார்த்துள்ளாள். திருப்பித் தர நிர்பந்தம் செய்கிறான்) अनृणां

கடனிலிருந்து விடுபட்டவளாக, (துஷ்யந்தன் கூலி கொடுக்கிறான்) வசனேவ சொல்லாலேயே (சொன்னாலே போதும்) கி அகூலியேன மோதிரத்தால் சூவதென்ன? மூடியாவிறாரி வேட்டையாடி வருகின்ற, ப்ரியாசன: அருகில் உள்ளார், ச்யந்தன் தேர், அவஹிதா: கவன முள்ளவர்களாக, யதா ந ஹவதி தயா எப்படி ஏற்படாதோ அப்படி (ஏற்படாதபடி) குசாசூயா விடம் - தர்ப்பையின் ஊசி போன்ற முகையால் கைக்கப்பெற்ற, சூடியாமி சக்தி செய்து கொள்கிறேன், ந சகூமி சக்தியற்றவனாக இருக்கிறேன், வ்யாபாராட் ஈடுபாட்டிலிருந்து, நிவர்த்தித் திருப்புவதற்கு, மா பீட பயப்படாதீர், நிஈரான்தா வெளிப்பட்டான், பரிவர்த்தி மாறுகிறது.

1. பெரும்பாலும் ஸம்பாஷணையாக அமைந்த இந்த நாடகப் பகுதியை ப்ரதிபதப் பொருள் (Word by Word-meaning) தந்து எழுதவும்.

1. दुष्यन्तः शकुन्तलां कथं वर्णयति?

तेन दत्ताः शकुन्तलायाः उपमाः काः?

शकुन्तला वृक्षान् सिञ्चन्ती कस्मात् बिभेति?

भीता सा किं अकरोत्?

राजा कथं आत्मानं ताभ्यः निवेदयति?

2. தமிழ் இமான் வாக்யானி அநுவதத ।

आत्मनः यौवनं उपालभस्व ।

एकाकी केसरवृक्षः त्वया लतासनाथः भवति ।

उचिते काले पादपेन व्यतिकरः संवृत्तः ।

न खलु विभावयामि ।

अयं एव अवसरः आत्मानं दर्शयितुम् ।

भवतः मधुरः स्वभावः मां आमन्त्रयते ।

न वां वचनं श्रोष्यामि ।

यदि अद्य अत्र तातः भवेत् ।

प्रियंवदा असंबद्धं प्रलपति ।

यत् अग्निं आशङ्कसे, तत् स्पर्शक्षमं रत्नम् ।

3. கீழ்க்கண்டவற்றின் விபக்தி புருஷ வசனங்களைத் தந்து பொருள் தருக.

शकुन्तले, कुलपते: सरसिजं, आवां, आर्यस्य, भवतीनां, मधुकरेण, अनुरूपाय, साभिलाषं, प्रलपति, वास्यति, आशङ्कसे, उदेति, अवलोकयतः, भवत्यः, राजवंशे, उन्मादकं, विरमति, आहो, प्रदाने.

போடசா: பாட: - 16ம் பாடம்

சுரேசா: - ரமேசாசு.

सुरेशः - वयं त्रयः अधुना पत्राणि प्रेषयितुं सन्निहितं पत्रालयं गच्छामः ।

एतत् महानगरं किल? पत्रप्रेषणे अधिकृताः पञ्च पत्रप्रेषणालयाः अत्र सन्ति । तत्र त्रयः उपपत्रालयाः । द्वौ प्रधानपत्रालयौ । तन्त्रीप्रेषणायापि एषु पृथक् व्यवस्था अस्ति । प्रधानतन्त्रीप्रेषणालयः कश्चन नगरोपान्ते पृथगेव अस्ति । सन्निहिते अस्मिन् पत्रालये सेवापराः सर्वे आपण्डितपामरं, आदरिद्धनिकं जनानां हितं आचरन्ति । चीटिका, प्रादेशिक पुटकं, पुटकं, वैमानिकपुटकं, पत्रमुद्रिकाः अत्र विक्रीयन्ते । धनादेशप्रेषणाय रेखापत्रं दीयते अल्पेन दशपैसकमूल्येन । गच्छामो वा?

रमेशः - मयापि पत्राणि प्रेषणीयानि । त्वरया काचन वार्ता प्रेषणीया ।

अतः तन्त्रीद्वारा सा प्रेष्यते ।

सुरेशः - यदि तत्र त्वराऽधिका, साक्षादेव दूरभाषिण्या भाषितुं शक्नुमः,

यदि निवेद्यस्य संकेतितो निकटे, तद्दृष्टे वा दूरभाषिणी विद्यते । तत्रायं विशेषः, निवेद्यस्य सकाशात् प्रतीक्षितस्य उत्तरस्य प्राप्तिरपि तदैव भवित्री ।

रमेशः - दूरभाषणे क्रमेण अभिवृद्धिः जाता, प्रतिक्षणं जायमाना च दृश्यते ।

सुरेशः - अद्यत्वे त्वरा अधिका सर्वत्र । प्रेषितं पत्रं उद्दिष्टस्य हस्ते दत्तं

वा इति ज्ञानाय पञ्जीकरणं क्रियते । धनादेशद्वारा, तन्त्रीधनादेशद्वारा धनं

प्रहातुं शक्यते। जनतायाः सेवां सम्यक् आचरन्ति ते प्रतिक्षणं अनुसन्धानेन। त्वराप्रेषणसेवा च चलति, अन्येद्युः यथा प्रेषितं पत्रं उद्दिष्टेन लभ्येत।

रमेशः - यदि तत्र अधिकृताः सेवायां रताः भवेयुः सर्वेषां प्रगती तैः बहु उपकृतं स्यात्।

सन्निहितं अत्रुकिञ्चन, पत्रप्रेषणालयः पत्रालयः अत्रुसलं (तपालं) நிலயம், उपபत्रாலयः - துணை அஞ்சல் நிலயம். தன்திரி தந்திரி, நகரோபாந்தே நகருக்கு கருகில், வ்யவஸ்யா ஏற்பாடு, ஆபண்டிதபாமர் கற்றோரிவிருந்து கல்லாதவர் வரை, ஆடரிதர்பநிக் ஏழை முதல் தனிகர் வரை, சீடிகா அஞ்சலட்டை (கார்டு) ப்ராதேஸிகபுட் இன்லாண்டு வெட்டர், புடக் கவர், வீமானிக புடக் விமானத் தபால் கவர், ப்நமுதிரிகா ஸ்டாம்பு, ப்நாடேஸா: மணியார்டர், ரேஸாபத்ர நமுதிரி, (பார்ட்) த்வரா அவசரம், தூபாஸிணி டெலிபோன், சங்கேத: முகவரி, சங்கேதீ முகவரியுள்ளவன், நிவேத: செய்தி தெரிவிக்க வேண்டியவன், ப்ரதீஸிதம் உத்தர் எதிர்ப் பார்க்கப்படுகிற பதில், ப்நவிரீ தேருகம், உதிரி: எதிர்ப் பார்க்கப்படுகிற, ப்நசீகரணம் பதில், ப்ரஹாது அனுப்ப அநுஸந்தான ஆராய்ச்சியுடன் கூடிய முயற்சி, ப்ரபாதி: முன்னேற்றம். அந்யேயு: மறுநாள்.

ஸந்திரி பூயக் + ஁வ, கக்யாம: + வா, த்வரா + அபிகா, தத்ர + அய், ப்ராஸி: + அபி, ப்ரதீஸிதஸ்ய + உத்தர்ஸ்ய.

सप्तदशः पाठः — பாடம் 17

घातवः उपसर्गाश्च (२)

தாதுக்களும் உபஸர்க்கங்களும் (2)

பாடம் 14ல் சில தாதுக்களையும் உபஸர்க்கங்களையும் பற்றி அறிந்தோம். மேலும் சிலவற்றைக் கற்போம்.

१. सिद्धयति निहावेवमुक्तिरु प्रसिद्धयति पिरणितं
திரயடைகிறது.

१० तुष्यति सन्तुष्यति ஸத்தோஷமடைகிறது.

११ शुद्धयति - विशुद्धयति தூய்மையடைகிறது.

१२ अस्यति எதிகிறது. அபாஸ்யதி விலக்கித் தள்ளுகிறது.
வ்யத்யஸ்யதி மாற்றிப்போடுகிறது.

१३ भ्राम्यति களைத்துப்போகிறது. விஶ்ராம்யதி
இளைப்பாறுகிறது, பரிஶ்ராம்யதி உழைக்கிறது.

१४ भ्राम्यति அலைகிறது. பரிஶ்ராம்யதி கற்றி அலைகிறது.

१५ माद्यति போதையில் இருக்கிறது, கிறங்குகிறது. ப்ரமாடியதி
கவனக்குறைவால் தடுமாறுகிறது. ஁ந்மாடியதி பித்தலாகுகிறது.

१६ श्लिष्यति இளைகிறது. சர்லிஸ்யதி கவந்து போகிறது,
விர்லிஸ்யதி பிரிந்து போகிறது.

१७ नहति கட்டுகிறது. சநஹதி வரிந்து கட்டுகிறது. தீவிர
முயற்சியுடன் ஈடுபடுகிறது.

பயிற்சிகள்: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

कार्याणि उद्यमेन सिद्धयन्ति, न मनोरथैः।

गङ्गा-यमुना-सरस्वतीनां सङ्गमः त्रिवेणी इति प्रसिद्धयते।

ईश्वरः भावेन सन्तुष्यति।

स्वर्णं पुनः पुनः अश्रौ तप्तं शुद्धयति

कृषकाः आमघ्याहं केदारेषु परिश्राम्यन्ति।

कञ्चित्कालं तरुतलेषु विश्राम्यन्ति।

सुरापाः मधुपानेन माद्यन्ति। कर्तव्येषु प्रमाद्यन्ति च।

लता वृक्षं श्लिष्यति।

क्षीरं पयसा संश्लिष्यति।

मथनेन नवनीतं दध्नः विश्लिष्यति।

गोपालः धेनुं रज्ज्वा नहति।

वीराः कवचं बध्वा युद्धाय सनहन्ति।

(तप्तं कायश्चत्तப்பட்டதாக, ஆமஶ்யாஹ் நடுப்பகல் வரை, தரதுலேயு மரங்களின் அடியில் சூராபா: கள் அருந்துபவர்கள்.

18 பூச்சுதி-பூச்சுதி கேட்கிறார் ஆபூச்சுதி (ஆ) விடை பெறுகிறார் (பிரியமுன் சொல்லிக் கொள்கிறார்): பரிபூச்சுதி ஐயத்தீரத் திரும்பத் திரும்பக் கேட்கிறார்.

19 சூஜதி படைக்கிறார். சஞ்சுதி கலந்து விடுகிறார். விசூஜதி விடுவிக்கிறார், எறிகிறார்.

20 மஜுதி-நிமஜுதி மூழ்கிறார். ஁மஜுதி மூழ்கி எழுகிறார்.

21 இச்சுதி விரும்புகிறார். அந்விச்சுதி தேடுகிறார், முயல்கிறார். ப்ரதிச்சுதி பெற்றுக்கொள்கிறார். ப்ரேச்சுதி அனுப்புகிறார்.

22 மூசுதி தடவுகிறார், வருகிறார். விமூசுதி யோசிக்கிறார். பராமூசுதி ஆராய்கிறார்.

23 லிசுதி எழுதுகிறார். விலிசுதி கிறுகிறார். ஁ஹிசுதி ஊகம் ஊகம் செய்கிறார் கல்பனை செய்கிறார்.

24 கிரதி, கிலதி விழுங்குகிறார் ஁ஹிரதி கக்குகிறார். வெளிப்படுத்துகிறார்.

25 க்ஷிபதி எறிகிறார். ப்ரக்ஷிபதி உள்ளே போடுகிறார். சங்க்ஷிபதி குறுக்குகிறார், கருக்குகிறார், குவிக்கிறார். விக்ஷிபதி சிதறச்செய்கிறார். ஁க்ஷிபதி தூக்கி எறிகிறார். அபிக்ஷிபதி திட்டிகிறார். நிக்ஷிபதி பாதுகாப்பாக வைக்கிறார். ஆக்ஷிபதி எதிர்த்துப் பேசுகிறார், மறுக்கிறார், ப்ரதிக்ஷிபதி பதில் கூறுகிறார். அவக்ஷிபதி குறிப்பால் உணர்ந்துகிறார். பரிக்ஷிபதி குழுகிறார்.

26 திசுதி கொடுக்கிறார். சந்நிசுதி செய்தி அனுப்புகிறார். ஁பதிசுதி போடுகிறார். அபதிசுதி சாக்கு சொல்கிறார், காரணம் காட்டுகிறார். வ்யபதிசுதி பெயரிட்டுக் (குறிப்பிட்டு) கூறுகிறார். நிதிசுதி கட்டிக்காட்டுகிறார். நிதிசுதி கட்டளை இடுகிறார். ஁திசுதி திட்டமிட்டுக் கூறுகிறார். ஆதிசுதி உத்தரவிடுகிறார்.

27 சிசுதி நீர் தெளிக்கிறார். நிபிசுதி நீர் வாரக்கிறார். பரிபிசுதி சுற்றி நீர் ஊற்றுகிறார். அபிபிசுதி சுற்றி நனைபச் செய்கிறார். ஁ஸ்ரூணம் செயலிக்கிறார்.

28 முசுதி விடுகிறார், நிர்முசுதி (பாம்பு) சட்டை உரிக்கிறது. தன்னிடமிருந்து பிரிக்கிறார். ப்ரதிமுசுதி, ஆமுசுதி (ஆடைகவசம் முதலியவைகளை) தரிக்கிறார். அவமுசுதி கழட்டுகிறார்.

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

கிஷ்யா: கुरुं संशयान् पृच्छन्ति ।

ராம: वनं गमिष्यन् दशरथं आपृच्छत ।

வாலுமீகி: नारदं पर्यपृच्छत् ।

இய்ர: जगत् सृजति ।

஁ர்ணாபி: जालं सृजति ।

தில் தஹுலேன சஞ்சுஜதி.

பால: शय्यायां मूत्रं विसृजति ।

சிலா ஜலே மஜுதி.

ந்யுஜிதோ஁பி கந்நுக்: जलात् उन्मज्जति ।

சவே வய் சூசுமிச்சாம:, न तदुचितं प्रयतामहे ।

சுரீவேண ப்ரேபிதா வானரா: सीतां अन्विच्छन् । (அனு + ஁ச்சுந்)

மாதா பாலச்ய தேஹ் வாதுசல்யேன மூசுதி । (பரிமூசுதி)

வித்யார்த்தீ தச்ய ப்ர஁நச்ய ஁ச்சரं சிராய விமூசுதி ।

வேஜானிகா: इदानींतनं सूर्यग्रहणं बहुधा परामृशन् । (பரா + அமூசுந்)

அங்குல்யா பூமீம் மா விலிசு ।

ஜனா: निर्वाचनफलं बहुधा उल्लिखन्ति ।

சிசு: हस्ते गोलीं मा देहि । स तां गिलेत् ।

பால: पीतं एरण्डतैलं उदगिरत् ।

தடாஜே ஁பலாந் மா க்ஷிப (ப்ரக்ஷிப) ।

कूर्मः स्पृष्टः अङ्गानि संक्षिपति ।
 कविः वक्तव्यं संक्षिपति ।
 बन्दूकः स्फोटान् विक्षिपति ।
 बालाः कन्दुकानि उत्क्षिपन्ति ।
 अद्यत्वे जननेतारः परस्परं अधिक्षिपन्ति ।
 रामः आभरणानि धनागारे गुप्तपेट्यां निक्षिपति ।
 कृष्णः रामेणोक्तं आक्षिपति । रामः तं प्रतिक्षिपति ।
 वानरः मालां अवक्षिपति ।
 सीता स्वं आशयं रामाय उपक्षिपति ।
 योधाः अभिमनुं परिक्षिपन्ति ।
 रामः राज्यं भरताय दिशति ।
 यक्षः प्रियां मेघद्वारा सन्दिशति । तत्काव्यं “मेघसन्देशः” ।
 कृष्णः क्रीडार्थं कक्ष्यातः बहिर्गन्तुं उद्दिशति । तदर्थं गुरोः समक्षं किमपि
 अपदिशति ।
 रामः समुद्रतीरे नवसु पाषाणेषु नव ग्रहान् अपूजयत् । जनाः तत् स्थलं
 ‘नवपाषाणं’ इति व्यपदिशन्ति ।
 पुष्पकेण प्रत्यागच्छन् रामः सीतायै अत्र सेतुः, अत्र किष्किन्धा, अत्र
 शबर्पाश्रमः, इतः पञ्चवटी” इति निरदिशत् ।
 रामः भरतं अयोध्यां गन्तुं न्यदिशत् ।
 स किं उद्दिशतीति स्पष्टं न अहं जाने ।
 रामः सुमन्त्रं अयोध्यां गन्तुमादिशत् ।
 उद्यानपालः वृक्षेभ्यः जलं सिञ्चति । (निषिञ्चति)
 धारासारः गिरिकटं परिषिञ्चति ।
 वसिष्ठः रामं अभ्यषिञ्चत् ।
 सर्पः जीर्णं त्वचं तदा तदा निर्मुञ्चति । तस्य निर्मोकं इति नाम । सीता
 कण्ठात् मुक्ताहारं अवामुञ्चत् । रामेण अनुमता सा मारुत्ये तं व्यतरत् ।

२९ कथयति சொல்கிறான் சங்கதயதி அரட்டை அடிக்கிறான்.
 கூடிப்பேசுகிறான்.

३० गणयति எண்ணுகிறான் விசுணயதி அவமதிக்கிறான்.

३१ अर्थयति கேட்டுக்கொள்ளுகிறான். பார்த்தயதி வணங்கிக்
 கேட்டுக்கொள்ளுகிறான். சமர்த்தயதி நிரூபிக்கிறான்.

(न्युञ्जितोऽपि अமிழ்த்தப்பட்டபோதிலும் நிர்வாचனफलं
 தேர்த்தல்முடிவை, ஏரண்டதீல் சிற்றூமணக்கெண்ணெய்யை, வந்துக்
 துப்பாக்கி, ச்போட்: வெடி, வெடிகுண்டு வ்யतरत् அளித்தான் ஧னா஑ார:
 பாங்கு, ஆசாய: கருத்து, ஧ாராசார: நீர்வீழ்ச்சி கிரிகண்டர் மலைமுகடு
 குப்தபேத்யா பாதுகாப்புப்பெட்டகத்தில் பாபாண: சிலை.

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்

रामाय सीतायाः वृत्तं मारुतिः अकथयत् ।
 कृष्णः कुचेलश्च एकासने उपविष्टौ चिरं समकथयताम् ।
 विनायकः स्कन्दस्य अक्षीणि एकं द्वे इति अङ्गुलीभिः गणयति ।
 मातुः अङ्गे स्थिता बाला भगिनीं विगणयति ।
 आतुरः भिषजं चिकित्सां अर्थयति ।
 माणवकः परीक्षायां विजयं दातुं देवं प्रार्थयति ।
 पृथिवी सूर्यं परिभ्रमति । इमं अर्थं उपाध्यायः हेतुभिः समर्थयति ।

(அங்ஙே மடியில் ஆதூர்: தேயாணி பிஷஜ் மருத்துவரை விஜய்
 வெற்றியை பூதீவீ பூமி அர்த்த் பொருளை - விஷயத்தை)

अष्टादशः पाठः — பாடம் 18

भोजः कविश्च ।

भोजराजः अतीव कलारसिकः । कविताप्रियः । अतः कवयः सदा
 तस्य सभां आगत्य स्वचातुर्यं प्रकटयन्ति स्म । सोऽपि तेषां चमत्कारपूर्णा

कवितां श्रुत्वा पारितोषिकं अयच्छत्।

एकस्मिन् दिने दौवारिकः न्यवेदयत् “कविः कश्चित् भवन्तं द्रष्टुं आगतः” इति। राजा “तं सादरं प्रवेशय” इत्याज्ञापयत्। अथ दौवारिकेन प्रवेशितः कविः राजानं जयाशिषा वर्धयित्वा आसने उपविवेश।

राजा — विद्वन्! को विशेषः?

कविः — अद्यत्वे शिवः नास्ति। नामशेषः जातः।

राजा — कथमेतत्? “ईश्वरः नास्ति” इति कथम्?

कविः — तस्यार्थं नारायणेन हृतम्।

राजा — कथमेतत्?

कविः — तस्य देहार्थं हत्वा नारायणः “शंकरनारायणः” इति प्रसिद्धः।

राजा — (सविस्मयं) अथ अवशिष्टं देहार्थम्?

कविः — तत् गिरिजया हृतम्?

राजा - गङ्गा आसीत् किल तस्य शिरसि?

कविः — सा दुःखिता समुद्रे पतिता।

राजा — चन्द्रकला कुत्र गता?

कविः — सा स्वर्गं (आकाशं) गता।

राजा — कष्टं कष्टम्। तस्य भूषणं वासुकिः कुत्र गतः?

कविः — सः पातालं प्रविष्टः।

राजा — शंकरः सर्वज्ञः किल? “ज्ञानं महेश्वरात् इच्छेत्” इति खलु जना वदन्ति! सर्वेषां ईश्वरः आसीत्। इदानीं तत् ज्ञानं ईश्वरत्वं च कुत्र गतम्?

कविः — तदेव वक्तुं आगतः। सर्वज्ञत्वं अधीश्वरत्वं च त्वां आगमत्।

त्वां विना कः सर्वज्ञः? को वा सर्वेश्वरः [प्रभुः]?

राजा — कवे! चमत्कारपूर्णा ते वाणी। कथय तस्य भिक्षाटनं कगतम्? तत् न कदापि तस्मात् अपगच्छति।

कविः — किं न पश्यसि? भिक्षाटनं मां आगमत्।

राजा — साधु साधु। कवितां कथय!

कविः कवितां अपठत्।

अर्थं दानववैरिणा गिरिजयाप्यर्थं शिवस्याहृतं

देवेत्यं जगतीतले पुरहराभावः समुन्मीलति।

गङ्गा सागरं अम्बरं शशिकला नागाधिपः क्षमातलं

सर्वज्ञत्वं अधीश्वरत्वं अगमत् त्वां, मां च भिक्षाटनम् ॥

भोजराजः महता पारितोषिकेन तं अतोषयत्।

चातुर्य இறமை சம்த்காரபூர்ணா கற்பனை செறிந்த பாரிதோஷிகம் பரிசில்
 தீவாரிக: வாயிலோன் சாதரம் ஆதரவுடன் ப்ரவేశய நுழையவிடு
 ப்ரவేశித: உள்ளே அனுப்பப்பட்ட வர்யயிதவா வாழ்த்திவிட்டு அடியை
 இப்பொழுது எல்லாம் (nowadays) நாமசேப: பெயர் மட்டும் மீதம்
 உள்ளவராய் சவிஸ்மயம் ஆச்சர்யத்துடன் அவசிஷ்டம் மீந்த தேஹ்யம் பாடு
 உடல் கிரிஜா மலைமகள் சோசனீய: வருந்தத்தக்க: தேவ அரசே!
 தானவ்வீரணா அஸுரர்களின் விரோதியான நாராயணனால் அர்ய
 பாடியும் கிரிஜயா பார்வதியால் அர்ய பாடியும் ஆஹதம்
 கவரப்பட்டுவிட்டது இத்ய இவ்விதம் கஜதீதலை பூவுலகில்
 பூரஹரணின் (சிவனின்) இல்லாமை சமூன்மீலதி.
 தோன்றியிருக்கிறது. கங்கா கங்கை சாஹர் கடலையும் சசிசிகலா
 சந்திரகலை அம்பர் வானத்தையும் நாஹாதிப: பாம்பரசன் க்ஷமாதல்
 பாதானத்தையும் சர்வஜ்நத்வம் அஹீஸ்வரத்வம் பேரறிவும் ஆளுமையும் த்வா
 உள்ளையும் பிஷாதன் பிச்சை எடுத்தல் மா் உள்ளையும் அஹமத்
 சென்றடைந்தது ஸந்திகள்: தேஹ் + அர்ய = தேஹ்யம். கிரிஜயா + அபி
 + அர்ய = கிரிஜயாப்யர்ய, சிவச்ய + ஆஹதம் = சிவச்யாஹதம்,
 தேவ+இத்யம் = தேவெத்யம்।

பயிற்சி: இந்தப்பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

एकोनविंशः पाठः — பாடம் 19

सन्धिः - अक्सन्धिः

ஸந்தி - உயிரெழுத்து ஸந்தி

இருபொருட்கள் கூடுவது ஸந்தி. கூடும்போது மாறுதல் ஏற்படலாம், ஏற்படாமலுமிருக்கலாம். இங்கு இருபதங்கள் அல்லது பல பதங்கள் கூடி வாக்கியங்களாக அமைகின்றன. அவ்வாறு கூடுகையில் ஏற்படுகிற மாறுதல்களை இந்த அதிகாரம் விளக்குகிறது. ஸ்வரம் (அச்) வியஞ்ஜனம் (ஹல்) என்று இருவகை எழுத்துக்களும் கூடும். மாறுதல் பெறுவது "அச்" ஆனால் அச்சந்தி. "ஹல்" ஆனால் ஹல் ஸந்தி. சொற்கள் ஒன்றோடொன்று சேரும்போது முன் பதத்தின் கடைசி எழுத்திலும் பின் பதத்தின் முதல் எழுத்திலும் மாறுபாடு வரும். ("இரண்டு + ஆக" "இரண்டாக", "சேர்த்து + சொல்" = சேர்த்துச் சொல் டு+ஆ - டா. து=சொ துச்சொ.) ஒரு பதத்தின் இடையே கூட பிரகிருதியும் பிரத்யயமும் சேரும் போது ஸந்தி வரும். हरि + ए (நான்காம் விபக்தி வேற்றுமை - பிரத்யயம்) हरये। வினைச் சொல்லின் முன் உபஸர்க்கம் சேரும்போது ஸந்தி நேரும் उप+आगच्छति उपागच्छति। ஸமாஸத்தில் இருபிரகிருதிகளிடையே ஸந்தி வரும். राम + अयनं = रामायणम्। பிரகிருதி மூலச்சொல். रामस्य எனும்போது, राम என்பது மூலபதம், स्य என்பது ஆறாம் வேற்றுமையைக் குறிக்கிற விபக்தி பிரத்யயம். பதத்தினிடையே வருகிற ஸந்தி, உபஸர்க்கத்திற்கும் வினைச்சொல்லுக்கும் இடையே வருகிற ஸந்தி, ஸமாஸமாகக் கூட்டுச் சொல்லாக வரும்போது இருபதங்களுக்கிடையே நேர்கிற ஸந்தி இவை எப்போதும் இருக்கும். (நித்யம்) மற்ற இடங்களில் ஸம்ஹிதை எனும் சேர்க்கை அவசியம் எனத்தோன்றினால் உண்டு. தனியே உச்சரிக்க விரும்பினால் பிரித்தே சொல்லலாம். பாடமாலையில் ஆரம்பப்பாடங்களில் ஸந்தி சேர்க்காமல் வாக்கியங்களை அமைக்கிறோம். ஸந்தி சேர்த்துச் சொல்வதில் ஓர் அழகுண்டு.

सन्धिकपदे नित्यो नित्यो धातुसर्गयोः ।

समासेऽपि च नित्यः स्यात्स चान्यत्र विवक्षया ॥

ஸந்தி பொதுவாக இரு வகைப்படும். स्वरसन्धिः व्यञ्जनसन्धिः என இவற்றை விளக்குவோம்.

स्वरसन्धिः अक्सन्धिः - உயிர் எழுத்துக்கள் ஒன்றோடு ஒன்று சேரும்போது எழுவகை ஸந்திகள் வரும். அவை दीर्घसन्धिः, वृद्धिसन्धिः, षण्सन्धिः अयवापावसन्धिः पूर्वरूपसन्धिः, पररूपसन्धिः, என்ற ஆறு மாறுதல் வகைகளும், மாறுதல்கள் வராத प्रगृह्यं என்பதும் ஆகும்.

दीर्घसन्धिः - தீர்க்கஸந்தி

अ इ उ ऋ लृ என்ற ஐந்து எழுத்துகளும் குறில் (ह्रस्व) நெடில் (दीर्घ) என இருவகைப்படும். இவற்றைப் பிரத்யயஹார முறைப்படி अक् என்பர். अइउण्, ऋलृक् என்ற இரு ஸுத்திரங்களில் வருகிற எழுத்துக்கள் अक् ஆகும். விரிவில் अ आ, इ ई, उ ऊ, ऋ ऋ, लृ लृ என்ற பத்து எழுத்துக்கள். अ-आ என்ற எழுத்துக்களுக்கு अ आ ஸவர்ண எழுத்தாகும். இவ்வாறே इ ईக்கு इ ईவும் उ ऊ விற்கு उ ऊவும் ऋவுக்கு ऋவும் लृ लृவிற்கு लृ लृவும் ஸவர்ண எழுத்துக்கள். ऋ வில் முடிகிற சொல்லும் ऋவில் தொடங்குகிற சொல்லும் உலகில் மிக மிக அரிது. அதேபோல் लृ लृவும் அதிகம் வழக்கத்திலில்லை.

अ इ उ ऋ लृ வில் முடிகிற பதம் अ इ उ ऋ लृ வில் தொடங்குகிற பதத்துடன் சேரும்போது முடிவிலும் தொடக்கத்திலுமுள்ள எழுத்துக்கள். நெடிலான आ ई ऊ ऋ लृ என மாறும். இதற்கான விதி अकः सवर्णे दीर्घः என்ற ஸுத்திரம்.

1. अ + अ, अ + आ, आ + अ, आ + आ = आ

2. इ + इ, इ + ई, ई + इ, ई + ई = ई

3. उ + उ, उ + ऊ, ऊ = उ, ऊ + ऊ = ऊ

4. ऋ + ऋ, ऋ + ॠ, ॠ + ॠ, ॠ + ॠ = ॠ

1. अ + अ = आ = (उदाहरणं) अत्र + अस्ति = अत्रास्ति ।
धर्म + अर्थ = धर्मार्थं । शश + अङ्गः = शशाङ्गः ।
राम + अयनं = रामायणम् ।

2. अ + आ = आ । (उदाहरणं) अत्र + आगच्छ = अत्रागच्छ ।
हिम + आलयः = हिमालयः । शिष्ट + आचारः = शिष्टाचारः ।

3. आ + अ = आ । (उदाहरणम्) विद्या + अभ्यासः = विद्याभ्यासः ।
विद्या + अधिपतिः = विद्याधिपतिः । विद्या + अर्थी = विद्यार्थी ।

4. आ + आ = आ । (उदाहरणम्) विद्या + आरम्भः = विद्यारम्भः ।
विद्या + आलयः = विद्यालयः । क्रीडा + आनन्दः = क्रीडानन्दः ।
दया + आनन्दः = दयानन्दः ।

5. इ + इ = ई (उदाहरणम्) मुनि + इन्द्रः = मुनीन्द्रः । कवि + इच्छा
= कवीच्छा । अति + इच्छा = अतीच्छा ।

6. इ + ई = ई (उदाहरणम्) गिरि + ईशः = गिरीशः । अस्ति + ईश्वरः
= अस्तीश्वरः । कवि + ईहा = कवीहा ।

7. ई + इ = ई (उदाहरणम्) मही + इन्द्रः = महीन्द्रः ।
गौरी + इह = गौरीह । सती + इति = सतीति ।

8. ई + ई + ई (उदाहरणम्) गौरी + ईशः = गौरीशः ।
लक्ष्मी + ईशः = लक्ष्मीशः । शर्वरी + ईशः = शर्वरीशः ।

9. उ + उ = ऊ (उदाहरणम्) स्वादु + उष्णं = स्वादूष्णम् । मधु +
उत्तमं = मधूत्तमं । मधु + उपाहर = मधुपाहर ।

भानु + उदयः = भानूदयः = भानूदयः । यदु + उद्ग्रहः =
यदूद्ग्रहः ।

10. उ + ऊ = ऊ (उदाहरणं) लघु + ऊर्मिः = लघूर्मिः । स्वादु +
ऊष्मलं = स्वादूष्मलं । पदु + ऊहः = पदूहः ।

11. ऊ + उ = ऊ । (उदाहरणम्) वधू + उद्वाहः = वधूद्वाहः । वधू
+ उपहारः = वधूपहारः ।

12. ऊ + ऊ + ऊ । (उदाहरणम्) वधू + ऊर्मिला = वधूर्मिला ।

13. ऋ + ऋ = ॠ = (उदाहरणम्) पितृ + ऋणं = पितृणम् । ऋ
சேர்ந்த ஸந்தி மிக அரிது. ஸ்ரீ சேர்ந்த ஸந்தி வழக்கில் இல்லை.
பயிற்சி = ஸந்தி சேர்க்காத சொற்களைச் சேர்க்கவும். சேர்ந்த
சொற்களைப் பிரிக்கவும்.

राम + आगच्छ । हरि + ईशः । गुरु + उदयः । वर +
अरण्यम् । शची + इषेष्ट । करोतु + ऊढः । कदु + उष्णः ।
स्वादु + उपहारः । मधु + उदकम् । चित्रा + आकृतिः ।
हिम + अचलः । मन्दर + अद्रिः । महा + आलयः । राजा
+ आसनं । रुक्मिणी = ईशः । साधु + उक्तम् । विचार्य
+ आह । राम + आश्रमः । महा + आचार्यः । चिराय
+ आगतः ।

अक्षरादिः, सीतागच्छति । चन्द्रार्कौ । विवेकानन्दः ।
अत्रागच्छति । ममाचार्यः । तवाग्रे । यदागतम् । उपाहरति ।
तवापि । विन्ध्याचलः । मलपाद्रिः । जानकीति । चित्राकृतिः ।
यदूच्छयाद्य । तवाशयः । साधूक्तम् । महारम्भः । विजयालयः ।
विनतानयति ।

विंश पाठः பாடம் 20

धातवः उपसर्गाश्च

தாதுக்களும் உபஸர்கங்களும் (3)

ஆத்மநேபத பரஸ்மைபத விதிவிலக்குகள்

"தாதுக்கள் இரு வகை, ஆத்மநே பதம், பரஸ்மைபதம் என. அவற்றை மாற்றுவது இலக்கணப் பிழை, சில தாதுக்கள் இருவகை விசுவகையையும் ஏற்கும். உபஸர்கங்களுடன் சேரும்போது பொருள் வேறுபடக் கூடும்." இவை பொதுவிதி. விதிக்கு விலக்கும் உண்டு. இங்கே சில விதிவிலக்குகளைக் கற்போம். குறிப்பிட்ட சில தாதுக்கள் உபஸர்கங்களுடன் சேரும்போதும் சில பொருள்களை மட்டும் குறிப்பிடும் போதும் பரஸ்மைபதம் ஆத்மநேபதமாகவும், ஆத்மநேபதம் பரஸ்மைபதமாகவும் மாறுகின்றன.

பரஸ்மைபத தாதுக்கள் - உபஸர்கங்கள் சேருவதால் ஆத்மநேபதமாக மாறுபவை

1. विशति நுழைகிறது நிவிशते நுழைகிறது.
2. जयति, विजयते வெல்கிருள் பராஜயते தோற்கிருள்.
3. तिष्ठति நிற்கிருள் உபதிष्ठते ஆஊர் ஆகிருள். प्रतिष्ठते புறப்படுகிருள், उत्तिष्ठते முயல்கிருள் என்ற பொருளில் மட்டும் (उत्तिष्ठति) எழுந்து நிற்கிருள்).
4. क्रीडति விளையாடுகிருள், अनुक्रीडते (தொடர்ந்து) விளையாடுகிருள், परिक्रीडते, आक्रीडते சுற்றி விளையாடுகிருள்.
5. पृच्छति கேட்கிருள், आपृच्छते விடை பெறுகிருள், சொல்லிக் கொண்டு செல்கிருள்.
6. चरति செல்கிருள், सञ्चरति சுற்றுகிருள், सञ्चरते (வாகன உதவிகள் கொண்டு - பயணச் சாதனங்களை கொண்டு சுற்றுகிருள்.

7. गच्छति செல்கிருள் சங்க்ஷதே பொருந்துகிறது.

8. आह्वयति கூப்பிடுகிருள் ஆஹயதே போரிடக் கூப்பிடுகிருள்.

தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும் :

मार्गे कण्टकः (முள்) पादे निविशते स्म । (न्यविशत)

इन्द्रिरागान्धीपक्षः नवानां मध्ये अष्टसु प्रान्तेषु विजयते स्म (व्यजयत) 1.

रावणः सर्वत्र पराजयत ।

भृत्यः स्वामिनं (எஜமானனின் எதிரில்/எஜமானனிடம் என இங்கு பொருள்படும்) उपतिष्ठते ।

रामः कार्शीं प्रति प्रतिष्ठते ।

शिष्यः पठनाय उत्तिष्ठते ।

माणवकाः पूर्वेषु आरब्धां (ஆரம்பிக்கப்பட்ட) क्रीडां अनुक्रीडन्ते ।

गोः वत्सः मातरं परिक्रीडते ।

सर्वे प्रांगणे आक्रीडन्ताम् ।

पुत्रः विदेशान् प्रति प्रस्थितः पितरं आपृच्छते ।

द्विक्रेण (சைக்கிளின் உதவி கொண்டு) गोपालः सञ्चरते ।

रामेणोक्तं परिस्थित्या (சூழ்நிலையுடன்) सङ्गच्छते ।

लक्ष्मणः इन्द्रजितं समरांगणे (புத்த பூமியில்) आह्वयते ।

एकविंशः पाठः பாடம் 21

विद्या विनयाय ।

बालः विद्याशालां गच्छति । मार्गस्य मध्ये गुरुणा सह सङ्गच्छते ।

तौ भाषमाणौ गच्छतः ।

गुरुः - बाल! कस्यां कक्ष्यायां पठसि?

बालः - आर्य! तृतीयायाम् ।

गुरुः - तात! किमर्थं पठसि? किं ते लक्ष्यम्?

बालः- आर्य! चिकित्सकः भवितुं इच्छामि ।

गुरुः- वत्स! तदर्थं कियत् पठनीयं इति जानासि वा?

बालः- जानामि । अन्यूनं नव दश वा वत्सराः श्रद्धया विद्यायाः ग्रहणेन नेतव्याः ।

गुरुः- ततः परमपि पञ्च सप्त वा वत्सराः भैषज्यस्य शिक्षायै आवश्यकता भवन्ति । अद्य बालोऽसि । किशोरो भवेः । युवा च भविष्यसि । जीवनस्य मुख्यतमं भागं विद्यायाः ग्रहणे व्ययीकरिष्यसि । को वा लाभः त्वया प्रतीक्षितः?

बालः- तदैव उन्नतं जीवनं भवेत् इति पितरौ वदतः ।

गुरुः- सत्यं वदतः तव पितरौ । विद्या नाम परमं धनम् । अद्य अवकाशो महान् विद्यते । त्वं बुद्धिमानसि । अतः किमपि उपयुक्तं वक्तुं उत्सहे । शृणु । बालः बालविद्याशालायां पठति । तत्र किं जानाति?

बालः- मातृभाषायाः लिपिं अधिगच्छति । पदानि वाक्यानि लिखति । क्रमेण संख्याः गणितं च अधीते ।

गुरुः- ततः परं वयसा परिणतः ज्ञानस्य वर्धनाय प्रौढविद्याशालां प्रविशति । तत्र गणिते, इतरासु भाषासु, लोकचरित्रे, प्रादेशिकचरित्रे, भूगोलविज्ञाने, खगोलविज्ञाने भौतिके रसायने जीवनविज्ञाने इति बहुषु ज्ञेयेषु भूयसा परिचयं लभते । क्रमेण केषुचित् विशिष्टेषु विषयेषु अधिकं परिचयं लभते । यत्र तस्य अभिनिवेशः अधिकः, तं विशिष्टपाठ्यत्वेन गृह्णाति । तथा किल-

बालः- आम् आर्य! अहमपि तथैव शिक्षां प्राप्तुं इच्छामि ।

गुरुः- ततो युवा भवति । कलाशालां प्रविशति ।

बालः- आर्य! कलाशालाः असंख्याः सन्ति । कुत्र पठेयम्? कुत्र पठनाय स्थानं लभ्येत? कियत् शुल्कम्? किं मम पितृभ्यां तद् दातुं

शक्येत? तत्र लभ्या शिक्षा किं मां उपकुर्यात् उत्तमं जीवनं प्राप्तुम्? इति बहवः संशयाः भ्रामयन्ति माणवकं इति मम अग्रजो वदति । किं तत्सत्यम्?

गुरु :- सत्यं भवेत्, यदि माणवकः स्वयमेव प्रयतेत तदर्थे । पितरौ विद्येते, तदर्थे चिन्तितुं, युक्तं आचरितुं च । ततः कुतः चिन्ता? कुतो वा भ्रमः? अत्रैव किञ्चिद् वक्तुं इच्छामि । “विनयाय विद्या” इति किञ्चित् आभाणकं त्वया श्रुतं स्यात् । सर्वाः एताः विद्याः, सा च शिक्षा विद्यालयेषु या लभ्यते, तासां एकमेव उद्देश्यं - विनयनं नाम । मार्गं उचिते नयनं, विनयनं भवति । तदर्थमेव शिक्षा, अभ्यासश्च । अभ्यासेन सर्वं बशे भवति । उचितो युक्तो मार्गः न बालेन किशोरेण स्वयमेव सुज्ञेयः । तदर्थं गुरुः मार्गं दिशति । अत एव तस्य नाम देशिकः इति । माता पिता च गृहे, गुरुः विद्यालये च तत्र निरताः रात्रिन्दिवं तव मार्गं नयनाय उद्युक्ताः । ते वयसा त्वदपेक्षया ज्यायांसः । विद्यया अनुभवेन च श्रेयांसः । त्वयि - त्वदर्थे सदा अवहिताः, तव हिताचरणे रताः । अतः तदीयेषु निर्देशेषु त्वया अवहितेन भाव्यम् । तेषां उपदेशेषु अवधानाय, विनयः आवश्यकः । विनये सति विद्या वर्धते । अत एव बालविद्याशाला, प्रौढविद्याशाला, कलाशाला, विश्वविद्यालयः इति क्रमेण उन्नतानि विद्यास्थानानि प्रविशसि । तानि उन्नतानि । तत्र प्रवेशाय तव विनयः आवश्यकः । इतः परं मम ज्ञेयं नास्ति इति चिन्तयसि चेत्, कुतः कलाशालां गन्तुं इच्छसि? उपर्युपरि किमपि विद्यते । ततः उपर्युपरि अधीये । विद्यायाः अन्तः नास्ति । सर्वासां विद्यानां अधीश्वरी सरस्वती अद्यापि पुस्तकहस्ता विद्याः, वीणाहस्ता कलाश्च अधीयाना वर्तते इति वृद्धाः वदन्ति । मया सर्वं ज्ञातं इति

अवलेपः भवेचेत्, अधीतापि विद्या तिरोभवति, सर्वत्र नासाभङ्गो भवेदपि । अतो विनीतो भव विद्याग्रहणे । विनीतो भव तत्र उपकर्तारि पितरि मातरि गुरौ च ।

बालः- आर्य ! साधु अवगच्छामि । मातापि एवमेव मां वदति, उद्बोधयति असकृत् ।

गुरुः- गमने, आगमने, प्रभ्रे, उत्तरे, भाषणे, हासे, केलिषु, सेवायां, सत्कारे, सर्वत्रापि विनीतः उचितं व्यवहर । अनुकूलान् भूयो अनुकूलय । प्रतिकूलानपि अनुकूलय सूनृतया मधुरया वाचा । विनयेन विद्यां वर्धय । विद्यया विनयं वर्धय । सर्वत्र सफलो भवेः । उत्तमं जीवनं प्राप्नुयाः । सर्वत्र ते शुभं भवतु । विद्याशाला सन्निहिता । गच्छ पुनर्दर्शनाय ।

लक्ष्यं - நோக்கம், நேதவ்யா: கழிக்கத் தக்கவை, கிசோர: 8-15
வயநிலுவள்ள சிறுவன், வ்யபீகரிஷ்யசி செவவிடப் போகிறாய்,
புரீகித: எதிர்பார்த்தது, ஜிவனம் வாழ்க்கை, உபயுக்தம் உதவக்
கூடியது, உத்சஹே ஆர்வத்துடன் உள்ளேன், பரிசய:
பயிற்சி-அறிமுகம், விசிஷ்ட் பாலயம் - சிறப்புப் பாட விஷயம், சிஷ்யா
பயிற்சி, ப்ராமயந்தி கலங்கச் செய்கின்றன, வினயன் நல்வழிப்
படுத்துதல், திசதி காட்டுகிறார், ஜ்யாயான் மூத்தவர், ஜ்யாயாஸ:
(பஹு), ஶ்ரேயான் சிறந்தவர், ஶ்ரேயாஸ: (பஹு), அவஹிதா:
கருத்துள்ளவர்கள், நிர்देश: குறிப்பு, அவதானம் கவனம், வினதி: வினய:
அடக்கம், வழிப்படுத்தியபடி செல்லுதல், அபிஷே படிக்கிறாய்,
அபிபானா கற்பவளாக, அவலேப: செருக்கு நாசாபங்க: மூக்கு
உடைதல், உद्बोधयति நினைவு படுத்துகிறான்(ள்), கெலி: விளையாட்டு,
சுத்கார: உபசரிப்பு, அநுகூலய இதுமாக இருக்கச் செய். சூநூதா
இனிய).

द्वाविंश पाठः பாடம் 22

अभिज्ञानशाकुन्तलम् - (सह्येयः) ३.
तृतीयं दृश्यम् ।

[स्थानं-कण्वाश्रमः । दुष्यन्तस्य वयस्यः विदूषकः, मृगयायै प्रस्थितं दुष्यन्तं अनुगच्छन्, वने परिभ्रमणेन नितरां श्रान्तः, वृक्षमूले शयानः, स्वगतं भाषते]

विदूकः- भो दिष्ट ! मृगयाशीलो राजा । तस्य वयस्यो भवन्नपि इदानीं निर्विण्णः । राजानं अनुगच्छामि । मृगया ! मृगया ! तस्य तत्रैव रतिः । इतो मृगः, ततः शार्दूलः इति मध्याह्नेऽपि अटवीतः अटवीं अटावः । पत्रसङ्करेण कलुषितं कदुष्णं जलं पिबावः । अनियता आहारवेला ! कमपि उपनतं आहारं खादावः । रात्रावपि निकामं शयितुं न शक्नुवः । अद्य तावत् प्रत्यूष एव प्रबोधितोऽस्मि । इयतापि ते क्रीडा न अवसिता । गण्डस्य उपरि पिडका सम्वृत्ता । वयस्यः मृगं अनुसरन् आश्रमं प्रविष्टः । तत्र तापसकन्यका शकुन्तला तेन दृष्टा । सः नगरगमनाय कथमपि मनः न करोति । का गतिः ? (पुरतः पश्यन्) वयस्यः इत एव आगच्छति । भवतु ! अङ्गभङ्गेन विकलः इव भूत्वा स्थास्यामि । एवमपि नाम विश्रामं लभेय ! (इति दण्डकाष्ठमवलम्ब्य तिष्ठति) ।

वयस्यः நண்பன் அநுகக்ஷந் பின் தொடர்பவனாக பரி-ப்ரமணெ
கற்றுவதால் ஶ்ரான்த: களைத்தவனாக விஷ்ராமம் ஓய்வை சுவகதம்
தனைக்குளளையே ஢ோ திஷ்ட ! அட தலையெழுத்தே / ம்ரகயாசீல:
வேட்டையில் ஈடுபாடு மிக்க வயச்யபாவென நண்பனாக இருப்பதால்
நிர்விண்ண: மனம் உடைந்தவனாக ம்ரக: மான் வரஹ: பன்றி ஶார்டூல்:
புலி மடியாஹ்நே:பி தடுப்பகவிலும் (மடியாஹ்நே + அபி) அடவீத: அடவீ
காட்டிலிருந்து காட்டை அடாவ: கற்றுக்கிரும் (இருவர்) பத்ரஸ்கரெண
இலைகளின் சேர்க்கையால் கடியம் துவர்ப்புள்ள கடுஷ்ணம் கத

கதப்புடன் கூடிய அனியதா திர்ணயதில்லாத லதாவஹே லெறுகிறேரூம் (இருவர்) நிகா஡் இஷ்டப்படி ஶயிதூ் படுப்பதற்கு ந ஶகூவ: ஡ுடிக்கிறது இல்லை ஡ுத்யூ + ஁வ லிடியற்காலையிலேயே ஡ுதிதூதீத: அஸ்மி ஁஡ூப்பி லிடப்பட்டேன் ஶயதா + அபி இத்தனையாலூம் ந நி஡ூராத்நி லிலகுக்கிறதில்லை ஡ுடயின் ஡ிடகா கிரங்கு சவூதூதா ஁ற்பட்டுள்ளது தா஡சகந்யகா தபசிப்பென் ஡ன: ந கரூதி ஡னாததச சேலூத்தலில்லை அங்க஡ூன ஁டல் ஡ுறிலது ஡ோன்ற லலியால் லிகல: ஁வ தளர்ந்தவன் ஡ோல் ஡ூதூ ஁ூக ஶதூயூதி நிற்கப்போகிறேன் ஁வ஡பி நாத.... லதேய இப்படியாவது ஁ய்வைப்பெறுவேலூ? லதேய லெறுவேன் அபி நாத லதேய? லெறுவேலூ? ஡ுடகாஷ்ட அவல஡்ய தடியை ஁ன்றிக்கூண்டு.

தூயூவிஷ: ஡ாட: — ஡ாடம் 23

அ஡ிஶானஶாகூந்தல஡ூ (ஶஹேய:) 4

[ராஜா ஡ூயூந்த: ஁கத: ஡ுவிஷதி. தஸ்ய வயஸ்ய: லிடூஷக: ஡ுடகாஷ்ட அவல஡்ய ராஜான஡் ஡ுதூஷ஡ாண: திஷ்டதி]

ராஜா — (அதூ஡஡த) ஶா ஡ுரிதா ந ஶுல஡ா. அஸ்தூ காத஡ூ. ஡஡ ஡னஸ்தூ தஸ்யா: ஡ுஷினேன அாதூஸிதி. காத: ந கூதார்த: . ததூபி ஡ூயூ: அந்யூந்ய் அ஡ிலா஡: ரதி஡் கூரூதே. காதூ ஶ்வதா஡் ஡ுஷயதி.

லிடூஷக: — ஡ூ வயஸ்ய. ந ஡ே ஡ஸ்த஡ாத஡் ஡ுசரதி. வாசா வடாதி. ஡யதூ ஡யதூ ஡வானூ.

ராஜா — ஡ாதூரஸ்ய ஁஡தாத: கூத: ?

லிடூஷக: — ஡வானேவ அகிஷி அகூல஡் கூதவானூ. ஁டானூ அஶூகாரண஡் ஡ூஷ்டதி.

ராஜா — ந ஶலூ அவ஡ஷூதி.

லிடூஷக: — ராஜ்யகார்யாபி தவ்யா ஁ஷிதானி. அ஡் ஶா஡தானூ ஶ஡ூதூசாரயநூ வரூ. அத: ஶந்நிதவந்நாத: சங்கூதூதிதா: . தத: ஡ுசூிட ஁காத஡பி தாவதூ லிஶராத்யதாதூ.

ராஜா — (அதூ஡஡த) அய஡் ச ஁வ் அாத. ஶகூந்தலாயா: அநூஸ஡ரணேன ஡஡ாபி ஡ூ஡யா ந ரூசதே. (஡ுரகாஷ்ட) வயஸ்ய. ததூவ அஸ்தூ. லிஶராத்யதூ ஡வானூ. தத: ஡ுர஡் ஡஡ாபி ஁கஸ்திநூ அநாயாசே கரூ஡ிணி ஶ஡ாயூ ஡வதூ.

லிடூஷக: — கி஡் ஡ூிடகானா஡் ஶாதனே? ததூ ச ஁த: க்ஷண: ஶு஡ூ஡ித: .

ராஜா — ந ந. வகூயாதி. க: கூூ அநூ ஡ூ: ?

஡ூவாரிக: — (஡ுவிஷய) ஡ுர்தா அாஶா஡யதூ.

ராஜா — ஶேநா஡தி஡் அாதூய.

(஡ூவாரிகூ நி஡ூரூத்ய ஶேநா஡திநா ஶ஡ ஡ுவிஷதி)

ஶேநா஡தி: — ஡யதூ ஡யதூ ஶ்வாதூ. வநே ஶா஡தா: ஡ூ஡ிதா: . ஡ூ஡யாயே ஡ுதிஷ்டாத஡ே.

ராஜா — ஡ுடூ ஶேநா஡தே ! அாதூர஡ஸ்ய ஶந்நிகரூஶ் ஶுதிதா: ஶ஡: . அத: தே வச: ந அ஡ினந்நாதி. ஡ூ஡யாயா: லிரஶாத: . ஡ூர்வ ஡தானூ வந஡ூ஡ிண: நிவர்தய. ஶூனிகா: த஡ூவந஡் ந ஁஡ரூந்நூ. த஡ுஶ்விநா஡் ஶ஡: ஁வ தன஡ூ. தே஡ூ ஡ாதக஡் தே஡: ஡ூ஡ூ. தானூ ஡ா ஁தூதே஡ய.

ஶேநா஡தி: — யதூ அாஶா஡யதி ஶ்வாதூ. [ஶேநா஡தி: நி஡ூரூத்ய:]

஁கத: ஁லூ஡ுதூ஡் ஡ுதூஷ஡ாண: ஁஡ூர் ஡ா஡்ஷூதூ஡்஁கூண்டு அதூ஡஡த

தனக்குள் அஸ்து காமம் இருக்கட்டுமே ஆத்சிதரி நரிமதூயடைகிறது
 கृतார்தூ: நிறைவேறூயது அபிலாஷ: ஆசை ரதி கிளர்ச்சியை காமூ
 ஆசைப்படுபவன் ஸ்வதூ தன் விருப்பப்படியே அமைந்ததாக
 ஹஸ்தபாடம் கைகால் (கைகளும் கால்களும் ஹஸ்தூ பாதூ ச ஹஸ்தபாடம்)
 ஁பபாத: அடிபட்டதால் வேதனை ஆகுதல் கவங்கியதாக அஸ்தூகாரணம்
 கண்ணரின் காரணத்தை ஁ஜிதானி விடப்பட்டன தூபதான
 விலங்குகளை ஸமுதூசாரயநூ விரட்டிக்கொண்டு ஸந்நிவந்யூ: எலும்புப்
 பூட்டுகள் ஸங்குமிதூ: கலகலக்கச் செய்யப்பட்டன ஁காஹம் அபி ஁ரு
 நாளாவது விதூரூயதூதூ ஒய்வெடுத்துக் கொள்வீர் ஆஹ் ஸொன்னூன்
 (ஸொல்கிறூன் என்ற பூரூள்) அநூஸுமரணே இடைவிடாத
 நிக்ஷிவிநூல் மூகயூ வேட்டை ந ரூசுதே பிடிக்கவில்லை அநாயாஸே உடல்
 வருத்தமில்லாத கிம் மூடகானா ஁கூடநே கொழுக்கட்டை தின்னவா?
 க்ஷண: அவகாஸம் ஸுமூஹூத: நன்கு ஁துக்கப்பட்டது வக்ஷ்யாமி பிறகு
 ஸொல்வேன் தூவாரிக: வாக்ஷகூப்பூபூன் மூதூ எஜமானன் ஆஜூபயது
 உத்தரவிடுங்கள் ஆஹ்ய கூப்பிடு நி஘்ரமய வெலிக்கிளம்பி தூபதூ:
 மூஹூதூ: விலங்குகள் குழப்பட்டுள்ளன ப்ரதி஁தாமஹே கிளம்புகிறூம்
 ஸநிக்ஷே ஸமீபத்தில் அமிநந்நாமி பாராட்டுகிறேன் விரமாம:
 ஒய்வெடுப்பூம் வநகூரூஹிண: கூடுகளைச் குழந்திருப்பவர்களை
 நிவர்தய திருப்பு ஁பரூந்நூவகூதூதூத் தூன்புறுத்தட்டும் ஁ரம: மன
 அடக்கம் தாஹ் கௌரூத்தூம் தன்மையுள்ள மூடம் மறைந்துள்ளது
 ஁தூதூஜயகிளப்பிவிடு.

சுதுவீஷ: பாட: — பாடம் 24

பாதவ: ஁பஸகூதூ (4)

மேலூம் வழக்கிலூள்ள சில தூதூக்கள்

1. தூஷ-பய்யதி பாரக்கிறூன் ஁தூபய்யதி உற்றுநூதூக்குகிறூன்.
 எதூர்பாரக்கிறூன் பரிபய்யதி கற்றிப்பாரக்கிறூன்.
 ராம: சூதூ பய்யதி. ராம: ஆகாஸே ஁வமானம் ஹநூமந்நம் பரிபய்யதி.
 சூதூ லமயேத ஁தி ஁தூபய்யதி. மூரு: பரித: ஆசூசூனானூ மாணவகானூ “தே
 அவஹிதூ: பாதம் பதந்நி வா”? ஁தி பரிபய்யதி.
2. ஸத - ஸூத - ஸூததி அழுகிறூன், தூன்புறுகிறூன், தூளர்கிறூன்.
 ப்ரஸூததி தெலுகிறூன், மகிழ்க்கிறூன், அவஸூததி களைக்கிறூன்.
 விபூததி வருந்துகிறூன். நிபூததி உடகூரூகிறூன் ஆஸூததி
 அநூகுகிறூன். ஁தூஸூததி அடியூயூடு (வேரூயூடு) ஸாய்க்கிறூன்.
 பக்ஷே லய: மூக: ஸூததி. மஹந்நம் மூர் வஹநூ வூபம: ஸூததி. குஸுமிதம்
 ஁தூதூதூ தூஷ்டா மன: ப்ரஸூததி. ஹநூமந்நம் ஆகதம் தூஷ்டா ராம: ப்ரஸூததி.
 சூதூ தூரே ராவணமூஹே ரூதூ ஁தி ராம: விபூததி. ஹநூமதூ ஆதூஸுத:
 ராம: வூக்ஷமூலே நிபூததி. ராவணஸய தூஷூரூதேன தஸய குலமேவ ஁தூஸூதேத்
 ஁தி விமூபூஷண: அவிமேத்.
3. வஸ வஸதி குடியிருக்கிறூன், ப்ரவஸதி வெலிபூர் ஸெல்கிறூன்.
 விவஸதி வெலியே வசிக்கிறூன். ஁தூஸதி வெலியேறுகிறூன்
 ஆவஸதி முழுவதிலூம் தங்கியுள்ளான். நிவஸதி உள்ளே
 வசிக்கிறூன் ஁பவஸதி அருகில் இருக்கிறூன். பட்டினி கிடக்கிறூன்.
 த்வம் தவ மூஹே வஸசி. ராம: ஁த: ப்ரவஸதி. அஹம் பூதகூ விவஸாமி.
 விஷ்நூதூ: கூபேன ஁தூஸதி. தூஷரத: அயூதூயூ ஆவஸதி. சூதூ ஁தூஜே
 நிவஸதி. மகூ: ஁தூர் ஁பவஸதி. அதூ ஁கூதூஷூ ஁தி ஁பவஸாமி.

रामो रावणं जयति । भारतदेशो विजयते । अस्माकं सेना शत्रून् पराजयते - अपजयति ।

11. स्मृ स्मरति நினைக்கிறான் விஸ்மரதி மறக்கிறான் அநுஸ்மரதி தொடர்ந்து நினைக்கிறான் அபஸ்மரதி நினைவிழக்கிறான்.

पुत्रं मातरं स्मरति । कृतघ्नः कृतं विस्मरति । कृतज्ञः कदाचित् कृतं अल्पमपि अद्यापि अनुस्मरति । ज्वरितः ज्वरवेगेन अपस्मरति ।

12. वृ - तर तरति தாண்டுகிறான் சந்தரதி தெப்பம் முதலியதன் உதலியால் தாண்டுகிறான் அவதரதி இறங்குகிறான் நிஸ்தரதி கரை ஏறுகிறான், கடனிலிருந்து மீள்கிறான் விரதரதி வாரிவழங்குகிறான். उत्तरति கரை ஏறுகிறான்.

नदीं तरति । नौकया सागरं सन्तरति । अहं स्नातुं नदीं अवतरामि । सः स्नातः नद्याः निस्तरति । ऋणात् त्वं प्रथमं निस्तरेः । विवाह काले बन्धुभ्यः पारितोषिकान् वितरति । नदीतः प्रथमं उत्तर ।

13. रुह - रोहति முகை விட்டு எழுகிறது. आरोहति ஏறுகிறான் अधिरोहति (ஒன்றின் மேல்) ஏறுகிறான் அவरोहதி இறங்குகிறான்.

बीजं उप्तं अहुरात्मना रोहति, ततः पल्लवात्मना । कपिः वृक्षं आरोहति । नृपः सिंहासनं अधिरोहति । सूर्यः आकाशात् अस्तगिरिं अवरोहति ।

பயிற்சி - உபஸர்கங்களுடன் தாதுக்களைச் சேர்த்து ஒவ்வொன்றிற்கும் 2 வாக்கியங்கள் அமைக்கவும்.

पञ्चविंशः पाठः பாடம் 25

क्रीडारङ्गः

भ्रातः ! बालकानां क्रीडोद्यानं गच्छावः । विद्याशालाः सर्वाः पिहिताः वर्तन्ते । क्रीडोद्याने महान् संमर्दः उपलभ्यते । सर्वे माणवकाः गृहे विनोदनैः

अतृप्ताः सायमिहागच्छन्ति । काश्चन क्रीडाः गृह एव क्रीडितुं शक्यन्ते । काश्चन बहिः विस्तृते प्रांगणे एव क्रीडितुं शक्यन्ते । कूर्दनं, धावनं, उल्लवनं, कपर्दी, कन्दुकं, पादकन्दुकं, कन्दुकोत्क्षपः, बीटा इत्यादयः बहिरेव क्रीडितुं शक्यन्ते ।

भारतदेशे कन्दुकक्रीडा अतीव प्रसिद्धा । काव्येषु कुमारीणां कन्दुकक्रीडा सरसं वर्णयन्ते । ग्रामे ग्रामे, विद्यालये विद्यालये, यत्र यत्र विस्तृतं प्राङ्गणं उपलभ्यते, तत्र तत्र कन्दुकैः क्रीडा संपद्यते । प्रतिवत्सरं अथवा प्रतिविरामकालं तत्र तत्र क्रीडाप्रतियोगः आयोज्यते । तत्र महता उत्साहेन बहवः खेलकाः समापतन्ति । बहवश्च प्रेक्षकाः कुतुकेन समापान्ति ।

एतादृशे क्रीडाप्रतियोगे क्रीडतां द्वे दले भवतः । एकस्मित् दले दश दश खेलका भवन्ति । एकैकस्य दलस्य पृथक् नेता कश्चित् भवति । तयोर्दलयोः मध्यस्थः एकः क्रीडासमये व्यवस्थां निर्णयति । तां पालयति अव्यवस्थां वारयति । नियमं तदा तदा निर्दिशति । विवादे उत्पन्ने मध्यस्थो भूत्वा निर्णयं करोति ।

क्रीडाभिः बालकानां कुमाराणां, बालिकानां कुमारिकाणां च महान् लाभः सम्पद्यते । धावनादिना प्राणशक्तिः वर्धते । बलं उपचीयते । स्फूर्तिः प्रसरति । श्रमसहने शक्तिः अभिवर्धते । अज्ञानि प्रत्यज्ञानि च दृढानि भवन्ति । बुद्धिः तीक्ष्णा भवति । नवनवतया उत्पद्यमाने संमर्दे सद्यः 'किं कर्तव्यं', इति निर्णयि पटुता संपद्यते । पदे पदे चतुरता, सूक्ष्मदर्शिता, प्रत्युत्पन्ना मतिश्च प्रदर्शनीया भवति । निर्णयितस्य समयस्य पालनं, अनुशासनस्य अनुगमनं, स्वे दले संमिलितेषु परस्परं प्रीतिः, श्रमसहिष्णुता, साहसं, काले परस्परं सहयोगः, शरीरस्य मनसश्च लाघवं, अन्ततः मनसः रञ्जनं च भवति । अस्तु । भ्रातः । तव कस्यां क्रीडायां रुचिः विद्यते? क्रीडाकाले क्रीडा । पठनकाले पठ । तथैव गृहकर्म यदा करणीयं तदा तदपि श्रद्धया उत्साहेन च कुरु ।

கிரீடோதானம் வினாயாட்டுப் பூங்கா பிஹிதா: மூடப்பட்டவையாக
 சம்மர்ட்: கூட்டம், நெருக்கடி வினோதன: வினாயாட்டுக்களால்,
 வினாயாட்டுக் கருவிகளால் அரும: மன நிறைவு பெருதவர்களாக
 கிரீடீது வினாயாட ஶக்யந்தே முடியும் ப்ராங்கே பெரும் அங்கணத்தில்
 (விடு அல்லது ஏதேனும் ஒரு கூடத்தில் முன்னுள்ள விரிந்த
 இடம்) கூர்ன் குதித்து வினாயாடுதல் ஶாவன் ஓடி வினாயாடுதல்
 உத்பவன் எம்பிக்குதித்து வினாயாடுதல் கபரீ பவிங்குடுகு-கபடி
 பாடகாடிகுக் கால்பந்து கந்துகோத்பே: எறிபந்து வீடா கிரிகெட்டு
 ப்ரதிவிராமகாலம் ஒவ்வொரு விடுமுறை நாட்களிலும் கிரீடாப்ரத்யோக:
 வினாயாட்டுப்போட்டி (மாட்ச்) டலே இரு போட்டியிடும் அணிகள்
 ஶைலகா: வினாயாட்டு வீரர்கள் சமாபதந்தி கூடுகிறார்கள் ப்ரேக்கா:
 பார்வையாளர்கள் கிரீடதா வினாயாடுபவர்களுடைய வ்யவஸ்யா
 கட்டுப்பாட்டை நிர்ணயிதி தீர்மானிக்கிறான் அவ்யவஸ்யா
 கட்டுப்பாட்டின்மையே நிர்ணயிதி கட்டிக்காட்டுகிறான் உபசீயதே
 சேர்விறது ஶஶூர்தி: சுறு சுறுப்பு ஶமசஶநே கடும் உழைப்பை —
 கண்ப்பைத் தாங்குவதில் ப்ரத்யக்ஷானி சிறு உறுப்புக்கள் நவநவதயா
 புதிது புதிதாக சய: உடன் ப்ரதுதா திறமை பதே பதே ஒவ்வொரு
 அடியிலும், ஒவ்வொரு சமயத்திலும், அடிக்கடி சதுரதா
 சாமர்த்தியம் சூக்ஷ்மதர்ஷிதா நுண்ணிய நோக்கு ப்ரத்யுத்பநா மதி:
 நெருக்கடிகளை சமாளிக்கும் அறிவு ப்ரதர்ஷினியா வெளிக்காட்ட
 வேண்டியதாக சமயஸ்ய ஒழுங்கு முறையின் அநுசாஸனஸ்ய பொது
 நியமத்தின் அநுசமனம் அடங்கிச் செல்லுதல் ஶமசஶஶ்ணுதா கடும்
 உழைப்பைத் தாங்கும் சக்தி சாஶ்ச் திடீர் செயலாற்றல் ரஜன்
 களிப்பித்தல்.

பயிற்சி: 1 இந்தக் கட்டுரையில் சில இடங்களில் ஶந்தி
 சேர்ந்தும் சில இடங்களில் ஶந்தி சேராமலும் உள்ளது.
 சேராததைச் சேர்க்கவும், சேர்ந்ததைப் பிரிக்கவும்.

2. வந்தி, ப்ரஸரதி, விதயதே, சமாபயந்தி, வர்தந்தே, கசுதாவ: என்ற
 நிகழ்கால வினேச்சொற்களின் மற்ற மூன்று புருஷங்களில் உள்ள
 உருவங்களை எழுதுக.

3 முழுவதையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதவும்.

4 இதில் உள்ள ஏதேனும் 4 வாக்கியங்களைச் சிறிது மாற்றித்
 தங்கள் சொந்த நடையில் எழுதுங்கள்.

ஷஷ்டி: பாட: பாடம் 26

ந என்ற எழுத்தில் முடியும் சப்தங்களின் முக்கியமான வகை
 மூன்று. குண - வல - தன - மத்ர போன்ற சொற்களின் மேல் இந்
 என்ற விசுத்தி சேர்ந்து குணிந் தனிந் வலிந் மத்ரிந் போன்ற சொற்கள்
 குணமுடையவன், பொருளுடையவன், வலிமையுடையவன்,
 மத்திரமுடையவன் என்ற பொருளில் வருகின்றன. யசஸு, தபஸு,
 மேதா போன்ற சொற்களின் மேல் விந் விசுத்தியைச் சேர்ந்து யசஸிந்
 புகமுடையவன், தபஸிந் தவமுடையவன், மேதாவிந்
 மேதையுடையவன் போன்ற சொற்கள் வருகின்றன. இவை முதல்
 வகை. இவற்றின் முதல் வேற்றுமை ஒருமையில் இந் என்பது ஶ்
 என்று மாறுகிறது.

1. நகாரந்த: பூலிங: குணிந் ஶப்த: (குணமுடையவன்)

குணி	குணினி	குணி:
குணிந்	குணினி	குணி:
குணினா	குணிந்யா	குணிபி:

7-ம் வேற்றுமை பன்மை குணிபு

வனமாலி கதி ஶாக்ஷி ஶக்ஷி சக்ரி ச நந்தகி ।
 ஶ்ரீமான் நாராயணோ விஷ்ணு: வாஸுதேவோஶபிரக்ஷது ॥

இந்த செய்யுள் விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தில் வரும் பிரார்த்தனை. நாராயண: விஷ்ணு: வாசுதேவ: என்ற மூன்று சொற்களும் விஷ்ணுவைக் குறிக்கின்றன. ஆனால் அபிரக்து (காப்பாற்றட்டும்) என்ற வினைச்சொல்லுக்கு ஏதாவது ஒரு சொல்லைத்தான் எழுவாயாகக்கொள்ள முடியும். எனவே மற்ற இரு சொற்கள் அடைமொழிகளாகின்றன. விஷ்ணு: எங்கும் வியாபித்து நின்ற வாசுதேவ: வசுதேவர் மைந்தனான நாராயண: அபிரக்து நாராயணன் காப்பாற்றட்டும் என்று பொருள் கூற வேண்டும். இங்கு வனமாலி ருதீ ஶாக்ரீ ஶக்ரீ சக்ரீ நந்தகீ என்ற சொற்கள் நகாராந்த சப்தங்களுக்கு எளிதில் உதாரணம் என்பதை நினைவில் வைக்கலாம் வனமாலி ருதிந் ஶாக்ரீந் ஶக்ரீந் சக்ரீந் நந்தகீந் என்பவை சப்தங்கள். நந்தகீ என்று பகவானுடைய கந்திக்குப் பெயர்.

2. நகாராந்த: புலிங்: தபசிவ்ந் ஶக்த:

தபசிவ்	தபசிவ்நீ	தபசிவ்ந:
தபசிவ்ந்	தபசிவ்நீ	தபசிவ்ந:
தபசிவ்நா	தபசிவ்ந்யா	தபசிவ்நி:

7-ம் வேற்றுமை பன்மை தபசிவ்நி

இரண்டாவது வகையைப் பார்ப்போம். ஆத்மந் (ஆத்மா) மஹாத்மந் (மஹாத்மா) ப்ரஹ்ந் (பிரம்மா) அவ்ந் (குதிரை) யக்மந் (கூயரோகம்) போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை. இதில் முதல் வேற்றுமையிலும் இரண்டாம் வேற்றுமை ஒருமை இருமைகளிலும் ஆத்மா ஆத்மநீ... .. என்ற தெடிவூடன் கூடிய ரூபங்கள் காணப்படுகின்றன.

நகாராந்த: புலிங்: ஆத்மந் ஶக்த:

ஆத்மா	ஆத்மநீ	ஆத்மந:
ஆத்மந்	ஆத்மநீ	ஆத்மந:
ஆத்மநா	ஆத்மந்யா	ஆத்மநி:

7-ம் வேற்றுமை பன்மை ஆத்மநி

8 நகாராந்த: புலிங்: யக்மந் ஶக்த:

யக்மா	யக்மானீ	யக்மான:
யக்மான்	யக்மானீ	யக்மான:
யக்மானா	யக்மான்யா	யக்மானி:

7-ம் வேற்றுமை பன்மை யக்மநி

யக்மந் சப்தத்தில் ந் என்பது ஶ் என்று மாறும.

மூன்றாம் வகையைப் பார்ப்போம். ராஜந் பூஷந் போன்ற சொற்கள் இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை.

நகாராந்த: புலிங்: ராஜந் ஶக்த: அரசன்

ராஜா	ராஜானீ	ராஜான:
ராஜான்	ராஜானீ	ராஜான:
ராஜா	ராஜந்யா	ராஜநி:
ராஜை	ராஜந்யா	ராஜநி:
ராஜ:	ராஜந்யா	ராஜநி:
ராஜ:	ராஜநீ:	ராஜநி:
ராஜி-ராஜி	ராஜநீ:	ராஜநி:
ஹே ராஜந்	ஹே ராஜானீ	ஹே ராஜான:

இங்கு சில இடங்களில் ராஜந் என்ற சொல்லில் ஜ வில் உள்ள உயிர் எழுத்து 'அ' மறைகிறது. ஜ்+ந் சேர்ந்து ஜ் என்று ஆகிறது. பூஷந் சப்தத்தில் ஶ விலுள்ள ஶ் மறைந்து ஶ் + ஶ் ஶ் என்று ஆகும். ஆகவே பூஷ: பூஷா பூஷை பூஷ: பூஷ: பூஷா: பூஷி பூஷி: என்ற ரூபங்களில் வரும். 7-ம் வேற்றுமை ஒருமையில் ராஜி, ராஜி, பூஷி பூஷி என்று இரு ரூபங்கள் உண்டு.

பயிற்சி 1 : தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

दशरथः रामं राजानं कर्तुं ऐच्छत् ।

सर्वं वस्तु आत्मनः कामाय सृष्टम् ।

उद्धरेत् आत्मना आत्मानम् ।

महात्मना गान्धिना अहिंसया स्वाराज्यं संपादितम् ।

अर्वणः पादेपु एकैकः शफः वर्तते ।

अद्यत्वे राज्येषु मन्त्रिणां शासनं अन्ति ।

एकेन तेजस्विना सूर्येण जगत् प्रकाशते ।

मनस्विनि रामे प्रजाः अस्मिह्वन् ।

பயிற்சி 2 : ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்.

1. குடையுடன் இருப்பவர் என் மாமன்.

2. முண்டாகடன் கூடிய சிப்பந்தி எங்கோ போகிறான்.

3. கவசமணிந்த சிப்பாய்கள் எங்கும் நிற்கிறார்கள்.

4. அரசர்கள் அரண்மனைகளில் வசித்தனர்.

5. நாரதர் தவசியான வால்மீகியின் ஆசிரமம் வந்தார்.

6. பலமுள்ளவனை எல்லோரும் பின்பற்றுகிறார்கள்.

7. கூடியத்தால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் செங்கிப்பட்டி கிராமத்துக்கோ

மதனப்பள்ளி நகரத்துக்கோ செல்கிறார்கள்.

8. சூர்யனுடைய கிரணங்கள் உஷ்ணமாக உள்ளன.

उत्रं कुदा उष्णीषः मुण्डाक कवचं कवसम्. இச் சொற்களுடன் இன் விசுவாயைச் சேர்த்து நகராந்தச் சொற்களாக்கி உபயோகப்படுத்தவும். उद्धरेत् மேல் தூக்கிவிட வேண்டும்.

सप्तविंशः पाठः பாடம் 27

नकारान्त पुलिग सप्तङ्कणापं पन्निपं पडित्तोमं. नकारान्त स्त्रीलिङ्गं சொற்கள் வழக்கில் இல்லை. இப்பாடத்தில் நபும்ஸகலிங்கச் சொற்களைப் பற்றிப் படிப்போம். புல்விங்கத்தில் வந்த गुणिन् पशस्विन् போன்ற इन् विन् விசுவிகளில் முடிந்த சப்தங்கள் நபும்ஸகலிங்கத்திலும் சாதாரணமானவையே. இதே உதாரணம் தரப்படுகிறது.

१ नकारान्तः नपुंसकलिङ्गः गुणिन् शब्दः குணமுள்ள

गुणि	गुणिनी	गुणीनि
गुणि	गुणिनी	गुणीनि
गुणिना	गुणिभ्यां	गुणिभिः

மற்ற விபக்திகளில் புல்விங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

२ नकारान्तः नपुंसकलिङ्गः यशस्विन् शब्दः புகழுடைய

यशस्वि	यशस्विनी	यशस्वीनि
यशस्वि	यशस्विनी	यशस्वीनि
यशस्विना	यशस्विभ्यां	यशस्विभिः

மற்ற விபக்திகளில் புல்விங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

३ नकारान्तः नपुंसकलिङ्गः कर्मन् शब्दः செயல்

कर्म	कर्मणी	कर्माणि
कर्म	कर्मणी	कर्माणि
कर्मणा	कर्मभ्यां	कर्मभिः

மற்ற விபக்திகளில் புல்விங்க சப்தங்களின் ரூபங்களே.

४. नकारान्तः नपुंसकलिङ्गः नामन् शब्दः பெயர்.

नाम	नाम्नी/नामनी	नामानि
नाम	नाम्नी/नामनी	नामानि
नाम्ना	नामभ्यां	नामभिः
नाम्ने	नामभ्यां	नामभ्यः
नाम्नः	नामभ्यां	नामभ्यः
नाम्नः	नाम्नोः	नाम्नां
नाम्नि/नामनि	नाम्नोः	नामसु
हे नामन्	हे नाम्नी/नामनी	हे नामानि

குறிப்பு: இந்த சப்தம் ராஜந் (9) சப்தத்தைப் போன்றது. ம என்ற எழுத்திலுள்ள 3 மறைவதால் நாமி என்று விசேஷ ரூபத்தையும் பெறுகிறது. நாமனி என்பது சாதாரண ரூபம். டாமந் (ஒளி. இருப்பிடம்). டாம (கயிறு தம்பு) என்ற சப்தங்களையும் நாமந் சப்தத்தைப் போல் சொல்ல வேண்டும்.

பயிற்சி 1: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

- 1 यशस्विनि इक्ष्वाकुकुले श्रीरामः अवतरति स्म।
- 2 वास्तुकर्मणि निपुणः एकः शिल्पी नगरे बसति।
- 3 'नारायण' इति नाम्नि/नामनि चत्वारि अक्षराणि सन्ति।
- 4 श्रीराजगोपालाचार्यः 'राजाजी' इति नाम्ना प्रसिद्धः।
- 5 यशोदा श्रीकृष्णं दाम्ना उदरे बबन्ध। अतः दामोदरः इति नाम।
- 6 गोष्ठेषु गावः वृषभाश्च पृथक् दाम्नि/दामनि बद्धाः, पंक्तिशः तिष्ठेयुः।
- 7 केरलेषु नालिकेरतन्तुभिः पादन्यासनानि दामानि महादामानि मार्गास्तरणानि च कुर्वन्ति।
- 8 दाम्नां निर्माणमेव तत्र बहूनां जीवनं भवति।

वास्तुकर्मणि கட்டிடத்தொழிலில் பணியாற்றும் படி: கட்டப்பட்ட பக்கிசா: வரிசை வரிசையாய் பாदन्याசனானி மிதியடிகள் மார்ட்டாஸ்தரணானி பாதை விரிப்புகள்.

பயிற்சி 2: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. அர்த்துணனுக்கு பஸ்குண: பார்த்த: முதலான 10 பெயர்கள் இருக்கின்றன.
2. ஒவ்வொரு நாளும் என் பெயரின் எழுத்துக்களை ஒவ்வொன்றாக எண்ணு.
3. சந்தனுவின் பிள்ளை தேவவர்தர். அவர் பீஷ்மர் என்ற பெயரால் பிரசித்தமானார்.
4. பெயரில் என்ன உள்ளது? செயலால்தான் மனிதன் உயர்ந்தவன் ஆகிறான்.
5. ராமர் தவசியான விகவாமித்திரருடைய வேள்வியை ரகசித்தார்.

अष्टाविंशः पाठः पादम् 28

முதல் 10 வரை உள்ள எண்களை முன்னர் படித்தோம். एक சப்தம் முதல் चतुर् சப்தம் வரை 3 விங்கங்களிலும் ரூபங்கள் வேறுபடுகின்றன. पञ्च முதல் அவ்வாறு வேறுபடுவதில்லை. இப்போது 11 முதல் 100 வரை உள்ள எண்களுக்கான சொற்கள் அமைவதைக் கற்போம்.

दश	10	पञ्चविंशत्	35	षष्टिः	60
एकादश	11	षट्त्रिंशत्	36	एकषष्टिः	61
द्वादश	12	सप्तत्रिंशत्	37	द्विषष्टिः	62
त्रयोदश	13	अष्टत्रिंशत्	38	त्रिषष्टिः	63
चतुर्दश	14	नवत्रिंशत्	39	चतुष्पष्टिः	64
पञ्चदश	15	चत्वारिंशत्	40	पञ्चषष्टिः	65
षोडश	16	एकचत्वारिंशत्	41	षट्षष्टिः	66
सप्तदश	17	द्विचत्वारिंशत्	42	सप्तषष्टिः	67
अष्टादश	18	त्रिचत्वारिंशत्	43	अष्टषष्टिः	68
नवदश	19	चतुश्चत्वारिंशत्	44	नवषष्टिः	69
विंशतिः	20	पञ्चचत्वारिंशत्	45	सप्ततिः	70
एकविंशतिः	21	षट्चत्वारिंशत्	46	एकसप्ततिः	71
द्वाविंशतिः	22	सप्तचत्वारिंशत्	47	द्विसप्ततिः	72
त्रयोविंशतिः	23	अष्टचत्वारिंशत्	48	त्रिसप्ततिः	73
चतुर्विंशतिः	24	नवचत्वारिंशत्	49	चतुस्सप्ततिः	74
पञ्चविंशतिः	25	पञ्चाशत्	50	पञ्चसप्ततिः	75
षड्विंशतिः	26	एकपञ्चाशत्	51	षट्सप्ततिः	76
सप्तविंशतिः	27	द्विपञ्चाशत्	52	सप्तसप्ततिः	77
अष्टाविंशतिः	28	त्रिपञ्चाशत्	53	अष्टसप्ततिः	78
नवविंशतिः	29	चतुःपञ्चाशत्	54	नवसप्ततिः	79
त्रिंशत्	30	पञ्चपञ्चाशत्	55	अशीतिः	80
एकत्रिंशत्	31	षट्पञ्चाशत्	56	एकाशीतिः	81
द्वात्रिंशत्	32	सप्तपञ्चाशत्	57	द्व्यशीतिः	82
त्रयस्त्रिंशत्	33	अष्टपञ्चाशत्	58	त्र्यशीतिः	83
चतुस्त्रिंशत्	34	नवपञ्चाशत्	59		

चतुरशीतिः	84	पञ्चनवतिः	95
पञ्चाशीतिः	85	षण्णवतिः	96
षडशीतिः	86	सप्तनवतिः	97
सप्ताशीतिः	87	अष्टनवतिः	98
अष्टाशीतिः	88	नवनवतिः	99
नवाशीतिः	89	शतं	100
नवतिः	90	सहस्रं	1000
एकनवतिः	91	अयुतं	10000
द्विनवतिः	92	लक्षं	100000
त्रिणवतिः	93	प्रयुतं	1000000
चतुर्णवतिः	94	कोटिः	10000000

பயிற்சி: தமிழில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. धृतराष्ट्रस्य शतं पुत्राः ।
2. मासस्य त्रिंशत् दिनानि ।
3. पक्षस्य पञ्चदश दिनानि ।
4. द्वादश मासाः संवत्सरः ।
5. दिनस्य चतुर्विंशतिः होराः ।
6. होरायाः षष्टिः निमेषाः ।
7. निमेषस्य षष्टिः क्षणानि ।
8. वर्षस्य त्रीणि शतानि पञ्चषष्टिश्च दिनानि ।
9. अर्चकः अष्टोत्तरं शतं नामानि वदन् देवं अर्चयति ।
(अष्टोत्तरं 8 உடன் கூடிய)

பயிற்சி: ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழிபெயர்க்கவும்.

1. முருகனுக்கு 12 கைகள், 12 கண்கள்.
2. அவன் எனக்கு இரு நாறு ரூபாய்கள் கொடுத்தான்.
3. ஒரு நாளுக்கு 60 நாழிகைகள்.
4. ஒரு நாழிகைக்கு 60 விநாடிகள்.
5. ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் 100 பக்கங்கள் இருக்கின்றன

6. ஒவ்வொரு வரியிலும் 42 எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன.
7. சிவனது அடியார்கள் 64.
8. என் சம்பளம் 75 ரூபாய்கள்.

ரூபாய்கள் रूप्यकाणि । நாழிகைகள் नाड्यः । விநாடிகள் विनाड्यः । ஒவ்வொரு வரியிலும் प्रतिपङ्क्ति । அடியார்கள் भक्ताः । சம்பளம் वेतनं ।

नवविंशः पाठः — பாடம் 29

संख्या — எண்கள் (2)

குறிப்பு: 1: 19, 29, 49 போன்ற சொற்களை 20ல் 1 குறைந்தது, 30ல் 1 குறைந்தது, 40ல் 1 குறைந்தது, 50ல் 1 குறைந்தது என்பது போல் குறிப்பிடுவதுண்டு. அவ்வாறு குறிப்பிட "ஒன் குறைந்த எகோன் (एक+ऊन) ஒன்று குறைந்த" என்ற சொற்களை विंशति: त्रिंशत् चत्वारिंशत् पञ्चाशत् என்ற எண்களுக்கு முன் சேர்த்து ऊनविंशति: एकोनविंशति:- 19, ऊनत्रिंशत् एकोनत्रिंशत्- 29, ऊनचत्वारिंशत् एकोनचत्वारिंशत्- 39, ऊनपञ्चाशत् एकोनपञ्चाशत्- 49 என்று குறிப்பிடுவார்கள்.

59, 69, 79, 89, 99, என்ற எண்களுக்கு ऊन एकोन என்ற சொற்களைச் சேர்த்து ஸம்ஸ்கிருத சொற்களை அமைக்கலாம். 19, 29 போன்ற ஒன்று குறைந்த எண்களைத் தவிர ஒன்றுக்கு மேற்பட்டுக் குறைந்த மற்ற எண்களைக் குறிப்பிட இம்முறையைக் கையாளுவதில்லை.

குறிப்பு 2: 'एक' ஒருமையில் மட்டும் ரூபங்கள் உண்டு. 'द्वि' இருமையில் மட்டும் ரூபங்கள் உண்டு. त्रि முதல் दश வரையில் பன்மையில் மட்டும் ரூபங்களுண்டு என்று முன்பு படித்தோம். 3 முதல் 18 வரை உள்ள எண்ணிக்கைச் சொற்கள் பன்மையில் வரும். नवदश என 19 ஐக்குறிப்பிடும்போது பஹுவசனச் சொல், एकोनविंशति: எனக்குறிப்பிட்டால் ஏகவசனம். இதன்பின் नवविंशति முதலானவை ஏகவசனமே. 20 முதல் எண்ணிக்கைச் சொற்கள் ஒருமையில் தான் வரும். இவ்வாறு ஸம்ஸ்கிருத இலக்கணம்

கூறுகிறது. அதாவது விंशति: त्रिंशत् போன்ற சொற்களுடன் பன்மை விசுவகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. ஒருமை விசுவகளையே சேர்க்க வேண்டும். இதனைப் பார்ப்போம்.

வேற்றுமை:

1	विंशतिः	त्रिंशत्	चत्वारिंशत्	पञ्चाशत्
2	विंशतिं	त्रिंशतं	चत्वारिंशत्	पञ्चाशतं
3	विंशत्या	त्रिंशता	चत्वारिंशता	पञ्चाशता
4	विंशत्यै-तये	त्रिंशते	चत्वारिंशते	पञ्चाशते
5	विंशतेः	त्रिंशतः	चत्वारिंशतः	पञ्चाशतः
6	विंशतेः	त्रिंशतः	चत्वारिंशतः	पञ्चाशतः
7	विंशती-त्यां	त्रिंशति	चत्वारिंशति	पञ्चाशति
1	एष्टिः	सप्ततिः	अशीतिः	नवतिः
2	एष्टिं	सप्ततिं	अशीतिं	नवतिं
3	एष्ट्या	सप्तत्या	अशीत्या	नवत्या
4	एष्ट्यै	सप्तत्यै	अशीत्यै	नवत्यै
5	एष्ट्याः	सप्तत्याः	अशीत्याः	नवत्याः
6	एष्ट्याः	सप्तत्याः	अशीत्याः	नवत्याः
7	एष्ट्यां	सप्तत्यां	अशीत्यां	नवत्यां

विंशत्यौ विंशत्यः என்று இருமையிலும் பன்மையிலும் சொற்களை உபயோகப்படுத்தினால் இரண்டு இருபதுகள் மூன்று இருபதுகள் என்று பொருள்படும். गवां शते பசுக்களின் இரு நூறுகள் என்று பொருள்.

शतेषु जायते शूरः सहस्रेषु च पण्डितः ।

वक्ता दशसहस्रेषु दाता भवति न वा ॥

இச்செய்யுளில் शतेषु सहस्रेषु दशसहस्रेषु என்ற எண்கள் பன்மையில் வந்துள்ளன. பல நூறுகளில் — பல ஆயிரங்களில் — பல பத்தாயிரங்களில் என்று பொருள்படும். जायते (பிறக்கிறது).

शूरः शतेषु जायते (பல நூறுகளில் ஒருவன்.)

पण्डितः सहस्रेषु जायते (பல்லாயிரங்களில் ஒருவன்.)

वक्ता दशसहस्रेषु जायते (பல பல்லாயிரங்களில் ஒருவன்.)

दाता भवति न वा ।

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चित् यतति सिद्धये (गीता)

மனிதர்களில் பல்லாயிரங்களில் ஒருவன் சித்தி அடைய முயல்கிறான்.

त्रिंशः पाठः — பாடம் 30

संख्येयशब्दः — வரிசையைக் குறிக்கும் எண்கள்

சென்ற பாடத்தில் எண்ணக்கூறிக்கும் சொற்களைக் (Cardinals) கற்றோம். அவை விசேஷணங்களாக (Adjective) வரும். 1 முதல் 4 வரையுள்ள எண்கள் 3 விங்கங்களையும் 7 விபக்திகளையும் பெறும். 5 முதல் 3 விங்கங்களிலும் வேறுபடாது என்று படித்தோம்.

இப்பாடத்தில் முதலாவது இரண்டாவது என்று வரிசையைக் குறிப்பிடும் சொற்களைக் (Ordinals) கற்போம். இவைகளுக்கும் விசேஷணங்களைப் போல் 3 விங்கங்கள் 7 விபக்திகள் உண்டு. புய்லிங்கத்தில் राम शब्दத்தைப் போலவும் ஸ்திரீலிங்கத்தில் रमा, गौरी சப்தத்தைப் போலவும் நபும்லக விங்கத்தில் वन சப்தத்தைப் போலவும் ரூபங்களைப் பெறும்.

உதாரணமாக:—

1வது முதல் 100வது வரை எண்களை மூன்று விங்கங்களிலும் காண்க.

1	वतु	प्रथमः	प्रथमा	प्रथमं
2	वतु	द्वितीयः	द्वितीया	द्वितीयं
3	वतु	तृतीयः	तृतीया	तृतीयं
4	वतु	चतुर्थः	चतुर्थी	चतुर्थं

5 வது	பञ்சம:	பञ்சமீ	பஞ்சமம்
6 வது	षष्ठ:	षष्ठी	षष्ठं
7 வது	सप्तम:	सप्तमी	सप्तमं
8 வது	अष्टम:	अष्टमी	अष्टमं
9 வது	नवम:	नवमी	नवमं
10 வது	दशम:	दशमी	दशमं

11 வது	एकादश:	16 வது	षोडश:
12 வது	द्वादश:	17 வது	सप्तदश:
13 வது	त्रयोदश:	18 வது	अष्टादश:
14 வது	चतुर्दश:	19 வது	नवदश:
15 வது	पञ्चदश:		

புல்லிங்கத்தில் एकादश:, ஸ்திரீலிங்கத்தில் एकादशी நபும் ஸகலிங்கத்தில் एकादश. இதுபோல் नवदश: வரை புல்லிங்கத்தில் श: என்றும், ஸ்திரீலிங்கத்தில் शी என்றும், நபும்ஸகலிங்கத்தில் शं என்றும் முடியும்.

20 வது	विंश:	31 வது	एकत्रिंश:
21 வது	एकविंश:	32 வது	द्वात्रिंश:
22 வது	द्वाविंश:	33 வது	त्रयस्त्रिंश:
23 வது	त्रयोविंश:	34 வது	चतुस्त्रिंश:
24 வது	चतुर्विंश:	35 வது	पञ्चत्रिंश:
25 வது	पञ्चविंश:	36 வது	षट्त्रिंश:
26 வது	षड्विंश:	37 வது	सप्तत्रिंश:
27 வது	सप्तविंश:	38 வது	अष्टत्रिंश:
28 வது	अष्टविंश:	39 வது	नवत्रिंश:
29 வது	नवविंश:	40 வது	चत्वारिंश:
30 வது	त्रिंश:	41 வது	एकचत्वारिंश:

42 வது	द्विचत्वारिंश:	51 வது	एकपञ्चाश:
43 வது	त्रिचत्वारिंश:	52 வது	द्विपञ्चाश:
44 வது	चतुश्चत्वारिंश:	53 வது	त्रिपञ्चाश:
45 வது	पञ्चचत्वारिंश:	54 வது	चतुष्पञ्चाश:
46 வது	षट्चत्वारिंश:	55 வது	पञ्चपञ्चाश:
47 வது	सप्तचत्वारिंश:	56 வது	षट्पञ्चाश:
48 வது	अष्टचत्वारिंश:	57 வது	सप्तपञ्चाश:
49 வது	नवचत्वारिंश:	58 வது	अष्टपञ्चाश:
50 வது	पञ्चाश:	59 வது	नवपञ्चाश:

வி்ஷ முதல் नवपञ्चाश: வரை புல்லிங்கம், வி்ஷா ஸ்திரீலிங்கம் வி்ஷா நபும்ஸகலிங்கம் இவ்வாறு श: शा शं என்று முடியும்.

60 வது	षष्टितम:	76 வது	पद्सप्ततितम:
61 வது	एकषष्टितम:	77 வது	सप्तसप्ततितम:
62 வது	द्विषष्टितम:	78 வது	अष्टसप्ततितम:
63 வது	त्रिषष्टितम:	79 வது	नवसप्ततितम:
64 வது	चतुष्पष्टितम:	80 வது	अशीतितम:
65 வது	पञ्चषष्टितम:	81 வது	एकाशीतितम:
66 வது	षट्षष्टितम:	82 வது	द्व्यशीतितम:
67 வது	सप्तषष्टितम:	83 வது	त्र्यशीतितम:
68 வது	अष्टषष्टितम:	84 வது	चतुरशीतितम:
69 வது	नवषष्टितम:	85 வது	पञ्चाशीतितम:
70 வது	सप्ततितम:	86 வது	षडशीतितम:
71 வது	एकसप्ततितम:	87 வது	सप्ताशीतितम:
72 வது	द्विसप्ततितम:	88 வது	अष्टाशीतितम:
73 வது	त्रिसप्ततितम:	89 வது	नवाशीतितम:
74 வது	चतुस्सप्ततितम:	90 வது	नवतितम:
75 வது	पञ्चसप्ततितम:	91 வது	एकनवतितम:

92 வது	தினவதிகம்:	98 வது	அடிவதிகம்:
93 வது	தினவதிகம்:	99 வது	நவவதிகம்:
94 வது	சதுர்வதிகம்:	100 வது	சததம்:
95 வது	பஞ்வதிகம்:	1000 வது	சஹ்ஸதம்:
96 வது	புண்வதிகம்:	10000 வது	அயுததம்:
97 வது	சதனவதிகம்:	100000 வது	லக்ஷதம்:

புதிகம்: முதல் லக்ஷதம்: வரை - தம்: ஆண்பால், தமா பெண்பால், தம் நபும்ஸகலிங்கம்.

குறிப்பு : 19 முதல் 29, 39 முதலிய எண்களைக் குறிக்க ஁ன அல்லது ஁கோன என்ற இரு சொற்களை அடுத்த பெரிய எண் அதாவது 20, 30 40 முதலிய எண்களுடன் சேர்க்கலாம் என்று சொன்னோம். அம்முறைப்படி 19 வது 29 முதலியவற்றைக் கீழே குறிப்பிடுகிறோம்.

19 வது ஁கோனவி்ஸதிகம்:, ஁னவி்ஸதிகம்:

29 வது ஁கோனத்ரிஸதிகம்:, ஁னத்ரிஸதிகம்:

39 வது ஁கோனசத்வாரிஸதிகம்:, ஁னசத்வாரிஸதிகம்:

49 வது ஁கோனபஞ்வாஸதிகம்:, ஁னபஞ்வாஸதிகம்:

இதுபோல் மற்றவைகளையும் அறியவேண்டும்.

பயிற்சி : தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

஁கம் ஁லகம் ஁காம் ஁லிகாம் ச அத்ர அனய |

஁கம் ஁லம் நய |

஁கஸீ ஁லகாய ஁லம் வித்ர |

஁கஸீ ஁லிகாயீ வஸ்தாணி யசு |

஁஁஁யாம் ஁லகா஁யாம் தனம் யசுததி |

஁யோ: ஁லிகயோ: சீதா முஸ்யா |

ராம: ஁஁ ஁லே அனயத் |

஁யோ: மாணவகயோ: ராம: பதுத்ர: |

த்ரிணி புஸ்தகானி அத்ர ஁ந்நி |

திஸ: காவு: துணம் சரந்நி |

த்ரய: ஁வகா: தத்ர கர்ம குர்வந்நி |

விணு: ஁ஜா: சத்வார: |

஁஁஁ண: சத்வாரி முஸ்தானி |

அஸ்யா: வித்யாயா: சதஸ: ஁ாஸ்தா: ஁ந்நி |

ம஁தாம் ஁லீலானி பஞ்வ |

குந்யா: பஞ்வ புத்ரா: |

அகா஁ஷோ நவ த்ர஁: ஁ஸ்தவி்ஸதிகம்: நக்ஷத்ராணி ச ஁ந்நி |

நவஸு த்ர஁ஸு சந்த்ர: மனோ஁ர: |

஁ஸ்தவி்ஸதிகம்: நக்ஷத்ரஸு ரோ஁ணி சந்த்ரஸ்ய த்ரிபதமா |

நவஸு வ்யாகரணஸு ஁நுமானு ப஁ண்டித்: |

தர்ம: அர்த்: காம: மோக்ஷ: இதி சதுர்பு புருஷார்த்து தர்ம: ஁ரே஁: |

ராம: லக்ஷ்மண: ஁ரத: ஁சுத்ர: இதி சத்வார: த்ரஸ்தஸ்ய புத்ரா: சத்வார:

வா஁வ இவ அ஁வநு |

பாண்டவஸு பஞ்வஸு தர்மபுத்ர: த்ரிதம: |

மாத்ரி பாண்டோ: ஁திகீத்யா ஁ார்யா அாஸீத் |

வாஸுதேவ: சதுர்஁யாம் கக்ஷயாயாம் பததி |

ரா஁ாக்ஷண: ஁ராதஸ்ய ஁திகீத்யோ ரா஁ுபதி: |

ராம: நவம்யாம் ஜாத:, க்ஷண: அ஁஁ம்யாம் |

விஜயரா஁வ: கக்ஷயாபரீக்ஷாயாம் ததிகீர்ணு த்ரிதம: |

வாரி஁கோத்ஸுவே தஸ்ய த்ரிதமம் பாரிதிகீகம் தத்ரம் |

மம கக்ஷயாயாம் த்ரிதம் ஁ந்நம் ராமமூர்தி: ல஁தே |

நவமியா கஷ்யாயா அஷ்டம வர்கீபு பஃஷதம் மாணவகா: ப஠ந்தி ।
 தசமியா கஷ்யாயா ப்ரதமே வர்கீ அஷ்டி, த்விதீயே வர்கீ த்ரயஃஷ பூரஸ்காரம் லபந்தே ।
 ச஠மியா கஷ்யாயா ஁கவீஷா மாணவிகா, அஷ்டமியா கஷ்யாயா ஁கப஠ிதமா
 மாணவிகா ச கந்஠ுகஃலையா பாரிதௌகீகம் லபந்தே ।
 ப஠ே ப஠ே ப்ரதமா த்விதீயா த்ரீதீயா சதுரீயா பஃஷமீ இதி க்ரமேண பஃஷதஃ திதய:
 பவந்தி ।

வஸுதேவஸ்ய தேவக்யா ஜாத: அஷ்டம: பூத்ர: ஃரீகூஷ்ண: ।
 “ப்ரதமா: த்ரீவ திஷ்ணு । த்விதீயா: ஁கம் பதம் பூரத: அஃகஷ்ணு । த்ரீதீயா:
 த்ரீஷி பதானி பூரத: அஃகஷ்ணு” இதி வ்யாயாமாசார்ய: அாதிஷதி ।
 ப்ரதிமாஸம் ப்ரதமே திவஸே கர்மகாரணா வேதனம் தீயதே ।
 ஃராவணத் பரம் அஷ்டமே திநே கூஷ்ண: அவாதரத் ।
 அத்ய ஁ப்ரிலுமாஸஸ்ய த்வாவிஷம் [த்வாவிஷதீதமம்] தினம் ।
 ஃரீராமஸ்ய ஜந்மதிநம் சைத்ரஃஷுக்லநவமீ திதி: ।
 ‘ராகந்’ ஃஷந்தஸ்ய ச஠மீ விபக்தி வத ।
 அஸ்ய பூஸ்தகஸ்ய சதுஃஷ்வாரிஷே பூதே ஁கம் சித்ரம் அஸ்தி ।
 கந்யகா: அஷ்டாதஃஷே வயசி, வாலகா: ஁கவீஷே வயசி ச விவா஠ம் அஃநந்தி
 இதி ராகீயநியம: ।

அவாதரத் அவதாரித்தார. விதர கௌடு. பூரத:
 மிகத்திறமையுள்ளவன். ஃரீலானி நல்லொழுக்க முறைகள். லபந்தே
 பெறுகிறான். லபந்தே (இருவர்) பெறுகின்றனர். கந்஠ுகஃலே பந்து
 விளையாட்டு.

பயிற்சி: ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. ஁னது நான்காவது பெண் கௌரி.
2. 18வது அறையில் மூன்று வெளிநாட்டவர்கள் வசிக்கிறார்கள்.
3. நகரத்திரங்களில் 22 வது சிவவணம். 27வது ரேவதி.

4. மஹாபாரதப் போரின் 15வது நாளில் துரோணர் இறந்தார்.
 5. ராமன் 25வது வயதில் காடு சென்றார்.
 6. சிறுவர்கள் 5வது வயதில் பள்ளி செல்கிறார்கள்.
 7. 10வது வகுப்பில் 95 பையன்கள் படிக்கிறார்கள்.
- எண்ணூல் எழுதுக:

஁கௌந்ச்வாரிஷத், த்வித்வாரிஷத், ஜநபஃஷாஷத், சது:ப஠ி:, ஃரத்,
 ச஠ஃஸம் ।

எழுத்தால் (ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) எழுதுக: 19, 29 39, 80, 85, 95,

஁கத்ரிஷ பாட: பாடம் 31 சந்நி: - அச் சந்நி: - அபவாடா:

அஸ்ஸந்திகளில் விலக்குவிதிகள் — அபவாதங்கள்

இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் கூறல் என்பது மரபு.
 மொழியின் வழக்கில் உள்ள சொற்களின் ஒற்றுமை-
 வேற்றுமைகளை நுட்பமாய் ஆராய்ந்து ஏற்ற பொதுவிதி
 அமைத்தல் இலக்கணமாகும். இது தொன்மையானதும்
 நவீனமானதுமான எல்லா மொழிகளுக்கும் பொருந்தும்.
 வழக்கிலுள்ள சொற்களுக்குத்தக்கபடி இலக்கணம் அமைக்கும்
 போது முன்னால் அமைக்கப்பட்டப் பொதுவிதிக்கு விலக்கு
 விதிகள் அமைக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாதது. சென்ற
 பாடங்களில் கற்ற ஸந்தி விதிகளில் சிலவற்றின் விலக்கு
 விதிகளை இனிக்கற்போம். விலக்கு விதிகளை அபவாத:
 அபவாதங்கள் என்பர். இலக்கியத் துறையில் அவதூறு எனப்
 பொருள்படும். இந்தச் சொல் இங்கு இலக்கணத்தில் விலக்கு
 விதிகள் எனப் பொருள்படும்.

தீர்க்க ஸந்தி பற்றிய விதிக்கு அபவாதம் - விதிவிலக்கு சில
 இடங்களில் வரும். சில குறிப்பிட்ட சொல்லமைப்புகளில்
 தீர்க்கஸந்தி நேராது. ஃரக+அந்யு:- ஃரகந்யு: । (ஃரகந்யு: அல்ல)
 ஃரகந்வாதிபு பரரூபம் வாக்யம் என்று இங்கு விதிவிலக்கு. ஃரகந்யு: கர்கந்யு:

முதலிய சப்தங்களாலான கணம் இது. சீம+ அந்த: சீமான்த: | எல்லைவின் முடிவு. இதுவே தலை வகிட்கைக் குறிப்பதானால் சீம+அந்த: = சீமந்த: | சீமந்த: केशवेशे என்று இதற்கு விதிவிலக்கு. இப்படி कुल+अटा = कुलाटा (வேலி) सार + अक्ष: = सारक्ष: - மான். வேறுபொருளில் வந்தால் कुलाटा - வீடுவீடாகச் செல்பவள். सारक्ष: - உறுதியுள்ள அவயவங்கள் உள்ளவன். இங்கு पररूपसन्धि வந்துள்ளது. இருவார்த்தைகள் சேரும்போது ஸந்த்தியில் பின்னுள்ள வார்த்தையின் முதல் அச் எழுத்தின் வடிவம் பெறுவதே பரரூபஸந்த்தி.

ஸந்த்தியே வராமல் அப்படியே இருப்பது प्रकृति भाव सन्धि: அதஸ்சப்த ऋ ऌ என்ற எழுத்தில் முடிகிற துவிவசநபதங்கள் சேரும்போது ஸந்த்தியால் ஏற்படும் மாற்ற மில்லை. अमी+ईशा: अमी ईशा: என்றே நிற்கும். अमीशा: என மாறாது. अम्+ऊही = अम् ऊही என்றே. தீர்க்கஸந்த்திக்கு அபவாதம் இது. பின்னர் இது விளக்கப்பெறும்.

गुणसन्धिः - குணஸந்த்தி

அ அல்லது ஆ விற்குப் பிறகு இ அல்லது ஈ, உ அல்லது ஊ, கு அல்லது கூ அல்லது லு வந்தால் இரண்டிற்கும் சேர்ந்து ஒரு குணம் வரும்.

அ, ஏ, ஓ என்ற எழுத்துக்களுக்கு குணம் என்று பெயர். अदेर्गुणः என்பது பாணினியின் ஸூத்திரம்.

- 1 अ+इ, आ+इ, अ+ई, आ+ई=ए
- 2 अ+उ, आ+उ, अ+ऊ, आ+ऊ=ओ
- 3 अ+ऋ, आ+ऋ=अर्

இந்த ஸந்த்தியில் ऋ ழ இவற்றின் உபயோகம் மிகக்குறைவு.

अ+इ=ए	नर+इन्द्रः=नरेन्द्रः	देव+इन्द्रः=देवेन्द्रः
आ+इ=ए	महा+इन्द्रः=महेन्द्रः	तथा+इति=तथेति
अ+ई=ए	नर+ईशः=नरेशः	गण+ईशः=गणेशः
आ+ई=ए	रमा+ईशः=रमेशः	महा+ईश्वरः=महेश्वरः
अ+उ=ओ	हित+उपदेशः=हितोपदेशः	चन्द्र+उदयः=चन्द्रोदयः
आ+उ=ओ	गङ्गा+उदकं=गङ्गोदकं	रमा+उक्तं=रमोक्तं
अ+ऊ=ओ	जल+ऊर्मिः=जलोर्मिः	नव+ऊढः=नवोढः
आ+ऊ=ओ	यमुना+ऊर्मिः=यमुनोर्मिः	तथा+ऊर्ध्वं=तथोर्ध्वम्
अ+ऋ=अर्	देव+ऋषिः=देवर्षिः	सप्त+ऋषिः=सप्तर्षिः
आ+ऋ=अर्	महा+ऋषिः=महर्षिः	राजा+ऋषिः=राजर्षिः

குணஸந்த்திக்கும் அபவாதம் (விதிவிலக்கு) உண்டு. अक्ष+ऊहिनी = अक्षीहिणी. अ+ऊ=ओ என்ற குண எழுத்து வராமல் औ என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. अ+ऋ=अर् என்று குணஸந்த்தி வராத மேலும் சில இடங்களும் உண்டு. ब्रह्म+ऋषिः = ब्रह्मर्षिः அல்லது ब्रह्मऋषिः | सप्त+ ऋषीणां = सप्तर्षीणां அல்லது सप्त ऋषीणां என. இங்கு ஸந்த்தி சேர்ந்தும் சேராமலும் உள்ள இரு ரூபங்களும் உண்டு. ऋण+ऋणं = ऋणार्णं என. இங்கு अ+ऋ = अर् என்ற குண எழுத்தான अर् வருவதற்குப்பதிலாக आर् என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. स्व+ईरिणी = स्वैरिणी | अ+ई = ए விற்குப்பதிலாக ऐ என்ற விருத்தி எழுத்து வருகிறது. வெருகாவத்து வழக்கை யொட்டி இந்த விதிக்கு விலக்கு ஏற்படுகிறது.

वृद्धिसन्धिः — விருத்திஸந்த்தி

அ அல்லது ஆ விற்குப் பிறகு ए அல்லது ऐ வந்தால் இரண்டிற்கும் பதிலாக ऐ வரும்.

अ அல்லது आ விற்குப் பிறகு ओ औ வந்தால் இரண்டிற்கும் பதிலாக औ வரும்.

உதாரணங்கள்

अ+ए=ऐ — अद्य+एव=अद्यैव, तव+एव+तवैव, ममैव, चैव।
 आ+ए=ऐ — तथा+एव=तथैव, सदा+एव+सदैव, वनितैव।
 अ+ऐ=ऐ — तव+ऐश्वर्यं=तवैश्वर्यं, मम+ऐश्वर्यं =ममैश्वर्यं।
 आ+ऐ=ऐ — महा+ऐश्वर्यं=महैश्वर्यं, राजा+ऐश्वर्यं=राजैश्वर्यं
 अ+ओ=औ — मम+ओषधिः=ममौषधिः तव+ओषधिः=तवौषधिः।
 आ+ओ=औ — महा+ओषधिः=महौषधिः, महा+ओषधिः=महौषधिः।
 अ+औ=औ — जन+औदार्यम्=जनौदार्यम्, देव+औदार्यम्=देवौदार्यम्।
 अ+औ=औ — महा+औषधम्=महौषधम्।

விருத்திஸந்திக்கும் அபவாதம் உண்டு. விதிவிலக்காக விருத்திக்குப் பதிலாக பரஸுபஸந்தி ஏற்படுவது உண்டு. அதுவும் விகல்பமாக வரும். விகல்பம் சொல்பவரின் விருப்பத்தை ஒட்டி இதுவே அதுவே என்ற நிலை. विम्ब+ओष्ठः = विम्बौष्ठः (விருத்தி வந்தால்). विम्बौष्ठः (பரஸுபம் வந்தால்) (கோவை போன்ற உதடு) स्थूल+ओतुः = स्थूलौतुः स्थूलौतुः (பெரும் பூனை) शिवाय+औ = शिवायौ, இப்படிச்சில இடங்கள் விதிவிலக்கு உள்ளவை.

यण् सन्धिः யணஸந்தி

इ उ ऋ ए என்ற நான்கு எழுத்துக்களும் அவைகளின் நெடிலங்களும், இவற்றைத் தவிர மற்ற உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது य् व् र् ल् என மாறுகிறது. य र ल व என்ற நான்கு எழுத்துக்கள் யண் எனப்படும். அதனால் இதற்கு யண் ஸந்தி எனப்பெயர்.

इ அல்லது ई க்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் इ அல்லது ई க்குப் பதிலாக य் என்பது வரும்.

इ+अ=य — यदि+अपि=यद्यपि, इति+अपृच्छत्=इत्यपृच्छत्
 इ+आ=या — अति+आचारः=अत्याचारः, इति+आदि=इत्यादि
 ई+अ=य — गौरी+अस्ति=गौर्यस्ति
 ई+आ=या — नदी+आगच्छति=नद्यागच्छति
 इ+उ=यु — अभि+उदयः=अभ्युदयः, इति+उवाच=इत्युवाच
 ई+उ=यु — गौरी+उत्तिष्ठति=गौर्युत्तिष्ठति

उ அல்லது ऊ விற்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் उ அல்லது ऊ விற்குப் பதிலாக य् வரும்.

उ+अ=व — सु+अच्छम्=स्वच्छम्, सु+आगतं=स्वाग.

ऋ விற்குப் பிறகு அதைத் தவிர வேறு உயிர் எழுத்து வந்தால் ऋ என்பது र் என்று மாறும்.

ऋ + अ = र धातृ + अंशः = धात्रंशः, पित्रर्थम्
 ऋ + आ = रा पितृ + आ =, पित्रा मात्रा
 ऋ + ई = री कर्तृ + ई = कर्त्री
 ऋ + ए = रे दातृ + ए = दात्रे, मात्रे

இதற்கும் விதிவிலக்கு உண்டு. कवी+एती=कवी एती என்றே. कव्येती என்று ஆகாது. पदु+इमौ=पदु इमौ। अम्+आसाते = अम् आसाते। पश्मि अम्वासते என்று ஆகாது. பிரக்குதிபாவ ஸந்தியில் இது பற்றிய விளக்கம் வரும்.

अयवायाव सन्धिः — அயவாயாவஸந்தி

ए, ओ, ऐ, औ என்ற நான்கும் எந்த உயிரெழுத்துடன் சேர்ந்தாலும் अय् अव् आय् आव् என ஆகும்.

சந்தி—இணைப்பு. இரண்டு எழுத்துக்கள் இணைய வேண்டும் இணைப்பில் ஏற்படும் மாறுதல். 1. முன் எழுத்துக்கோ 2. பின் எழுத்துக்கோ 3. இரண்டு எழுத்துக்களுக்கும் ஏற்படலாம்.

தீர்க்க—குண—விருத்தி ஸந்திகளில் இரண்டு எழுத்துக்களுக்குமே மாறுதல் ஏற்படுகிறது. யண்—அயவாயாவ ஸந்திகளில் முதல் எழுத்துக்கு மட்டுமே மாற்றம் காண்கிறது. உதாரணங்களில் காண்போம்.

अत्र+अहं, हरि+ईशः, मधु+उदकं என்று இணைக்கும் போது आ, ई, ऊ என்ற தீர்க்க எழுத்து, இணையும் இரண்டு எழுத்துக்களுக்குப் பதிலாக ஏற்படுகிறது. पश्य+इति=पश्येति, राधा+उवाच=राधोवाच என்ற குணஸந்தியிலும் இணையும் இரு எழுத்துக்களுக்குப் பதில் ஓர் எழுத்து ए, ओ என வருகிறது. अद्य+एव=अद्यैव, तव+औषधं=तवीषधं என்ற விருத்தி ஸந்தியிலும் இணையும். இரு எழுத்துக்களுக்குப் பதில் ஓர் எழுத்து ऐ, औ என வருகிறது. इति+अवदत्=इत्यवदत्, लघु+आगच्छ என்ற கூட்டலில் त् + य् + अ, घ् = व् + आ என்ற மாற்றமும் ஏற்படுகிறது. ई, उ என்பவை य्व் என மாறுகிறது. அதனால் முன் எழுத்தில் மாறுதல் யண் ஸந்தியில். அயவாயாவ ஸந்தி பற்றிய விளக்கம் பின்னால்தான் வரும்.

அடுத்த பக்கத்திலுள்ள அட்டவணை எளிதில் ஸந்திகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டும். இடது ஓரத்தில் இருப்பவை இணைப்பில் முன் எழுத்துக்கள். தலைப்பில் தடித்த எழுத்தில் உள்ளவை பின் இணைப்பவை. மாறுதல்கள் வரிசையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

अयवாயाव ஸந்தியில் மற்றொரு மாறுதல்

बाले+उपरि=बालप् + उपरि = बाल उपरि

हरे+इति=हरप् + इति = हर इति

गुरो+एकः=गुरव् + एकः = गुर एकः

गुरी+अयं=गुराव् + अयं = गुरावयं

கவனிக்கவும்: முதல் மூன்று உதாரணங்களில் நடுவில் ஒரு மாறுதல் காட்டப்பட்டு இறுதி விடை தரப்பட்டுள்ளது. நடுவில்

தீர்க்க - குண - விருத்தி - யண் - அயவாயாவ ஸந்திக்கள்

औ	औ	यो	वो	रो	अयो	आयो	अवो	आवो
ओ	औ	यो	वो	रो	अयो	आयो	अवो	आवो
ऐ	ऐ	ये	वे	रे	अये	आये	अवे	आवे
ए	ए	ये	वे	रे	अये	आये	अवे	आवे
ऋ	ऋ, आर्	यृ	वृ	ऋ				
ऊ	ओ	यू	ऊ	रू	अयू	आयू	अवू	आवू
उ	ओ	यु	ऊ	रु	अयु	आयु	अवु	आवु
ई	ए	ई	वी	री	अयी	आयी	अवी	आवी
इ	ए	ई	वि	रि	अयि	आयि	अवि	आवि
आ	आ	या	वा	रा	अया	आया	अवा	आवा
अ	आ	य	व	र	अय	आय	अव	आव
आ	आ	इ, ई	उ, ऊ	ऋ, ॠ	ए	ऐ	ओ	औ

உள்ள மாற்றம் முன் குறிப்பிட்டுள்ள அயவாயாவ ஸந்தி முறைப்படி மாறி அமைந்தது. இறுதி விடையில் அதன்படி வந்த யும் வும் மறைந்து விட்டது. நான்காவதில் அவ் என்ற மாற்றம் அப்படியே உள்ளது औ-आव् என மாறும்போது व् மறைவது அதிகம் வழக்கிலில்லை.

பயிற்சி : இணைந்த பதங்களைப் பிரித்து எழுதவும். ஸந்தியின் பெயரையும் குறிப்பிடவும். எந்த எந்த வடிவில் மாறியுள்ளன என்பதை விளக்கவும்.

1. अत्रैकः 2. कुत्राय 3. रामस्यासनं 4. ममानुजः 5. तवेच्छा 6. गृहस्योपरि
7. तावुभौ 8. तदर्पयः 9. लक्ष्म्यागता 10. उभावपि 11. अप्वपि 12. तथेति ।

ஸந்தி சேர்த்து எழுதவும்:

1. आलये+उत्सवः 2. निशि+एकाकी 3. मम+उपकारः 4. अत्र+अपि 5. इति+इव 6. क+एते 7. तव+औषधं 8. लघु+आगच्छ 9. अद्य+इह+उत्सवः
10. तत्र+उद्याने 11. उद्याने+एव 12. राधा+इह+आगच्छति 13. कस्य+अपि इदं 14. विभीषणस्य+उपदेशः 15. कृष्णस्य+इक्षितं 16. उत्तिष्ठ+उत्तिष्ठ
17. आगच्छ+आगच्छ 18. एहि+एहि 19. बाली+उभौ+अत्र 20. उपरि+उपरि ।

प्रकृतिभाव सन्धिः — பிரகிருதிபாவ ஸந்தி

துவிவசன (இருமை)ச் சொற்களின் முடிவில் வரும் ई ऊ ए என்ற எழுத்துக்கள் உயிர் எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது யன் அல்லது அயவாயாவ ஸந்தியை அடைவதில்லை. அப்படியே இருக்கும். அதனால் அதை प्रकृतिभावसन्धिः (இயற்கை நிலையிலேயே இருக்கும் இணைப்பு) என்பர். இவைகளை உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குவோம்.

1. இரு ஸன்யாசிகள் இங்கு வருகிறார்கள்.
यती अत्रागच्छतः

2. இரு குரங்குகள் இங்குமங்கும் பார்க்கின்றன
कपी इतस्ततः पश्यतः ।
3. இரு கவிகள் எழுந்திருக்கிறார்கள்.
कवी उत्तिष्ठतः
4. இரு அரசர்கள் ஓராசனத்தில் அமருகிறார்கள்.
भूपती एकासन उपविशतः ।
5. இரு குருக்கள் கோவிலிலிருந்து வருகின்றனர்.
गुरु आलयादागच्छतः ।
6. இரு பசுக்கள் உரக்க ஹும்பா என ஒலியைச் செய்கின்றன.
धेनु उच्चैः हुम्भारवं कुरुतः ।
7. இரு கயிறுகள் ஒரு பலகையைத் தூக்குகின்றன.
रज्जू एकं फलकं उद्धरतः ।

இங்கு ஸந்திகளின் விலக்குவிதிகள் தரப்பட்டுள்ளன. அவைகளுக்கு உதாரணமாகத் தரப்பட்டுள்ள 7 வாக்கியங்களைக் கவனிக்கவும். 1-4 உதாரணங்களில் யதி கபி கபி கபி என்ற நான்கு இருமைச் சொற்கள் ீ ல் முடிந்தவை. அவை முறையே अ, इ, उ ए என்ற நான்கு எழுத்துக்களுடன் சேர்கின்றன. முன் சொன்ன விதிகளின்படி यत्पत्र, कपीतः, कव्युत्तिष्ठतः, भूपत्येकासने என ஸந்தி சேர்ந்திருக்க வேண்டும். (முறையே யன், தீர்க்க, யன், யன் ஸந்திகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்) ஆனால் அப்படிச் சேராமல் யதி கபி கபி கபி என்றே நிற்கும். ஸந்தி சேராது. நான்காவது உதாரணத்தில் एकासने उपविशतः என்ற இரு பதங்கள் சேர்ந்து அயவாயாவ ஸந்தி ஏற்பட்டு ய் ம் மறைந்துவிட்டது கவனிக்கத்தக்கது.

அகாராந்த நடும்ஸகவிங்கச் சொற்கள் 1-2 விபக்திகளின் இருமையிலும் ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையிலும் ஒரே விதமாக இருக்கும். உதாரணம் फले, वने, फले + अपि, वने + अत्र எனச் சேர்க்கும்போது 1-2 விபக்திகளின் இருமைச் சொல்லா? ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையா என்பதைச் சந்தர்ப்பத்தையொட்டி நிதானித்துப் பின் இருமையாயின் फले

अपि, वने अत्र என்று ஸந்தியடையா திருப்பதையும், ஏழாம் வேற்றுமையின் ஒருமையாயின் **फलेऽपि, वनेऽत्र** என்று சேர்ந்துள்ளதையும் அறியலாம்.

फलं फले फलानि	वनं वने वनानि
फलं फले फलानि	वनं वने वनानि
फले फलयोः फलेषु	वने वनयोः वनेषु

அகாராந்த நபும்ஸகலிங்கத்தின் விபக்திச்சொற்கள் பாடத்தை மறுபடியும் கவனிக்கவும்.

எனவே பிரகிருதிபாவ ஸந்தியானது தீர்க்க-யண்-அயவாயாவ ஸந்திகளுக்கு விலக்குவிதி. பூர்வரூப ஸந்தி அயவாயாவ ஸந்திக்கு விலக்குவிதி. இவ்விரு விதிகளுக்கும் இலக்காகாதவையே பொதுவிதிக்கு இலக்காகும்.

5-6-7 உதாரணங்களைப் பாருங்கள். गुरु, धेनु, रज्ज् என 'ञ' வில் முடியும் மூன்று இருமைச் சொற்கள். அவை முறையே आ, उ, ए என்ற மூன்று எழுத்துக்களுடன் சேரும்போது गुर्वालयात्, धेनूचैः, रज्ज्वेक என்றவாறு முறையே यन्-தீர்க்க-யண் ஸந்திகளை அடையாமல் அப்படியே இருக்கின்றன (பிரகிருதிபாவம்).

வேறு மூன்று உதாரணங்களைப் பாருங்கள்.

8. இரு சிறுமிகள் தோட்டத்தில் விளையாடுகின்றனர்.
कन्ये उद्याने विहरतः ।
9. அவருடைய இரு மனைவிகளும் கடவுளை வணங்குகின்றனர்.
तस्य द्वे अपि भार्ये ईश्वरं नमतः ।
10. ராமன் இரண்டு பழங்களைக் கொண்டு வருகிறான்.
रामः द्वे फले आनयति ।

कन्ययुद्याने (कन्य उद्याने) द्वेऽपि, भार्ययीश्वरं (भार्य ईश्वरं) फलयानयति (फल आनयति) என்று மாறாமல் அப்படியே இருப்பது பிரகிருதிபாவஸந்தி.

पूर्वरूप सन्धिः — पुरावरूपसन्धिति

பதத்தின் முடிவிலுள்ள ए औ என்ற எழுத்துக்களுக்கு மேல் आ कृறில் எழுத்து வந்தால் முன் எழுத்தான ए, औ வில் अ மறைந்து முன் எழுத்தின் உருவத்தைப் பெறும். இதைப் பூர்வரூபஸந்தி என்பர். 'अ' என்ற எழுத்து மறைந்ததை ऽ எனக் கோடிட்டுக் காட்டுவர்.

1. இறைவனே ! தகாதவனானாலும் என்னிடம் தயை காட்டும்.
देव ! अनहै + अपि (अनहैऽपि) मयि दयां कुरु ।
2. அவனுக்குப் பலாப்பழத்தில் அதிக விருப்பம்.
तस्य पनसफले + अधिका (फलेऽधिका) प्रीतिः ।
3. ஸீதை காட்டிலும் ராமனைப் பின்தொடர்ந்தாள்.
सीता वने + अपि (वनेऽपि) रामं अनुससार ।
4. பாரத நாட்டில் பல புனிதமான ஆறுகள் ஓடுகின்றன.
भारतदेशे + अनेकाः (देशेऽनेकाः) पुण्याः नद्यः प्रवहन्ति ।
5. ஆசிரியரே ! இவன் என் பிள்ளை. அவனுக்குப் பாடம் கற்பியுங்கள்.
गुरो + अयं (गुरोऽयं) मम पुत्रः । तं पाठयतु भवान् ।
6. சம்புவே ! நீ ஸம்ஸ்கிருதம் படிக்கிறாயா?
शंभो + अपि (शंभोऽपि) त्वं संस्कृतं पठसि?
7. இந்துவே ! அடிக்கடி அங்கே போகாதே.
इन्दो + असकृत् (इन्दोऽसकृत्) तत्र मागच्छ ।
8. நேருவே ! தினமும் நாங்கள் உங்களை நினைக்கிறோம்.
नेहरो + अनुदिनं (नेहरोऽनुदिनं) वयं त्वां स्मरामः ।

பயிற்சி: ஸந்தி பிரித்து அதன் பெயரையும் குறிப்பிடவும்.

१. राम त्वं अत्रैवाद्य वस ।
- २ आलपस्याग्रतः पुष्करिणी वर्तते ।

- ३ ध्वजस्तम्भस्योपरि पताका लसति ।
 ४ सीतापि वनं गच्छतीति साकेतस्त्रियः अरुदन् ।
 ५ सूर्यः सर्वेषां प्राणान् आदायोदेति, आदायस्तमेति ।

பயிற்சி: ஸந்த்வி சேர்த்து அதன் பெயரையும் குறிப்பிடவும்.

- बाला + उपवने + क्रीडति ।
 अद्य + एकादशी + अतः माता + उपवसति ।
 अद्य + अत्र + एव + उपविश्य संलपामः ।
 इति + उक्त्वा तौ + उभौ गृहं आगच्छताम् ।

द्वात्रिंशः पाठः பாடம் 32

தாது ரூபங்கள் கீ — கர் செய்ய

8-வது விகரணம் ஸகர்மகம் (ப)

लट्	करोति	कुरुतः	कुर्वन्ति
	करोषि	कुरुथः	कुरुथ
	करोमि	कुर्वः	कुर्मः
लृट्	अकरोत्	अकुरुतां	अकुर्वन्
	अकरोः	अकुरुतं	अकुरुत
	अकरवं	अकुर्वं	अकुर्मं
लोट्	करोतु	कुरुतां	कुर्वन्तु
	कुरु	कुरुतं	कुरुत
	करवाणि	करवाव	करवाम
विधिलिट्	कुर्यात्	कुर्यातां	कुर्युः
	कुर्याः	कुर्यातं	कुर्यात
	कुर्यां	कुर्याव	कुर्याम

लिट्	चकार	चक्रुः	चक्रुः
	चकर्थ	चक्रथुः	चक्र
	चकार-चकार	चकृव	चकृम
लृट्	करिष्यति	करिष्यतः	करिष्यन्ति
	करिष्यसि	करिष्यथः	करिष्यथ
	करिष्यामि	करिष्यावः	करिष्यामः
लृट्	अकरिष्यत्	अकरिष्यतां	अकरिष्यन्
	अकरिष्यः	अकरिष्यतं	अकरिष्यत
	अकरिष्यं	अकरिष्याव	अकरिष्याम

கீழே சில உதாரணங்கள்

कुलालः घटं करोति।

குயவன் குடம் செய்கிறான்.

किं करोमि? क यामि?

என்ன செய்வேன்? எங்கு செல்வேன்?

कुरु कर्मव तस्मात् त्वम् ।

அதனால் நீ கர்மாவையே செய்

ह्यः त्वं किं अकरोः?

நேற்று நீ என்ன செய்தாய்?

धः कार्यमथैव कुर्यात् ।

நானே செய்யவேண்டியதை இன்றே செய்யவேண்டும்.

किं करिष्यति वै यमः?

எமன் என்னதான் செய்வான்?

चकार चरितं कृत्स्नम् ।

சரித்திரம் முழுவதையும் இயற்றினார். (செய்தார்).

यत्करोषि यददनासि तत्कुरु मदर्पणम् ।

எதைச் செய்கிறாயோ, எதைச் சாப்பிடுகிறாயோ அதை எனக்கு அர்ப்பணம் செய்.

साधु नाकरवम् ।

நான் நன்றாகச் செய்யவில்லை.

ஸம்ஸ்கிருதத்தில் மொழி பெயர்க்கவும்.

1. குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானம் செய்.
2. நீர்களைவிருந்து பூமி தோன்றிற்று.
3. செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்.
4. நாம் தினந்தோறும் என்ன செய்கிறோம்?
5. இந்த மனிதர்கள் அந்த வேலையைச் செய்யட்டும்.
6. ஒரு தட்டான் தங்க நகையைச் செய்தான்.
7. நீ என்ன செய்கிறாயோ அதையே செய்.
8. நான் சிவனுடைய தவத்தைக்கூட நாசஞ் செய்வேன்.
9. வால்மீகி இராமாயணத்தைச் செய்தார். (இயற்றினார்)
10. கௌதம புத்தர் வீட்டைவிட்டுப் போகும் எண்ணத்தைச் செய்தார். (வீட்டைவிட்டுப் போக நினைத்தார்).

त्रयस्त्रिंशः पाठः — பாடம் 33

विसर्गसन्धिः - விஸர்க்கஸந்தி

முன்னுரை: விஸர்க்கம் (:) ஒரு தனி எழுத்தல்ல. உயிர் எழுத்துடன் இணைந்து காணப்படும். தனி உச்சரிப்பு கிடையாது. இவ்விபரங்களை ஆரம்பப்பாடத்தில் படித்தோம். விஸர்க்கத்திற்கு முன்னால் அ முதல் ஔ வரை உயிர் எழுத்துக்களும் விஸர்க்கத்திற்குப்பின் உயிர் எழுத்துக்கள் அல்லது மெய்யெழுத்துக்களும் வரும்போது ஏற்படும் மாறுதல்கள் விஸர்க்கஸந்தி என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்பாடத்தில் அவற்றைக் கற்போம்.

மெய்யெழுத்துக்களை வர்க்க எழுத்துக்கள் 25, அந்தஸ்த எழுத்துக்கள் 4, ஊஷ்ம எழுத்துக்கள் 4 என்று ஆரம்பப்பாடத்தில் கற்றோம். இப்போது அவற்றை கடினம் மிருது என்று இருவகைப்படுத்திப் பிரிக்கிறோம்.

கடின எழுத்துக்கள் : வர்க்கத்தின் முதல் இரண்டு எழுத்துக்களான क ख च छ ट ठ त थ प फ ஆகியவை श ष स இவையாகும்.

மிருது எழுத்துக்கள்: வர்க்கத்தின் 3, 4, 5 வது எழுத்துக்களான ग घ ङ, ज झ ञ, ड ढ ण, द ध न, ब भ म ஆகியவை य र ल व ह இவையாகும். கடின எழுத்துக்களள் 13, மிருது எழுத்துக்கள் 20. இனி விதிகளைக் காண்போம்.

1. उत्वसन्धिः — உத்வஸந்தி. ॐ (குறில்) விற்கும் மேல் உள்ள விஸர்க்கம், ॐ அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்துக்கள் மேலே வரும்போது ॐ என்று மாறும். விஸர்க்கம் ॐ வாக மாறுவதால் उत्वसन्धि என்கிறோம். இது விஸர்க்கத்தின் முன் உள்ள ॐ வுடன் சேரும்போது குணஸந்தியை அடைகிறது. ॐ+ॐ=ॐ என. அப்போது பின்னதாக வரும் ॐ (குறில்) முன் எழுத்தில் மறைந்து பூர்வரூபஸந்தியை அடைகிறது.

ॐ + : + ॐ அல்லது மிருதுவான மெய்யெழுத்து : = ॐ என்பது சூத்திரம்.

உதாரணம் :- बालः + अयं இங்கு ॐ விற்கு மேல் : உள்ளது. அதற்கு மேல் ॐ (குறில்) உள்ளது. விஸர்க்கம் ॐ வாக மாறுகிறது. बाल-उ-अयं சேர்ந்து குணஸந்தி बालो + अयं பதத்தின் முடிவிலுள்ள ॐ வின் மேலுள்ள ॐ மறைகிறது. மறைவைக்காட்ட 5. என்ற குறி. बालोऽयं என்பது விடை.

१ बालः + अयं, बाल-उ + अयं, बालो + अयं, बालोऽयं

२ कः + अत्र, क-उ + अत्र, को + अत्र, कोऽत्र

३ सुन्दरः + अपि, सुन्दर-उ + अपि, सुन्दरो + अपि, सुन्दरोऽपि

உதாரணம் 2: नृपः + जयति । ॐ விற்கு மேல் உள்ள விஸர்க்கம் + ॐ என்ற மிருது அக்டரம். விஸர்க்கம் ॐ வாகி குணஸந்தி—ॐ. नृपो जयति என்று விடை.

- 1 வீர: + गच्छति, வீர-उ + गच्छति, வீரோ गच्छति ।
 2 गज: + धावति, गज-उ + धावति, गजो धावति ।
 3 मेघ: + वर्षति, मेघ-उ + वर्षति, मेघो वर्षति ।
 4 शिष्य: + वदति, शिष्य-उ + वदति, शिष्यो वदति ।

2 லோபசந்நி: — லோபஸந்நி. அ (குறில்)வுக்கு மேலுள்ள விஸர்க்கம், ஆ முதல் ஐ வரை உள்ள உயிர் எழுத்துக்கள் மேலே வரும்போது மறையும். லோபஸந்நிக்குப் பிறகு வேறு ஸந்நிதிகள் தொடர்வதில்லை.

1 बाल: + आगच्छति - बाल आगच्छति । இதற்குப்பின் बालागच्छति என்றவாறு தீர்க்கஸந்நி வராது.

2 राम: + इह वसति - राम इह वसति । இதற்கு மேல் रामेह என குணஸந்நி வராது.

3 स: + ईशं नमति - स ईशं नमति । सेशं என்று குணஸந்நி வராது.

4 राम: + एवं वदति - राम एवं वदति । रामैव என விருத்தி ஸந்நி வராது.

3. லோபசந்நி: — லோபஸந்நி. அ வுக்கு மேல் உள்ள விஸர்க்கம் உயிர். எழுத்துக்கள் அல்லது மிகுதுவான மெய் எழுத்துக்கள். மறையும் என்பது சூத்ரம்.

बाला: + अवदन् = बाला अवदन् ।

काका: + आकाशे डयन्ते = काका आकाशे डयन्ते ।

कन्या: + इतस्ततो गच्छन्ति = कन्या इतस्ततो गच्छन्ति ।

भक्ता: + ईशं स्तुवन्ति = भक्ता ईशं स्तुवन्ति ।

जना: + एकत्र मिलन्ति = जना एकत्र मिलन्ति ।

वत्सा: + औषधं पिबन्ति = वत्सा औषधं पिबन्ति ।

இங்கும் दीर्घ, गुण, वृद्धिसन्धि கள் வருவதில்லை.

பாடம் 1 : ஸந்நி கட்டி எழுதவும்.

- 1 राम: + विराम: + विरत: + मार्ग: + नेय: + नय: + अनय: ।
 2 दुर्लभ: + दुर्गम: + दुर्ग: + दुरावास: + दुरारिह ।
 3 धेनव: + आसायं तृणं चरन्ति ।
 4 आर्ता: + विषण्णा: + नारायणशब्दं उचार्य सुखिन: + भवन्ति
 5 देव: + न खलु कुशल: ।
 6 श्रीसुब्रह्मण्येन रक्षित: + अहम् ।
 7 क्रीडया श्रान्ता: बाला: + इत: + एव + आगच्छन्ति ।
 8 विश्रवस: पुत्र: + रावण: + नाम राक्षस: + लङ्कायां अवसत् ।

चतुस्त्रिंशः पाठः - पाठम् 34

संक्षिप्तं अभिज्ञानशाकुन्तलम्

(कण्वस्याश्रमः । राजा दुष्यन्तः सेनापतिं परिजनं च विसृज्य एकान्ते विदूषकेन सह सम्भाषमाणो वर्तते ।

विदूषकः — महाराज भवता निर्मक्षिकं कृतम् । अस्य पादपस्य छायायां शिलातले भवान् निषीदतु । अहमपि सुखं आसीनो भवामि ।

राजा — अग्रतो गच्छ ।

विदूषकः — एतु भवान् । (उभौ परिक्रम्य उपविष्टौ)

राजा — माधव्य ! त्वया चक्षुषोः फलं न अवाप्तम् । त्वया दर्शनीयं न दृष्टम् ।

विदूषकः — ननु भवान् अग्रतो मे वर्तते?

राजा — सर्वः आत्मीयं कान्तं पश्यति । अहं तु तां आश्रमस्य ललामभूतां शकुन्तलां अधिकृत्य ब्रवीमि ।

विदूषकः — किं भवान् तापसकन्यकां अभ्यर्षयते?

राजा — पीरवाणां मनः न परिहार्ये वस्तुनि प्रवर्तते । मुनेरपत्यमपि सा अप्सरसः संभूता ।

विदूषकः — यथा पिण्डखजूरः उद्वेजितः तित्रिणीं अभिलषेत, तथा स्त्रीरत्नानि परिभुञ्जानः भवान् इमां अभ्यर्चयते ।

राजा — न त्वं एनां पश्यसि । तेन एवं अवादीः ।

विदूषकः — यत् भवतोऽपि विस्मयं उत्पादयति तत् रमणीयं खलु ।

राजा — विधिना मनसा कृता स्त्रीरत्नसृष्टिः इयम् । अस्या रूपं अनर्घम् ।

विधिः कं वा अस्याः पतिं समुपस्थास्यति इति न जाने ।

विदूषकः — तेन हि भवान् एनां लघु परित्रायताम् । अन्यथा कस्यापि तपस्विनः हस्ते पतिष्यति ।

राजा — एषा परवती । गुरुजनोऽपि न सन्निहितः ।

विदूषकः — भवति तस्याः कीदृशो रागः ?

राजा — सखीभिः साकं प्रस्थानसमये तथा भावः कामं आविष्कृतः ।

विदूषकः — तेन हि भवान् गृहीतपाथेयो भवतु । तपोवनं उपवनं भवतु ।

राजा — सखे, तपस्विभिः कैश्चित् परिज्ञातोऽस्मि । केन अपदेशेन पुनः आश्रमपदं गच्छावः ? मार्गं चिन्तय ।

विदूषकः — कः अपरः अपदेशो युष्माकं राज्ञाम् ? नीवारस्य षष्ठं भागं उपहरन्तु इति ।

राजा — मूर्खं, अन्यमेव भागधेयं एते तपस्विनो निर्वपन्ति । सः रत्नराशीनपि विहाय अभिनन्द्यते । चतुर्भ्यो वर्णेभ्यो यत् धनं उत्तिष्ठति, तत् क्षयि । एते आरण्यकाः अक्षय्यं तपसः षष्ठं भागं नः ददति ।

(नेपथ्ये) हन्त सिद्धार्थी स्वः ।

राजा — (कर्णं दत्वा) अये धीरप्रशान्तः स्वरः । तत् तपस्विभिः भवितव्यम् ।

दीवारिकः — (प्रविश्य) जयतु जयतु भर्ता । एतौ द्वौ ऋषिकुमारी प्रतिहारभूमिं उपस्थितौ ।

राजा — तेन हि अविलम्बं प्रवेशय तौ ।

उभौ — (प्रविश्य) विजयस्व राजन् !

राजा — (आसनादुत्थाय) अभिवादये भवन्ती ।

उभौ — स्वस्ति भवते ।

राजा — (सप्रणामं परिगृह्य) आज्ञापयितुमिच्छामि ।

उभौ — भवान् आश्रमसदां इहस्यो विदितः । तेन भवन्तं प्रार्थयन्ते ।

राजा — किं आज्ञापयन्ति ?

उभौ — तत्र भवान् कण्वो महर्षिः न सन्निहितः । ततः रक्षांसि नः इष्टिविघ्नं उत्पादयन्ति । भवान् नाधो भूत्वा रक्षतु ।

राजा — अनुगृहीतोऽस्मि ।

विदूषकः — (अपवार्य) एषा अभ्यर्चना इदानीं भवतोऽनुकूला ।

राजा — (स्मितं कृत्वा) रैवतक ! सारथिः मद्बचनात् उच्यतां, सवाणासनं रथमुपस्थापयेति ।

दीवारिकः — यत् देव आज्ञापयति । (इति निष्क्रान्तः)

उभौ — (सहर्षं) पूर्वेषां अनुकारिणि त्वयि इदं युक्तरूपम् । आपन्नानां अभयदाने पीरवाः दीक्षिताः सलु ?

राजा — (सप्रणामं) गच्छतां पुरो भवन्ती । अहमपि अनुपदं आगत एव ।

उभौ — विजयस्व (इति निष्क्रान्ती)

परिजनः पीरवाणम्. एकान्ते तद्विजयस्थले निर्मक्षिकं नक्षत्रं कृत्वा वराहपत्न्यं पादपः मरुत्. शिलातलं कलत्रं. निषीदतु उदकांशुं. अग्रतः मुरंशुना. एतु वाराणसं. माधव्यः विजयस्थले. अवाप्तं पत्रं. आत्मीयं कान्तं पश्यति तद्विजयं. (आ-गत) अग्रकण्ठकं काण्डपत्रं. ललामभूतां अक्षय्याक उरु. अधिकृत्य पत्रं. कुर्यात् अभ्यर्चयते कौमुदीं. (भवान् उदकं कौमुदीं पश्यन्) तापसकन्यका तद्विजयं. पीरवाः

புரு வம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் परिहार्य தவிர்க்கத்தக்கது. अपत्यं குழந்தை पिण्डस्वर्जः उद्वेजितः பேரிச்சம்பழத்தால் திகட்டல் ஏற்பட்டு மிரண்டவன், तिन्त्रिणी புளி. परिभुजानः அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பவன். अवादी: சொன்னால் அன்பு குறைவற்றது விதி: விதி, பிரம்மா. समुपस्थास्यति கொண்டு சேர்க்கப் போகிறது. लघु எளிதாக. परित्रायतां காப்பாற்றுங்கள். परवती வேறு ஒருவருடைய அநீனத்தில் இருப்பவன். गुरुजनः வீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள். कीदृशः எத்தகையது. रागः ஆசை, कामं நன்கு. आविष्कृतं வெளிப்படுத்தப்பட்டது. गृहीतपाथेयः கட்டுச்சோறு எடுத்துக் கொண்டவனாக. उपवनं கேளிக்கைக்கான தோட்டம். परिज्ञातः இன்னாரை அறிமுகப்பட்டவன். अपदेशः சாக்கு, வியாஜம். आश्रमपदं ஆசிரமக்குடியிருப்பு. नीवारः காட்டில் தன் போக்கில் விளையும் உணவு தானியம், உழுது பயிரிடப்பட்டதல்ல. षष्ठो भागः ஆறில் ஒரு பங்கு. उपहस्तु கொண்டு வருங்கள், கொண்டு முன் வைப்பீர்களாக. भागधेयः வரி (இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். भागधेयं என்ற நடும்வகலிங்கச் சொல் நல்வாய்ப்பு பாக்கியம் எனப் பொருள் படும்). निर्वपन्ति அலிக்கிறார்கள். रत्नराशीनपि विहाय ரத்தினக் குவியல்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு. अभिनव्यते பாராட்டப்பெறுகிறது. वर्णभ्यः வர்ணத்தாரிடமிருந்து उत्तिष्ठति வெளிப்படுகிறது (நம்மை) தோக்கி வருகிறது, எதிர்கொள்கிறது. क्षयि அழியும் தன்மையுள்ளது. अक्षय्यं அழியும் தன்மையற்றது. आरण्यकाः காட்டில் இருப்பவர்கள். ददति தருகிறார்கள். (ददाति ददतः ददति) नेपथ्ये திரை மறைவில். सिद्धार्थः எதிர்பார்த்ததை அடைந்தவன், செயல் முடித்தவன். धीरशान्तः தைரியம் மிக்கதும், அமைதியுள்ளது மாண. स्वरः குரல் तत् तपस्विभिः भवितव्यं அதனால் தவமுள்ள முனிவர்களாக இருக்க வேண்டும். दैवारिकः வாயில்

காப்பவன். भर्ता எஜமானன், प्रतिहारगुः வாயிலின் உள்ளே நுழைய அனுமதி எதிர்பார்த்து நிற்குபிடம். अणिलम्बं தாமதமின்றி प्रवेश्य வரச்செய். निष्क्राम्य வெளிக்கிளம்பி. प्रियस्य உள் நுழைந்து, உள்ளே வந்து अभिवाद्ये வணங்கி என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். स्मृति நலம், भवती உமக்கு. परिगृह्य ஏற்று. आज्ञापयितुं உத்தரவிடப்படுவதற்கு, உத்தரவை ஏற்க. आश्रमसदां ஆசிரமத்திலிருப்பவருக்கு. इदृश्या இங்கு வந்திருப்பவர், विदितः அறியப்பட்டுள்ளவர். तपसावात् மரியாதைக்குரியவர். सन्निहितः அருகில் இருப்பவர். रथा रक्षकस्य रथांसि ராக்ஷஸர்கள். इष्टिः யாகம். विघ्नं இடைபுறு. गार्था तुल्यत्वम्. अपवार्य (தனித்து நின்று) ஒதுங்கி இருந்து, பேசுவதைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்துக் கொண்டு. अश्रयना கோரிக்கை. रेतकः வாயிற்காப்போனின் பெயர். मदचनान् நான் கூறியதாகச் சொல்லி. सवाणासनः வில்லுடன் கூடியது उपस्यापय ஆயத்தப்படுத்து देवः யஜமானன். पूर्वेषां अनुकारी முன்னோர்களைப் பின்பற்றிப் பணிபுரிபவன். अनुकारिणि பின்பற்றிப் பணிபுரிபவனிடத்தில் पुक्तरूपं பொருத்தமானதெனக் கொள்ளத்தக்கது. आपाया நெருக்கடியிலுள்ளவன். துன்புறுபவன். अभयदानं பயமின்மையை அளிப்பது. पौरवः புருவம்சத்தில் வந்தவன் दीक्षिता முடிந்தவன். पुरः முன்னதாக. अनुपदं आगत एव உடனேயே (அடிக்கிரைத் தொடர்ந்தவனாக) வந்து கொண்டே இருப்பவன்.

பயிற்சி: 1 இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

2 परिज्ञातोऽग्नि, रत्नराशीनपि, नाथो भूत्वा, अनुगृहीतोऽस्मि, भवतोऽनुकूला, आगत एव, पुरो भवन्ती इवैवकला सन्तति प्रीतिस्तु एमुतव्यम्. ஸந்ததியின்பெயர் என்ன?

- 3 केन अपदेशेन, पुनः आश्रमपदं, कः अपरः अपदेशः, सः रत्नराशीनपि, विहाय अभिनन्द्यते, यत् धनं, एते आरण्यकाः अक्षय्यं, नःददति, तपस्विभिः भवितव्यं, श्री ऋषिकुमारी, हि अविलम्बं, ततःरक्षांसि, नः इष्टिविप्रं, अभ्यर्चना इदानीं, सारथिः मद्रचनात्, त्वयि इदं, पौरवाः दीक्षिताः, अहमपि अनुपदं இவைகளை ஸந்தி சேர்ந்து எழுதவும்.
- 4 अपदेशेन, उपस्थितौ, तपस्विनः, राशीन्, आपनानां இந்தச் சொற்கள் அமைந்துள்ள விபத்தியின் மற்ற இருவசனங்களை எழுதுக.
- 5 गच्छावः, उपहरन्तु, उत्तिष्ठति, आज्ञापयति இந்த நான்கு வினைச்சொற்கள் அமைந்துள்ள வகாரத்தில் மூன்று புருஷங்களிலும் உள்ள ரூபங்களை எழுதுக.

திருத்திக்கொள்க பக்கம் 61ல் 7ம் வரி ப்ரூஹ்ய என்பதை ப்ரகூதி भावः என. பக்கம் 63. வரி 9 ஐ- 13. ऋ + ऋ = ठ உதாஹரணம். पितृ + ऋणं = पितृणं என.

திருத்திக்கொள்க : பக்கம் 61ல் 7ம் வரி

ப்ரூஹ்ய் என்பதை ப்ரகூதிभावः என பக்கம் 63 வரி 9ஐ
13. ऋ + ऋ = ठ உதாஹரணம். पितृ + ऋणं = पितृणं
என.

புரு வம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் परिहार्य தவிர்க்கத்தக்கது. अपत्यं குழந்தை पिण्डस्वर्जः उद्देजितः பேரிச்சம்பழத்தால் திகட்டல் ஏற்பட்டு மிரண்டவன், तिन्त्रिणी புளி. परिभुजानः அணுபவித்துக் கொண்டிருப்பவன். अवादी: சொன்னால் அன்பு குறைவற்றது விதி: விதி, பிரம்மா. समुपस्थास्यति கொண்டு சேர்க்கப் போகிறது. लघु எளிதாக. परित्रायतां காப்பாற்றுங்கள். परवती வேறு ஒருவருடைய அநீனத்தில் இருப்பவன். गुरुजनः வீட்டில் உள்ள பெரியோர்கள். कीदृशः எத்தகையது. रागः ஆசை, कामं நன்கு. आविष्कृतं வெளிப்படுத்தப்பட்டது. गृहीतपाथेयः கட்டுச்சோறு எடுத்துக் கொண்டவனாக. उपवनं கேளிக்கைக்கான தோட்டம். परिज्ञातः இன்னாரை அறிமுகப்பட்டவன். अपदेशः சாக்கு, வியாஜம். आश्रमपदं ஆசிரமக்குடியிருப்பு. नीवारः காட்டில் தன் போக்கில் விளையும் உணவு தானியம், உழுது பயிரிடப்பட்டதல்வ. षष्ठो भागः ஆறில் ஒரு பங்கு. उपहस्तु கொண்டு வருங்கள், கொண்டு முன் வைப்பீர்களாக. भागधेयः வரி (இந்தச் சொல் புல்லிங்கம். भागधेयं என்ற நடும்மைகலிங்கச் சொல் தவ்வாய்ப்பு பாக்கியம் எனப் பொருள் படும்). निर्वपन्ति அலிக்கிறார்கள். रत्नराशीनपि विहाय ரத்தினக் குவியல்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு. अभिनव्यते பாராட்டப்பெறுகிறது. वर्णभ्यः வர்ணத்தாரிடமிருந்து उत्तिष्ठति வெளிப்படுகிறது (நம்மை) தோக்கி வருகிறது, எதிர்கொள்கிறது. क्षयि அழியும் தன்மையுள்ளது. अक्षय्यं அழியும் தன்மையற்றது. आरण्यकाः காட்டில் இருப்பவர்கள். ददति தருகிறார்கள். (ददाति ददतः ददति) नेपथ्ये திரை மறைவில். सिद्धार्थः எதிர்பார்த்ததை அடைந்தவன், செயல் முடித்தவன். धीरशान्तः தைரியம் மிக்கதும், அமைதியுள்ளது மாண. स्वरः குரல் तत् तपस्विभिः भवितव्यं அதனால் தவமுள்ள முனிவர்களாக இருக்க வேண்டும். दैवारिकः வாலில்

காப்பவன். भर्ता எஜமானன், प्रतिदारुणि: வாலிலின் உள்ளே நுழைய அனுமதி எதிர்பார்த்து நிற்குமிடம். अणिलम्बं தாமதமின்றி ப்ரवेशய வரச்செய். निष्क्राम्य வெளிக்கிளம்பி. प्रियस्य உள் நுழைந்து, உள்ளே வந்து अभिवादेயை வணங்கி என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறேன். स्वसि நலம், भवती உமக்கு. परिगृह्य ஏற்று. आज्ञापयितुं உத்தரவிடப்படுவதற்கு, உத்தரவை ஏற்க. आश्रमसदां ஆசிரமத்திலிருப்பவருக்கு. इदृश्या: இங்கு வந்திருப்பவர், विदितः அறியப்பட்டுள்ளவர். तपसावात् மரியாதைக்குரியவர். सन्निहितः அருகில் இருப்பவர். रथाः ராக்ஷஸர் रथांसि ராக்ஷஸர்கள். इष्टिः யாகம். विघ्नं இடைபுறு. गार्थाः துணைவன். अपवार्य (தனித்து நின்று) ஒதுங்கி இருந்து, பேசுவதைப் பிறர் அறியாமல் மறைத்துக் கொண்டு. अश्रयणा கோரிக்கை. रेतकः வாயிற்காப்போனின் பெயர். मदचनात् நான் கூறியதாகச் சொல்லி. सवाणासनः வில்லுடன் கூடியது उपस्यापय ஆயத்தப்படுத்து देवः யஜமானன். पूर्वेषां अनुकारी முன்னோர்களைப் பின்பற்றிப் பணிபுரிபவன். अनुकारिणि பின்பற்றிப் பணிபுரிபவனிடத்தில் पुक्तरूपं பொருத்தமானதெனக் கொள்ளத்தக்கது. आपणाः நெருக்கடியிலுள்ளவன். துன்புறுபவன். अभयदानं பயமின்மையை அளிப்பது. पौरवः புருவம்சத்தில் வந்தவன் दीक्षिता: முடிந்தவன். पुरः முன்னதாக. अनुपदं आगत एव உடனேயே (அடிக்கிரைத் தொடர்ந்தவனாக) வந்து கொண்டே இருப்பவன்.

பயிற்சி: 1 இந்தப் பாடத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கவும்.

2 परिज्ञातोऽग्नि, रत्नराशीनपि, नाथो भूत्वा, अनुगृहीतोऽस्मि, भवतोऽनुकूला, आगत एव, पुरो भवन्ती इवैकैका ஸந்தி பிரித்து எழுதவும். ஸந்தியின் பெயர் என்ன?

ஸம்ஸ்கிருதத்தை எளிதில்
கற்க எமது பாட நூல்கள்

ஸம்ஸ்கிருதபூர் பாடமாலா

1—7 பாகங்கள் ஒவ்வொன்றும்

ஸம்ஸ்கிருத அகராதி

(Dictionar Sanskrit & Tamil)

தமிழ் - ஆங்கிலப் பொருளுடன்

தாதுமாலா (300 தாதுக்கள்) (முதல் பாகம்)

சப்தமஞ்ஜரீ

அவ்யயகோசம்

க்ருதந்தரூபமாலா Vol. 1 to 5

பாடமாலா ஆங்கிலம் 1 & 2

ஸம்ஸ்கிருதபூர் வெள்ளிவிழா மலர்

ஸம்ஸ்கிருதபூர் மாதப் பத்திரிகை

ஆண்டு சந்தா

ஆயுள் சந்தா

புத்தகம் அனுப்ப தபால் செலவு தனி

விவரமறிந்து முன் பணம் அனுப்பவும்

தொடர்பு கொள்ள முகவரி :-

ஸம்ஸ்கிருத எஜுகேஷன் ஸொஸைடி,

Old 212/13-1, New No. 11

St.Mary's Road, R.A. Puram

Chennai - 600 028.

Phone : 2495 14 02

(Near Mandaveli R.T.O. Office)